Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 333

Anul 58

Ediția în limba română **Legislație** 19 decembrie 2015

Cuprins

II *Acte fără caracter legislativ*

ACORDURI INTERNAȚIONALE

★ **Decizia (UE) 2015/2399 a Consiliului din 26 octombrie 2015 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Columbia privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere** 1

Acord între Uniunea Europeană și Republica Columbia privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere 3

★ **Decizia (UE) 2015/2400 a Consiliului din 8 decembrie 2015 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi** 10

Protocol de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi 12

REGULAMENTE

★ **Regulamentul delegat (UE, Euratom) 2015/2401 al Comisiei din 2 octombrie 2015 cu privire la conținutul și la funcționarea registrului de repertoriere a partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene** 50

★ **Regulamentul delegat (UE) 2015/2402 al Comisiei din 12 octombrie 2015 de revizuire a valorilor de referință armonizate ale randamentului pentru producția separată de energie electrică și termică, în aplicarea Directivei 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Deciziei 2011/877/UE a Comisiei** 54

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2403 al Comisiei din 15 decembrie 2015 de elaborare a unor orientări comune privind standardele și tehnicile de dezactivare, pentru a garanta că armele de foc dezactivate sunt în mod ireversibil nefuncționale** [1] 62

★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2404 al Comisiei din 16 decembrie 2015 privind operarea de deduceri din cotele de pescuit disponibile pentru anumite stocuri de pește în 2015 din cauza depășirii cotelor de pescuit pentru alte stocuri în anii precedenți și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1801** 73

★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2405 al Comisiei din 18 decembrie 2015 privind deschiderea și modul de gestionare a unor contingente tarifare ale UE pentru produse agricole originare din Ucraina** 89

★ **Regulamentul (UE) 2015/2406 al Comisiei din 18 decembrie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1126/2008 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului, în ceea ce privește Standardul Internațional de Contabilitate 1** [1] 97

★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2407 al Comisiei din 18 decembrie 2015 de reînnoire a unei derogări de la Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 al Consiliului cu privire la distanța minimă față de coastă și adâncimea minimă a mării pentru năvoadele de navă utilizate pentru pescuitul guvidului alb (*Aphia minuta*) în anumite ape teritoriale ale Italiei** 104

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2408 al Comisiei din 18 decembrie 2015 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 108

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2409 al Comisiei din 18 decembrie 2015 de stabilire a cantităților care urmează să fie adăugate la cantitatea fixată pentru subperioada 1 aprilie-30 iunie 2016 în cadrul contingentului tarifar deschis prin Regulamentul (CE) nr. 536/2007 pentru carnea de pasăre originară din Statele Unite ale Americii 110

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2410 al Comisiei din 18 decembrie 2015 de stabilire a cantităților care urmează să fie adăugate la cantitatea fixată pentru subperioada 1 aprilie-30 iunie 2016 în cadrul contingentelor tarifare deschise prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2077 pentru ouăle, produsele din ouă și albuminele originare din Ucraina 112

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2411 al Comisiei din 18 decembrie 2015 de stabilire a cantităților care urmează să fie adăugate la cantitatea fixată pentru subperioada 1 aprilie-30 iunie 2016 în cadrul contingentelor tarifare deschise prin Regulamentul (CE) nr. 1384/2007 în sectorul cărnii de pasăre originare din Israel 114

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2412 al Comisiei din 18 decembrie 2015 de stabilire a cantităților care urmează să fie adăugate la cantitatea fixată pentru subperioada 1 aprilie-30 iunie 2016 în cadrul contingentelor tarifare deschise prin Regulamentul (CE) nr. 442/2009 în sectorul cărnii de porc 116

DECIZII

★ **Decizia (PESC) 2015/2413 a Comitetului Politic și de Securitate din 9 decembrie 2015 de prelungire a mandatului șefului Misiunii de poliție a Uniunii Europene în Afganistan (EUPOL Afganistan) (EUPOL Afganistan/2/2015)** 118

★ **Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2414 a Comisiei din 17 decembrie 2015 privind publicarea cu o restricție în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a referinței standardului armonizat EN 521:2006 „Specificații pentru aparatele care funcționează exclusiv cu gaze petroliere lichefiate. Aparate portabile alimentate la presiunea de vapori a gazelor petroliere lichefiate” în temeiul Directivei 2009/142/CE a Parlamentului European și a Consiliului** *[notificată cu numărul C(2015) 9145]* [1] 120

[1] Text cu relevanță pentru SEE

★ **Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2415 a Comisiei din 17 decembrie 2015 privind aprobarea în temeiul articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului a normelor modificate de repartizare a traficului în aeroporturile Milano Malpensa, Milano Linate și Bergamo (Orio al Serio)** *[notificată cu numărul C(2015) 9177]* 124

★ **Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2416 a Comisiei din 17 decembrie 2015 de recunoaștere a anumitor zone din Statele Unite ale Americii ca fiind indemne de *Agrilus planipennis* Fairmaire** *[notificată cu numărul C(2015) 9185]* 128

★ **Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2417 a Comisiei din 17 decembrie 2015 de modificare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/789 privind măsuri de prevenire a introducerii în Uniune și a răspândirii în interiorul acesteia a *Xylella fastidiosa* (Wells et al.)** *[notificată cu numărul C(2015) 9191]* 143

★ **Decizia (UE) 2015/2418 a Comisiei din 18 decembrie 2015 de modificare a Deciziei 1999/352/CE, CECO, Euratom de instituire a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF)** 148

RECOMANDĂRI

★ **Recomandarea (UE) 2015/2419 din 16 martie 2015 privind punerea în aplicare a Programului de asociere UE-Ucraina** 150

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA (UE) 2015/2399 A CONSILIULUI

din 26 octombrie 2015

privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Columbia privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) litera (a), coroborat cu articolul 218 alineatul (5),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Regulamentul (UE) nr. 509/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) a transferat mențiunea referitoare la Republica Columbia din anexa I în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului ([2]).

(2) Respectiva mențiune referitoare la Republica Columbia este însoțită de o notă de subsol care precizează că exceptarea de la obligativitatea vizelor se aplică de la data intrării în vigoare a unui acord privind exceptarea de la obligativitatea vizelor, care urmează să fie încheiat cu Uniunea Europeană.

(3) În temeiul Regulamentului (UE) nr. 509/2014, Comisia a evaluat situația din Republica Columbia cu privire la criteriile stabilite în regulamentul respectiv. La 29 octombrie 2014, Comisia a adoptat un raport în care s-a concluzionat că îmbunătățirea semnificativă în ultimii ani a situației economice, sociale și de securitate din Columbia a constituit justificarea pentru exonerarea resortisanților columbieni de obligația de a deține viză atunci când călătoresc în teritoriul Uniunii Europene.

(4) La 19 mai 2015, Consiliul a adoptat o decizie prin care a autorizat Comisia să înceapă negocieri cu Republica Columbia în vederea încheierii unui acord între Uniunea Europeană și Republica Columbia privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (denumit în continuare „acordul”).

(5) Negocierile privind acordul s-au desfășurat la 20 mai 2015 și au fost finalizate cu succes prin parafarea acestuia la 9 iunie 2015.

(6) Acordul ar trebui să fie semnat, iar declarațiile atașate la acord ar trebui să fie aprobate în numele Uniunii. Acordul ar trebui să se aplice cu titlu provizoriu din ziua următoare datei semnării sale, până la finalizarea procedurilor necesare pentru încheierea sa oficială.

(7) Prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului ([3]); prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu îi revin obligații în temeiul acesteia și aceasta nu i se aplică.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 509/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație (JO L 149, 20.5.2014, p. 67).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație (JO L 81, 21.3.2001, p. 1).

([3]) Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

(8) Prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului ([1]); prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu îi revin obligații în temeiul acesteia și aceasta nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin prezenta decizie se autorizează semnarea, în numele Uniunii, a Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Columbia privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (denumit în continuare „acordul"), sub rezerva încheierii sale.

Textul acordului este atașat la prezenta decizie.

Articolul 2

Declarațiile atașate la prezenta decizie se aprobă în numele Uniunii.

Articolul 3

Președintele Consiliului este autorizat să desemneze persoana sau persoanele împuternicite să semneze acordul în numele Uniunii.

Articolul 4

Acordul se aplică cu titlu provizoriu din ziua următoare datei semnării sale ([2]) până la finalizarea procedurilor necesare pentru încheierea sa.

Articolul 5

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Luxemburg, 26 octombrie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
C. DIESCHBOURG

([1]) Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).
([2]) Data semnării acordului se va publica în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* de către Secretariatul General al Consiliului.

ACORD

între Uniunea Europeană și Republica Columbia privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere

UNIUNEA EUROPEANĂ, denumită în continuare „Uniunea” sau „UE”, și

REPUBLICA COLUMBIA, denumită în continuare „Columbia”,

denumite în continuare împreună „părțile contractante”,

ÎN VEDEREA dezvoltării în continuare a relațiilor de prietenie între părțile contractante și din dorința de a facilita călătoriile fără viză pentru cetățenii lor, în cazul intrării și șederii de scurtă durată,

AVÂND ÎN VEDERE Regulamentul (UE) nr. 509/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație ([1]), printre altele prin transferarea a 19 țări terțe, inclusiv a Columbiei, în lista de țări terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de obligația de a deține viză de scurtă ședere în statele membre,

ȚINÂND SEAMA de faptul că articolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 509/2014 prevede că, pentru cele 19 țări, exceptarea de la obligativitatea vizelor se aplică de la data intrării în vigoare a unui acord privind exceptarea de la obligativitatea vizelor, care urmează să fie încheiat cu Uniunea,

DORIND să salvgardeze principiul egalității de tratament pentru toți cetățenii UE,

LUÂND ÎN CONSIDERARE faptul că persoanele care călătoresc în vederea desfășurării unei activități remunerate în timpul șederii lor de scurtă durată nu intră sub incidența prezentului acord și, prin urmare, pentru respectiva categorie, continuă să se aplice dispozițiile relevante din dreptul Uniunii și din legislația națională a statelor membre, precum și legislația națională din Columbia cu privire la obligația de a deține viză sau la exonerarea de această obligație, precum și cu privire la accesul pe piața forței de muncă,

ȚINÂND SEAMA de Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție și de Protocolul privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii Europene, anexate la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și confirmând că dispozițiile prezentului acord nu se aplică Regatului Unit și Irlandei,

AU CONVENIT CU PRIVIRE LA URMĂTOARELE DISPOZIȚII:

Articolul 1

Obiectivul

Prezentul acord stabilește posibilitatea de a călători fără viză pentru cetățenii Uniunii și, respectiv pentru cetățenii din Columbia în cazul călătoriilor pe teritoriul celeilalte părți contractante, pentru o perioadă maximă de 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului acord:

(a) „stat membru” înseamnă orice stat membru al Uniunii, cu excepția Regatului Unit și a Irlandei;

(b) „cetățean al Uniunii” înseamnă un resortisant al unui stat membru, astfel cum este definit la litera (a);

([1]) JO L 149, 20.5.2014, p. 67.

(c) „cetățean al Columbiei" înseamnă un resortisant al Columbiei;

(d) „spațiul Schengen" înseamnă spațiul lipsit de frontiere interne care cuprinde teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite la litera (a), care aplică în întregime acquis-ul Schengen;

(e) „acquis-ul Schengen" înseamnă toate măsurile menționate în Protocolul nr. 19 privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii Europene, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, menite să asigure absența controalelor asupra persoanelor la punctele de trecere a frontierelor interne, coroborate cu o politică comună cu privire la controalele la punctele de trecere a frontierelor externe și cu privire la vize, precum si măsurile adiacente care au legătură directă cu prevenirea și combaterea criminalității.

Articolul 3

Domeniul de aplicare

(1) Cetățenii Uniunii care dețin un pașaport valabil simplu, diplomatic, de serviciu, oficial sau special emis de un stat membru pot intra și rămâne fără viză pe teritoriul Columbiei pentru perioada de ședere definită la articolul 4 alineatul (1).

Cetățenii Columbiei care dețin un pașaport valabil simplu, diplomatic, de serviciu, oficial sau special emis de Columbia pot intra și rămâne fără viză pe teritoriul unui stat membru pentru perioada de ședere definită la articolul 4 alineatul (2).

(2) Alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică persoanelor care călătoresc în vederea desfășurării unei activități remunerate.

Pentru respectiva categorie de persoane, fiecare stat membru poate decide individual să impună obligația de a deține viză cetățenilor Columbiei sau să retragă această obligație, în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului ([1]).

Pentru respectiva categorie de persoane, Columbia poate decide impunerea obligației de a deține viză sau exonerarea de această obligație, pentru cetățenii fiecărui stat membru în mod individual, în conformitate cu legislația sa națională.

(3) Exonerarea de obligația de a deține viză prevăzută în prezentul acord se aplică fără a se aduce atingere legislației părților contractante privind condițiile de intrare și de scurtă ședere. Statele membre și Columbia își rezervă dreptul de a refuza intrarea și scurta ședere pe teritoriul lor dacă una sau mai multe dintre aceste condiții nu sunt respectate.

(4) Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică indiferent de modul de transport utilizat pentru a trece frontierele părților contractante.

(5) Aspectele care nu sunt reglementate prin prezentul acord sunt reglementate de dreptul Uniunii, legislația națională a statelor membre și legislația națională a Columbiei.

Articolul 4

Durata șederii

(1) Cetățenii Uniunii pot rămâne pe teritoriul Columbiei pentru o perioadă maximă de 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile.

(2) Cetățenii Columbiei pot rămâne pe teritoriul statelor membre care aplică integral acquis-ul Schengen pentru o perioadă maximă de 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile. Perioada respectivă se calculează independent de orice ședere într-un stat membru care nu aplică încă integral acquis-ul Schengen.

Cetățenii Columbiei pot rămâne pentru o perioadă maximă de 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile pe teritoriul fiecărui stat membru care nu aplică încă integral acquis-ul Schengen, independent de perioada de ședere calculată pentru teritoriul statelor membre care aplică integral acquis-ul Schengen.

(3) Prezentul acord nu aduce atingere posibilității ca Columbia și statele membre să prelungească perioada de ședere peste cele 90 de zile, în conformitate cu legislația lor națională și cu dreptul Uniunii.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație (JO L 81, 21.3.2001, p. 1).

Articolul 5

Aplicarea teritorială

(1) În ceea ce privește Republica Franceză, dispozițiile prezentului acord se aplică numai pe teritoriul european al Republicii Franceze.

(2) În ceea ce privește Regatul Țărilor de Jos, dispozițiile prezentului acord se aplică numai pe teritoriul european al Regatului Țărilor de Jos.

Articolul 6

Comitetul mixt de gestionare a acordului

(1) Părțile contractante instituie un Comitet mixt de experți (denumit în continuare „comitetul"), alcătuit din reprezentanți ai Uniunii și reprezentanți ai Columbiei. Uniunea este reprezentată de Comisia Europeană.

(2) Comitetul îndeplinește următoarele atribuții:

(a) monitorizarea punerii în aplicare a prezentului acord;

(b) propunerea de modificări sau completări la prezentul acord;

(c) soluționarea diferendelor legate de interpretarea sau aplicarea dispozițiilor prezentului acord;

(d) orice altă atribuție în privința căreia convin părțile contractante.

(3) Comitetul se reunește, ori de câte ori este necesar, la solicitarea unei părți contractante.

(4) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

Articolul 7

Relația dintre prezentul acord și acordurile bilaterale existente între statele membre și Columbia privind exonerarea de obligația de a deține viză

Prezentul acord prevalează asupra oricăror acorduri sau înțelegeri bilaterale încheiate între fiecare stat membru și Columbia, în măsura în care acestea vizează aspecte care intră sub incidența prezentului acord.

Articolul 8

Dispoziții finale

(1) Prezentul acord se ratifică sau se aprobă de către părțile contractante în conformitate cu procedurile interne ale acestora și intră în vigoare în prima zi a celei de a doua luni care urmează datei ultimei notificări prin care părțile contractante își notifică reciproc faptul că procedurile respective au fost finalizate.

Până la intrarea sa în vigoare, prezentul acord se aplică începând cu ziua următoare datei semnării acestuia.

(2) Prezentul acord se încheie pe o durată nedeterminată, cu excepția cazului în care este denunțat în conformitate cu alineatul (5).

(3) Prezentul acord poate fi modificat prin acordul scris al părților contractante. Modificările intră în vigoare după ce părțile contractante și-au notificat reciproc finalizarea procedurilor interne necesare în acest sens.

(4) Oricare parte contractantă poate suspenda integral sau parțial prezentul acord, în special din motive de ordine publică, de protecție a securității naționale sau de protecție a sănătății publice, ca urmare a imigrației neregulamentare sau a reintroducerii obligației de a deține viză de către una dintre părțile contractante. Decizia de suspendare este notificată celeilalte părți contractante cu cel puțin două luni înainte de preconizata sa intrare în vigoare. Partea contractantă care a suspendat aplicarea prezentului acord informează de îndată cealaltă parte contractantă, în momentul în care motivele suspendării nu mai există, și revocă suspendarea.

(5) Fiecare parte contractantă poate denunța prezentul acord, prin notificarea scrisă a celeilalte părți. Prezentul acord își încetează valabilitatea după 90 de zile de la data unei astfel de notificări.

(6) Columbia poate suspenda sau denunța prezentul acord numai cu privire la toate statele membre.

(7) Uniunea poate suspenda sau denunța prezentul acord numai cu privire la toate statele sale membre.

Întocmit în dublu exemplar în limbile bulgară, cehă, croată, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, neerlandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, fiecare text fiind în egală măsură autentic.

Съставено в Брюксел на втори декември две хиляди и петнадесета година.

Hecho en Bruselas, el dos de diciembre de dos mil quince.

V Bruselu dne druhého prosince dva tisíce patnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den anden december to tusind og femten.

Geschehen zu Brüssel am zweiten Dezember zweitausendfünfzehn.

Kahe tuhande viieteistkümnenda aasta detsembrikuu teisel päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δύο Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες δεκαπέντε.

Done at Brussels on the second day of December in the year two thousand and fifteen.

Fait à Bruxelles, le deux décembre deux mille quinze.

Sastavljeno u Bruxellesu drugog prosinca dvije tisuće petnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì due dicembre duemilaquindici.

Briselē, divi tūkstoši piecpadsmitā gada otrajā decembrī.

Priimta du tūkstančiai penkioliktų metų gruodžio antrą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kéteze-tizenötödik év december havának második napján.

Magħmul fi Brussell, fit-tieni jum ta' Diċembru fis-sena elfejn u ħmistax.

Gedaan te Brussel, de tweede december tweeduizend vijftien.

Sporządzono w Brukseli dnia drugiego grudnia roku dwa tysiące piętnastego.

Feito em Bruxelas, em dois de dezembro de dois mil e quinze.

Întocmit la Bruxelles la doi decembrie două mii cincisprezece.

V Bruseli druhého decembra dvetisíctridsať.

V Bruslju, dne drugega decembra leta dva tisoč petnajst.

Tehty Brysselissä toisena päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattaviisitoista.

Som skedde i Bryssel den andra december år tjugohundrafemton.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

За Република Колумбия
Por la República de Colombia
Za Kolumbijskou republiku
For Republikken Colombia
Für die Republik Kolumbien
Colombia Vabariigi nimel
Για τη Δημοκρατία της Κολομβίας
For the Republic of Colombia
Pour la République de la Colombie
Za Republiku Kolumbiju
Per la Repubblica di Colombia
Kolumbijas Republikas vārdā –
Kolumbijos Respublikos vardu
A Kolumbiai Köztársaság részéről
Għar-Repubblika tal-Kolombja
Voor de Republiek Colombia
W imieniu Republiki Kolumbii
Pela República da Colômbia
Pentru Republica Columbia
Za Kolumbijskú republiku
Za Republiko Kolumbijo
Kolumbian tasavallan puolesta
För Republiken Colombia

DECLARAȚIE COMUNĂ CU PRIVIRE LA ISLANDA, NORVEGIA, ELVEȚIA ȘI LIECHTENSTEIN

Părțile contractante iau cunoștință de relațiile strânse existente între Uniunea Europeană și Norvegia, Islanda, Elveția și Liechtenstein, în special în temeiul acordurilor din 18 mai 1999 și 26 octombrie 2004 privind asocierea acestor țări la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen.

În astfel de circumstanțe, este de dorit ca autoritățile din Norvegia, Islanda, Elveția și Liechtenstein, pe de o parte, și cele ale Columbiei, pe de altă parte, să încheie, fără întârziere, acorduri bilaterale privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere în condiții similare cu cele prevăzute în prezentul acord.

DECLARAȚIE COMUNĂ PRIVIND INTERPRETAREA CATEGORIEI DE PERSOANE CARE CĂLĂTORESC ÎN VEDEREA DESFĂȘURĂRII UNEI ACTIVITĂȚI REMUNERATE, ASTFEL CUM SE PREVEDE LA ARTICOLUL 3 ALINEATUL (2) DIN PREZENTUL ACORD

Din dorința de a asigura o interpretare comună, părțile contractante convin ca, în sensul prezentului acord, categoria de persoane care desfășoară activități remunerate să includă persoanele care intră, cu scopul de a desfășura activități profesionale sau remunerate, pe teritoriul celeilalte părți contractante ca angajat sau prestator de servicii.

Această categorie nu ar trebui să includă:

— oamenii de afaceri, cu alte cuvinte persoanele care călătoresc în scopuri de afaceri (fără să fie angajați în țara celeilalte părți contractante);

— sportivii sau artiștii care desfășoară activități pe bază ad-hoc;

— jurnaliștii trimiși de media din țara lor de reședință; și

— stagiarii detașați în cadrul aceleiași întreprinderi.

Punerea în aplicare a prezentei declarații este monitorizată de Comitetul mixt, în limita responsabilităților care îi revin în temeiul articolului 6 din prezentul acord, care poate propune modificări atunci când, pe baza experienței părților contractante, le consideră necesare.

DECLARAȚIE COMUNĂ PRIVIND INTERPRETAREA PERIOADEI DE 90 DE ZILE ÎN CURSUL ORICĂREI PERIOADE DE 180 DE ZILE, ASTFEL CUM ESTE PREVĂZUTĂ LA ARTICOLUL 4 DIN PREZENTUL ACORD

Părțile contractante înțeleg că perioada maximă de 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile, astfel cum este prevăzut la articolul 4 din prezentul acord, înseamnă fie o vizită continuă, fie mai multe vizite consecutive a căror durată totală nu depășește 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile.

Termenul „oricare” presupune aplicarea unei perioade de referință mobile de 180 de zile; aceasta înseamnă că trebuie calculată fiecare zi de ședere din ultima perioadă de 180 de zile, pentru a verifica dacă cerința privind durata de ședere de 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile continuă să fie îndeplinită. Printre altele, aceasta înseamnă că o absență pe o perioadă neîntreruptă de 90 de zile permite o nouă ședere de până la 90 de zile.

DECLARAȚIE COMUNĂ PRIVIND INFORMAREA CETĂȚENILOR ASUPRA ACORDULUI PRIVIND EXONERAREA DE OBLIGAȚIA DE A DEȚINE VIZĂ

Recunoscând importanța transparenței pentru cetățenii Uniunii Europene și pentru cetățeniidin Columba, părțile contractante convin să asigure difuzarea completă a informațiilor cu privire la conținutul și consecințele acordului privind exonerarea de obligația de a deține viză, de exemplu informațiile privind condițiile de intrare.

DECLARAȚIE COMUNĂ PRIVIND INTRODUCEREA PAȘAPOARTELOR BIOMETRICE DE CĂTRE REPUBLICA COLUMBIA

Republica Columbia în calitate de parte contractantă declară că a atribuit un contract privind producerea de pașapoarte biometrice și se angajează să înceapă, până cel târziu la 31 august 2015, să emită pașapoarte biometrice pentru cetățenii săi. Aceste pașapoarte vor respecta pe deplin cerințele OACI, menționate în documentul 9303 al OACI.

Părțile contractante convin că neînceperea introducerii de pașapoarte biometrice până la 31 decembrie 2015 constituie un motiv suficient pentru suspendarea aplicării prezentului acord în conformitate cu procedurile stabilite la articolul 8 alineatul (4).

DECLARAȚIE COMUNĂ REFERITOARE LA COOPERAREA PRIVIND IMIGRAȚIA ILEGALĂ

Părțile contractante reamintesc angajamentul lor în temeiul articolului 49 alineatul (3) din Acordul de dialog politic și de cooperare între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Comunitatea Andină și țările sale membre, pe de altă parte, care a fost semnat la 15 decembrie 2003, în ceea ce privește readmisia propriilor migranți în situație neregulamentară.

Părțile contractante vor monitoriza îndeaproape acest angajament. Părțile convin să încheie, la cererea oricăreia dintre părțile contractante și, în special, în cazul unei creșteri a migrației neregulamentare și în ceea ce privește problemele legate de readmisia migranților în situație neregulamentară, în urma intrării în vigoare a prezentului acord, un acord care să reglementeze obligațiile specifice ale ambelor părți privind readmisia migranților în situație neregulamentară.

Părțile contractante convin că un astfel de acord de readmisie va constitui un element important în consolidarea angajamentelor reciproce asumate în prezentul acord și că neîncheierea unui astfel de acord de readmisie la cererea oricăreia dintre părțile contractante constituie un motiv suficient pentru suspendarea aplicării prezentului acord în conformitate cu procedurile stabilite la articolul 8 alineatul (4).

DECIZIA (UE) 2015/2400 A CONSILIULUI

din 8 decembrie 2015

privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 115, coroborat cu articolul 218 alineatul (6) litera (b) și cu articolul 218 alineatul (8) al doilea paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European,

întrucât:

(1) În conformitate cu Decizia (UE) 2015/860 a Consiliului ([1]), Protocolul de modificare a Acordului dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi a fost semnat la 27 mai 2015, sub rezerva încheierii sale la o dată ulterioară.

(2) Textul protocolului de modificare care reprezintă rezultatul acestor negocieri reflectă în mod corespunzător directiva de negociere emisă de Consiliu deoarece aliniază acordul cu cele mai recente evoluții la nivel internațional privind schimbul automat de informații, și anume Standardul global pentru schimbul automat de informații privind conturile financiare în chestiuni fiscale elaborat de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE). Uniunea, statele sale membre și Confederația Elvețiană au participat activ la lucrările OCDE. Textul acordului, astfel cum a fost modificat prin protocolul de modificare, reprezintă temeiul juridic pentru implementarea standardului global în relațiile dintre Uniune și Confederația Elvețiană.

(3) Protocolul de modificare ar trebui să fie aprobat în numele Uniunii,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin prezenta decizie se aprobă, în numele Uniunii, Protocolul de modificare la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană prin care se prevăd măsuri echivalente cu cele stabilite prin Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi.

Textul protocolului de modificare este atașat la prezenta decizie.

Articolul 2

(1) Președintele Consiliului procedează, în numele Uniunii, la notificarea prevăzută la articolul 2 alineatul (1) din protocolul de modificare ([2]).

([1]) Decizia (UE) 2015/860 a Consiliului din 26 mai 2015 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi (JO L 136, 3.6.2015, p. 5).

([2]) Data intrării în vigoare a protocolului de modificare se va publica în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* de către Secretariatul general al Consiliului.

(2) Comisia informează Confederația Elvețiană și statele membre cu privire la notificările transmite în conformitate cu articolul 1 alineatul (1) litera (d) din Acordul dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimbul automat de informații referitoare la conturile financiare pentru îmbunătățirea respectării obligațiilor fiscale internaționale, astfel cum reiese din protocolul de modificare.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 8 decembrie 2015.

Pentru Consiliu

Președintele

P. GRAMEGNA

PROTOCOL DE MODIFICARE

a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi

UNIUNEA EUROPEANĂ,

și

CONFEDERAȚIA ELVEȚIANĂ, denumită în continuare „Elveția”,

ambele denumite în continuare „partea contractantă” sau împreună „părțile contractante”,

ÎN VEDEREA implementării standardului OCDE referitor la schimbul automat de informații privind conturile financiare, denumit în continuare „standardul global”, într-un cadru de cooperare care ține seama de interesele legitime ale ambelor părți contractante,

ÎNTRUCÂT, părțile contractante au o relație strânsă și de durată în ceea ce privește asistența reciprocă în probleme fiscale, în special în ceea ce privește aplicarea unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi ([1]) și doresc să își amelioreze nivelul de respectare a obligațiilor fiscale internaționale consolidând și mai mult această relație,

ÎNTRUCÂT, părțile contractante doresc să încheie un acord pentru a îmbunătăți respectarea obligațiilor fiscale internaționale pe baza unor schimburi automate reciproce de informații, sub rezerva unei anumite confidențialități și a anumitor măsuri de protecție, inclusiv a unor dispoziții care limitează utilizarea informațiilor schimbate,

ÎNTRUCÂT articolul 10 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi (denumit în continuare „acordul”), care, în forma sa anterioară modificării sale prin prezentul protocol de modificare, prevede schimbul de informații la cerere, limitat doar la comportamente care constituie fraudă fiscală și alte asemenea activități, ar trebui să fie aliniat la standardul OCDE privind transparența și schimbul de informații în materie fiscală,

ÎNTRUCÂT, părțile contractante vor aplica propriile legi și practici în materie de protecție a datelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal schimbate în conformitate cu acordul, astfel cum a fost modificat prin prezentul protocol de modificare, și se angajează să își notifice reciproc fără întârzieri nejustificate dacă vor exista modificări de fond ale respectivelor legi și practici,

ÎNTRUCÂT, statele membre și Elveția dețin (i) garanții adecvate pentru a se asigura că informațiile primite în temeiul acordului, astfel cum a fost modificat prin prezentul protocol de modificare, rămân confidențiale și sunt utilizate exclusiv în scopul și de persoanele sau autoritățile responsabile cu determinarea, colectarea sau recuperarea impozitelor, cu executarea deciziilor de impunere sau cu urmărirea penală în legătură cu acestea, ori cu soluționarea căilor de atac referitoare la impozite, sau cu supravegherea acestor activități, precum și pentru alte scopuri autorizate; și (ii) infrastructura necesară pentru un schimb efectiv (inclusiv procedurile stabilite pentru a garanta schimburi de informații rapide, exacte, sigure și confidențiale, comunicații fiabile și eficace, precum și capacități de a rezolva prompt problemele și preocupările legate de schimburi și de a aplica dispozițiile articolului 4 din acord, astfel cum a fost modificat prin prezentul protocol de modificare),

ÎNTRUCÂT categoriile de Instituții Financiare Raportoare și categoriile de Conturi care fac obiectul raportării, reglementate de acord, astfel cum a fost modificat prin prezentul protocol de modificare, sunt concepute pentru a limita posibilitățile contribuabililor de evitare a raportării prin transferuri de active către Instituții Financiare sau prin investiții în produse financiare care nu intră în domeniul de aplicare al acordului astfel cum a fost modificat prin prezentul protocol de modificare. Cu toate acestea, anumite Instituții Financiare și conturi care prezintă un risc scăzut de a fi utilizate pentru evaziune fiscală ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare. În general, nu ar trebui să fie incluse

([1]) JO L 157, 26.6.2003, p. 38.

praguri, deoarece acestea ar putea fi eludate ușor prin divizarea conturilor între diferite Instituții Financiare. Informațiile financiare care trebuie să facă obiectul raportării și al schimbului ar trebui să se refere nu numai la totalitatea veniturilor relevante (dobânzi, dividende și tipuri similare de venituri), ci și la soldurile conturilor și la veniturile din vânzarea Activelor Financiare, scopul fiind acela de a aborda situațiile în care contribuabilul încearcă să ascundă capitaluri reprezentate de venituri sau active în cazul cărora s-a eludat impozitarea. Prin urmare, prelucrarea informațiilor în temeiul acordului, astfel cum a fost modificat prin prezentul protocol de modificare, este necesară și proporțională în scopul de a permite administrațiilor fiscale ale statelor membre și Elveției să identifice în mod corect și fără echivoc contribuabilii vizați, să își administreze și să asigure punerea în aplicare a legislației lor fiscale în situații transfrontaliere, să evalueze probabilitatea comiterii de evaziuni fiscale și să evite investigații suplimentare inutile,

AU CONVENIT CU PRIVIRE LA URMĂTOARELE DISPOZIȚII:

Articolul 1

Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi (denumit în continuare „acordul") se modifică după cum urmează:

1. Titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Acord între Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimbul automat de informații referitoare la conturile financiare pentru îmbunătățirea respectării obligațiilor fiscale internaționale".

2. Articolele 1-22 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 1

Definiții

(1) În sensul prezentului acord:

(a) «Uniunea Europeană» înseamnă Uniunea, astfel cum a fost instituită prin Tratatul privind Uniunea Europeană, incluzând teritoriile în care se aplică Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și în condițiile prevăzute de tratatul respectiv.

(b) «stat membru» înseamnă un stat membru al Uniunii Europene.

(c) «Elveția» înseamnă teritoriul Confederației Elvețiene, astfel cum este definit de legislația sa, în conformitate cu dreptul internațional.

(d) «autoritățile competente din Elveția» și «autoritățile competente din statele membre» înseamnă autoritățile enumerate în anexa III litera (a) și, respectiv, literele (b)-(ac). Anexa III face parte integrantă din prezentul acord. Lista autorităților competente din anexa III poate fi modificată prin simpla notificare a celeilalte părți de către Elveția, în ceea ce privește autoritatea prevăzută la litera (a) din anexă, și de către Uniunea Europeană în ceea ce privește autoritățile menționate la literele (b)-(ac) din anexă.

(e) «Instituție Financiară a unui stat membru» înseamnă: (i) orice Instituție Financiară care este rezidentă într-un stat membru, cu excepția oricărei sucursale a respectivei Instituții Financiare care se află în afara teritoriului statului membru respectiv; și (ii) orice sucursală a unei Instituții Financiare care nu este rezidentă într-un stat membru, în cazul în care sucursala respectivă se află în respectivul stat membru.

(f) «Instituție Financiară din Elveția» înseamnă: (i) orice Instituție Financiară care este rezidentă în Elveția, cu excepția oricărei sucursale a respectivei Instituții Financiare care se află în afara teritoriului Elveției; și (ii) orice sucursală a unei Instituții Financiare care nu este rezidentă în Elveția, în cazul în care sucursala respectivă se află în Elveția.

(g) «Instituție Financiară Raportoare» înseamnă orice Instituție Financiară a unui stat membru sau din Elveția, în funcție de context, care nu este o Instituție Financiară Nonraportoare.

(h) «Cont care face obiectul raportării» înseamnă un cont care face obiectul raportării într-un stat membru sau în Elveția, în funcție de context, cu condiția ca acesta să fi fost identificat ca atare în temeiul procedurilor de diligență fiscală, în conformitate cu anexele I și II, în vigoare în respectivul stat membru sau în Elveția.

(i) «Cont care face obiectul raportării într-un stat membru» înseamnă un Cont Financiar care este administrat de o Instituție Financiară Raportoare elvețiană și deținut de una sau mai multe persoane dintr-un stat membru care fac obiectul raportării sau deținut de o ENFS pasivă în care una sau mai multe Persoane care exercită controlul sunt Persoane care fac obiectul raportării într-un stat membru.

(j) «Cont care face obiectul raportării în Elveția» înseamnă un Cont Financiar care este administrat de o Instituție Financiară Raportoare a unui stat membru și deținut de una sau mai multe persoane din Elveția care fac obiectul raportării sau deținut de o ENFS pasivă în care una sau mai multe Persoane care exercită controlul sunt Persoane care fac obiectul raportării în Elveția.

(k) «Persoană dintr-un stat membru» înseamnă o persoană fizică sau o entitate care este identificată de către o Instituție Financiară Raportoare elvețiană ca fiind rezidentă într-un stat membru în temeiul procedurilor de diligență fiscală în conformitate cu anexele I și II, sau patrimoniul succesoral al unei persoane decedate care era rezidentă a unui stat membru.

(l) «Persoană din Elveția» înseamnă o persoană fizică sau o entitate care este identificată de către o Instituție Financiară Raportoare a unui stat membru ca fiind rezidentă în Elveția în temeiul procedurilor de diligență fiscală în conformitate cu anexele I și II, sau patrimoniul succesoral al unei persoane decedate care era rezidentă a Elveției.

(2) Orice termen scris cu inițială majusculă care nu este definit altfel în prezentul acord va avea sensul atribuit la momentul respectiv, (i) pentru statele membre, în conformitate cu Directiva 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal ([1]) sau, după caz, legislația națională a statului membru care aplică acordul, iar (ii) în cazul Elveției, în temeiul legislației sale naționale, o astfel de semnificație fiind conformă cu sensul prevăzut în anexele I și II.

Orice termen care nu se definește altfel în prezentul acord sau în anexele I sau II, cu excepția cazului în care contextul impune o interpretare diferită sau în care autoritatea competentă a unui stat membru și autoritatea competentă din Elveția convin cu privire la o semnificație comună, astfel cum se prevede la articolul 7 (dacă legislația națională permite acest lucru), are înțelesul atribuit la momentul respectiv de legislația jurisdicției în cauză care aplică prezentul acord, (i) pentru statele membre, în conformitate cu Directiva 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal sau, dacă este cazul, legislația națională a statului membru în cauză, iar (ii) în cazul Elveției, în conformitate cu legislația sa națională, orice semnificație în baza legislației fiscale aplicabile din jurisdicția în cauză (fie un stat membru, fie Elveția) prevalând asupra înțelesului dat termenului în temeiul altor legi din jurisdicția respectivă.

Articolul 2

Schimbul automat de informații cu privire la Conturile care fac obiectul raportării

(1) În temeiul dispozițiilor prezentului articol și sub rezerva normelor de raportare și de diligență fiscală aplicabile în conformitate cu anexele I și II, care constituie parte integrantă din prezentul acord, Autoritatea competentă din Elveția va face schimb anual cu fiecare dintre Autoritățile competente ale statelor membre și fiecare dintre Autoritățile competente ale statelor membre va face schimb anual cu Autoritatea competentă din Elveția, în mod automat, de informații obținute în conformitate cu respectivele norme și menționate la alineatul (2).

(2) Informațiile care urmează să facă obiectul schimbului sunt, în cazul unui stat membru, cele referitoare la fiecare Cont care face obiectul raportării în Elveția, iar în cazul Elveției, cele referitoare la fiecare Cont care face obiectul raportării într-un stat membru:

(a) numele, adresa, numărul de identificare fiscală (NIF), precum și data și locul nașterii (în cazul unei persoane fizice) ale fiecărei Persoane care face obiectul raportării și care este Titular de cont al contului respectiv, iar în cazul unei Entități care este Titular de cont și care, după aplicarea procedurilor de diligență fiscală prevăzute în anexele I și II, este identificată ca având una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care este o Persoană care face obiectul raportării, numele, adresa și NIF ale Entității, precum și numele, adresa, NIF și data și locul nașterii ale fiecărei Persoane care face obiectul raportării;

([1]) JO L 64, 11.3.2011, p. 1.

(b) numărul de cont (sau echivalentul său funcțional în absența unui număr de cont);

(c) numele și numărul de identificare (dacă este cazul) al Instituției Financiare Raportoare;

(d) soldul sau valoarea contului (inclusiv, în cazul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră, Valoarea de răscumpărare) valabilă la sfârșitul anului calendaristic relevant sau la sfârșitul altei perioade de raportare adecvate sau, în cazul în care contul a fost închis în cursul anului sau al perioadei în cauză, închiderea contului;

(e) în cazul oricărui Cont de custodie:

(i) cuantumul brut total al dobânzilor, cuantumul brut total al dividendelor și cuantumul brut total al altor venituri generate în legătură cu activele deținute în cont, în fiecare caz plătite sau creditate în contul respectiv (sau în legătură cu respectivul cont) în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate; și

(ii) încasările brute totale din vânzarea sau răscumpărarea Activelor Financiare plătite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în legătură cu care Instituția Financiară Raportoare a acționat drept custode, broker, reprezentant sau orice alt fel de mandatar al Titularului de cont;

(f) în cazul oricărui Cont de Depozit, cuantumul brut total al dobânzilor plătite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate; și

(g) în cazul oricărui alt cont decât cele descrise la alineatul (2) litera (e) sau (f), cuantumul brut total plătit sau creditat Titularului de cont în legătură cu respectivul cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în legătură cu care Instituția Financiare Raportoare este debitoare, inclusiv suma agregată a oricăror răscumpărări plătite Titularului de cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate.

Articolul 3

Calendarul și modalitățile de efectuare a schimbului automat de informații

(1) În scopul schimbului de informații de la articolul 2, cuantumul și descrierea plăților efectuate în legătură cu un Cont care face obiectul raportării se pot stabili în conformitate cu principiile legislației fiscale din jurisdicția (fie a unui stat membru, fie a Elveției) care face schimbul de informații.

(2) În sensul schimbului de informații de la articolul 2, informațiile care fac obiectul schimbului identifică moneda în care este exprimată fiecare sumă.

(3) În ceea ce privește articolul 2 alineatul (2), schimbul de informații referitoare la primul an, cu începere de la data intrării în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 27 mai 2015 și toți anii următori, aceste informații putând fi transmise în termen de nouă luni de la sfârșitul anului calendaristic la care se referă informațiile.

(4) Autoritățile competente vor efectua în mod automat schimbul de informații menționate în articolul 2, conform unei scheme comune standardizate de raportare în format Extensible Markup Language.

(5) Autoritățile competente vor conveni asupra uneia sau mai multor metode de transmitere a datelor, inclusiv asupra standardelor de criptare.

Articolul 4

Cooperarea în materie de conformitate și executare

Autoritatea competentă a unui stat membru va notifica Autorității competente a Elveției, iar autoritatea competentă a Elveției va notifica Autorității competente a unui stat membru atunci când prima autoritate competentă (cea care notifică) are motive să creadă că o eroare ar fi putut să genereze o raportare incorectă sau incompletă de informații în conformitate cu dispozițiile articolului 2 sau în cazul în care o Instituție Financiară Raportoare nu respectă cerințele de raportare aplicabile și procedurile de diligență fiscală în conformitate cu anexele I și II. Autoritatea competentă notificată va lua măsurile necesare prevăzute de legislația internă pentru a remedia erorile sau cazul de nerespectare care fac obiectul notificării.

Articolul 5

Schimbul de informații la cerere

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 2 și din orice alt acord care prevede schimbul de informații la cerere între Elveția și oricare stat membru, Autoritatea competentă din Elveția și Autoritatea competentă din oricare stat membru schimbă, la cerere, informațiile care sunt în mod previzibil relevante pentru punerea în aplicare a prezentului acord sau pentru administrarea sau aplicarea normelor din legislația națională referitoare la impozitele de orice tip și natură impuse în numele Elveției și al statelor membre sau în numele subdiviziunilor lor politice sau al autorităților lor locale, în măsura în care impozitarea, în conformitate cu legislația națională aplicabilă, nu este în contradicție cu un acord privind evitarea dublei impuneri între Elveția și statul membru în cauză.

(2) Dispozițiile alineatului (1) din prezentul articol și cele ale articolului 6 nu trebuie nici într-un caz interpretate astfel încât să impună Elveției sau unui stat membru obligația:

(a) de a lua măsuri administrative care derogă de la legislația și de la practica administrativă a Elveției sau a statului membru respectiv;

(b) de a furniza informații care nu ar putea fi obținute pe baza legislației sau în cadrul practicii administrative normale din Elveția sau din statul membru respectiv;

(c) de a furniza informații care ar dezvălui orice secret de afaceri, industrial, comercial sau profesional, sau orice procedeu comercial sau informații a căror comunicare ar fi contrară ordinii publice (*ordre public*).

(3) În cazul în care un stat membru sau Elveția solicită informații acționând în calitate de jurisdicție solicitantă în conformitate cu prezentul articol, Elveția sau statul membru, acționând ca jurisdicție căreia i se solicită informații, își utilizează mijloacele de colectare de informații pentru a obține informațiile solicitate, chiar dacă aceste informații nu îi sunt necesare pentru propriile scopuri fiscale. Obligația enunțată în teza anterioară este supusă limitărilor de la alineatul (2), dar în niciun caz aceste limitări nu se interpretează astfel încât să permită jurisdicției căreia i se solicită informații să refuze furnizarea informațiilor pentru simplul motiv că respectivele informații nu prezintă interes pe plan intern.

(4) Dispozițiile alineatului (2) nu pot fi în niciun caz interpretate astfel încât să permită Elveției sau unui stat membru să refuze furnizarea de informații pentru simplul motiv că informațiile sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de o persoană desemnată sau care acționează în calitate de agent sau de administrator, sau că informațiile respective se referă la participațiile la capitalul unei persoane.

(5) Autoritățile competente vor conveni asupra formelor standard care vor fi utilizate, precum și asupra uneia sau mai multor metode de transmitere a datelor, inclusiv asupra standardelor de criptare.

Articolul 6

Confidențialitatea și protecția datelor cu caracter personal

(1) Informațiile obținute de către o jurisdicție (fie ea un stat membru sau Elveția) în temeiul prezentului acord sunt tratate ca fiind confidențiale și sunt protejate în același mod ca informațiile obținute în temeiul legislației naționale din jurisdicția respectivă și, în măsura în care este necesar pentru protecția datelor cu caracter personal, în conformitate cu legislația națională aplicabilă și cu măsurile de protecție specificate eventual de jurisdicția care furnizează informațiile necesare în temeiul legislației sale naționale.

(2) În orice caz, aceste informații se divulgă numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțele judecătorești, organismele administrative sau de supraveghere) responsabile cu stabilirea, colectarea sau recuperarea impozitelor în jurisdicția respectivă (fie ea un stat membru sau Elveția), executarea sau urmărirea sau cu soluționarea căilor de atac referitoare la impozite sau cu supravegherea acestora. Numai persoanele sau autoritățile menționate mai sus pot folosi informațiile, și numai în scopurile prevăzute în teza anterioară. Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (1), ele pot divulga aceste informații în cadrul procedurilor publice în fața instanțelor sau în hotărârile judecătorești referitoare la astfel de impozite.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatelor precedente, informațiile primite de către o jurisdicție (fie ea un stat membru sau Elveția) pot fi utilizate pentru alte scopuri în cazul în care aceste informații pot fi utilizate pentru respectivele scopuri în temeiul legislației jurisdicției furnizoare(fie ea Elveția sau, respectiv, un stat membru), iar Autoritatea competentă din jurisdicția respectivă autorizează o astfel de utilizare. Informațiile furnizate de către o jurisdicție (fie ea un stat membru sau Elveția) unei alte jurisdicții (fie ea Elveția sau, respectiv, un stat membru) pot fi transmise de aceasta din urmă unei terțe jurisdicții (adică unui alt stat membru) sub rezerva autorizării prealabile de către Autoritatea competentă din prima jurisdicție, autoritate de la care provin informațiile. Informațiile furnizate de un stat membru unui alt stat membru în temeiul legislației sale aplicabile de punere în aplicare a Directivei 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal pot fi transmise Elveției sub rezerva autorizării prealabile de către Autoritatea competentă a statului membru de la care provin informațiile.

(4) Fiecare Autoritate competentă dintr-un stat membru sau din Elveția va notifica de urgență celeilalte Autorități competente, și anume celei din Elveția sau din respectivul stat membru, orice încălcare a confidențialității și orice disfuncționalitate a garanțiilor, precum și toate sancțiunile și măsurile de remediere impuse în consecință.

Articolul 7

Consultări și suspendarea acordului

(1) În cazul în care se ivesc dificultăți în punerea în aplicare sau interpretarea prezentului acord, oricare dintre Autoritățile competente din Elveția sau dintr-un un stat membru poate solicita consultări între Autoritatea competentă din Elveția și una sau mai multe dintre Autoritățile competente ale statelor membre, pentru a stabili măsurile adecvate menite să garanteze respectarea prezentului acord. Aceste Autorități competente informează de îndată Comisia Europeană și Autoritățile competente din celelalte state membre cu privire la rezultatele consultărilor. În ceea ce privește problemele de interpretare, Comisia Europeană poate participa la consultări, la cererea oricăreia dintre Autoritățile competente.

(2) În cazul în care consultarea se referă la o nerespectare semnificativă a dispozițiilor prezentului acord, iar procedura descrisă la alineatul (1) nu prevede o soluționare adecvată, Autoritatea competentă dintr-un stat membru sau din Elveția poate suspenda schimbul de informații efectuat în temeiul prezentului Acord între Elveția și un anumit stat membru, notificând în scris acest lucru celeilalte Autorități competente implicate. Suspendarea va avea efect imediat. În sensul prezentului alineat, nerespectarea semnificativă include, dar nu se limitează la, nerespectarea dispozițiilor privind confidențialitatea și a celor privind protecția datelor din prezentul acord, neîndeplinirea de către Autoritatea competentă a unui stat membru sau a Elveției a obligației de a furniza, în timp util, informații adecvate, astfel cum se prevede în prezentul acord sau definirea statutului unor entități sau conturi drept Instituții Financiare Nonraportoare și Conturi excluse într-un mod care contravine obiectivului prezentului acord.

Articolul 8

Modificări

(1) Părțile contractante se consultă reciproc de fiecare dată când la nivelul OCDE este adoptată o schimbare importantă referitoare la oricare dintre elementele standardului global sau – în cazul în care părțile contractante consideră necesar acest lucru – în scopul de a îmbunătăți funcționarea tehnică a prezentului acord sau de a evalua și reflecta alte evoluții la nivel internațional. Consultările au loc în termen de o lună de la data primirii cererii de către oricare dintre părțile contractante sau cât mai curând posibil în cazurile urgente.

(2) Pe baza unui astfel de contact, părțile contractante se pot consulta reciproc pentru a analiza dacă sunt necesare modificări la prezentul acord.

(3) În scopul consultărilor menționate la alineatele (1) și (2), fiecare parte contractantă informează cealaltă parte contractantă cu privire la posibilele evoluții care ar putea afecta buna funcționare a prezentului acord. Aceasta include și eventualele acorduri relevante între una din părțile contractante și un stat terț.

(4) În urma consultărilor, prezentul acord poate fi modificat printr-un protocol sau un nou acord între părțile contractante.

(5) În cazul în care o parte contractantă a pus în aplicare o modificare a standardului global, adoptată de OCDE, și dorește să facă o modificare corespunzătoare în anexele I și/sau II la prezentul acord, aceasta informează cealaltă parte contractantă cu privire la acest fapt. În termen de o lună de la notificare se organizează o procedură de consultare între părțile contractante. Fără a aduce atingere alineatului (4), în cazul în care părțile contractante ajung la un consens în cadrul acestei proceduri de consultare privind modificările care ar trebui aduse anexelor I și/sau II la prezentul acord, și pentru perioada de timp necesară pentru punerea în aplicare a modificării prin modificarea formală a prezentului acord, partea contractantă care a solicitat modificarea poate aplica cu titlu provizoriu versiunea revizuită a anexelor I și/sau II la prezentul acord, astfel cum a fost aprobată prin procedura de consultare, începând cu prima zi a lunii ianuarie din anul următor celui în care se încheie procedura menționată anterior.

Se consideră că o parte contractantă a implementat o modificare a standardului global, adoptată de OCDE:

(a) în cazul statelor membre: atunci când modificarea a fost încorporată în Directiva 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal;

(b) în cazul Elveției: atunci când modificarea a fost încorporată în cadrul unui acord cu un stat terț sau în legislația națională.

Articolul 9

Plăți de dividende, dobânzi și redevențe între societăți

(1) Fără a aduce atingere aplicării dispozițiilor interne sau bazate pe un acord, pentru prevenirea fraudelor ori abuzurilor în Elveția și în statele membre, dividendele plătite de filialele societăților-mamă nu sunt supuse impozitării în statul de origine în următoarele situații:

— societatea-mamă deține în mod direct cel puțin 25 % din capitalul unei astfel de filiale pentru cel puțin doi ani; și,

— o societate are domiciliul fiscal într-un stat membru și cealaltă societate are domiciliul fiscal în Elveția; și

— în conformitate cu orice acord privind evitarea dublei impuneri cu orice țară terță, nici una dintre societăți nu are domiciliul fiscal în țara terță respectivă; și

— ambele societăți sunt supuse impozitului pe profit fără a beneficia de vreo scutire și ambele adoptă forma unei societăți pe acțiuni ([1]).

(2) Fără a aduce atingere aplicării dispozițiilor interne sau bazate pe un acord, pentru prevenirea fraudelor ori abuzurilor în Elveția și în statele membre, plățile de dobânzi și redevențe efectuate între societățile asociate sau sediile lor permanente nu sunt supuse impozitării în statul de origine în următoarele situații:

— aceste societăți sunt afiliate prin deținerea în mod direct a 25 % pentru cel puțin doi ani sau ambele sunt deținute de o societate terță care deține în mod direct minimum 25 % din capitalul fiecăreia din cele două societăți pentru cel puțin doi ani; și

— în cazul în care o societate are domiciliul fiscal sau un sediu permanent se află într-un stat membru, iar cealaltă societate are domiciliul fiscal sau celălalt sediu permanent se află în Elveția; și

— în conformitate cu orice acord privind evitarea dublei impuneri cu orice țară terță, nici una dintre societăți nu are domiciliul fiscal în țara terță respectivă și nici unul din sediile permanente nu se află în țara terță respectivă; și

— toate societățile sunt supuse impozitului pe profit fără a beneficia de vreo scutire mai ales în ceea ce privește plata dobânzilor și a redevențelor și fiecare adoptă forma unei societăți pe acțiuni ([1]).

([1]) În ceea ce privește Elveția, termenul «societate pe acțiuni» se referă la:
— société anonyme/Aktiengesellschaft/società anonima;
— société à responsabilité limitée/Gesellschaft mit beschränkter Haftung/società a responsabilità limitata;
— société en commandite par actions/Kommanditaktiengesellschaft/società in accomandita per azioni.

(3) Acordurile privind evitarea dublei impuneri existente între Elveția și statele membre, care prevăd un tratament fiscal mai favorabil pentru plata dividendelor, dobânzilor și redevențelor rămân neschimbate.

Articolul 10

Denunțare

Fiecare dintre părțile contractante poate denunța prezentul acord printr-o preaviz scris de denunțare transmis celeilalte părți. Denunțarea intră în vigoare în prima zi a lunii în prima zi a lunii următoare expirării perioadei de 12 luni de la data preavizului de denunțare. În cazul denunțării, toate informațiile primite anterior în temeiul prezentului acord vor rămâne confidențiale și intră sub incidența articolului 6 din prezentul acord.

Articolul 11

Sfera de aplicare teritorială

Prezentul acord se aplică, pe de o parte, teritoriilor statelor membre în care se aplică Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul de instituire a Uniunii Europene și în condițiile stabilite de respectivele tratate și, pe de altă parte, Elveției."

3. Anexele se înlocuiesc cu:

„*ANEXA I*

Standard comun privind raportarea și obligația de diligență fiscală pentru informațiile referitoare la conturile financiare («Standardul comun de raportare»)

SECȚIUNEA I

CERINȚE GENERALE DE RAPORTARE

A. Sub rezerva dispozițiilor din subsecțiunile C – E, fiecare Instituție Financiară Raportoare trebuie să raporteze Autorității competente din jurisdicția sa (fie ea un stat membru sau Elveția) următoarele informații cu privire la fiecare Cont care face obiectul raportării deschis la respectivele Instituții Financiare Raportoare:

1. numele, adresa, jurisdicția (jurisdicțiile) de rezidență (fie ea un stat membru sau Elveția), numărul (numerele) de identificare fiscală (NIF), precum și data și locul nașterii (în cazul unei persoane fizice) ale fiecărei Persoane care face obiectul raportării și este Titular de cont al respectivului cont, iar în cazul unei Entități, care este Titular de cont și care, după aplicarea procedurilor de diligență fiscală în conformitate cu secțiunile V, VI și VII, este identificată ca având una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care sunt Persoane care fac obiectul raportării, numele, adresa, jurisdicția (jurisdicțiile) de rezidență (fie ea un stat membru, Elveția sau altă jurisdicție) și numărul (numerele) de identificare fiscală (NIF) ale Entității, precum și numele, adresa, jurisdicția (jurisdicțiile) de rezidență (fie ea un stat membru sau Elveția), numărul (numerele) de identificare fiscală (NIF), precum și data și locul nașterii fiecărei Persoane care face obiectul raportării;

2. numărul de cont (sau echivalentul său funcțional în absența unui număr de cont);

3. numele și numărul de identificare (dacă este cazul) al Instituției Financiare Raportoare;

4. soldul sau valoarea contului (inclusiv, în cazul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră, Valoarea de răscumpărare) valabilă la sfârșitul anului calendaristic relevant sau la sfârșitul altei perioade de raportare adecvate sau, în cazul în care contul a fost închis în cursul anului sau al perioadei în cauză, închiderea contului;

5. în cazul oricărui Cont de custodie:

(a) cuantumul brut total al dobânzilor, cuantumul brut total al dividendelor și cuantumul brut total al altor venituri generate în legătură cu activele deținute în cont, în fiecare caz plătite sau creditate în contul respectiv (sau în legătură cu respectivul cont) în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate; și

(b) încasările brute totale din vânzarea sau răscumpărarea Activelor Financiare plătite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în legătură cu care Instituția Financiară Raportoare a acționat drept custode, broker, reprezentant sau orice alt fel de mandatar al Titularului de cont;

6. în cazul oricărui Cont de Depozit, cuantumul brut total al dobânzilor plătite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate; și

7. în cazul oricărui cont care nu este descris la punctul 5 sau 6 din subsecțiunea A, cuantumul brut total plătit sau creditat Titularului de cont în legătură cu respectivul cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în legătură cu care Instituția Financiară Raportoare este debitoare, inclusiv cuantumul agregat al oricăror rambursări plătite Titularului de cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate.

B. Informațiile raportate trebuie să identifice moneda în care este exprimată fiecare sumă.

C. Fără a aduce atingere punctului 1 din subsecțiunea A, cu privire la fiecare Cont care face obiectul raportării care este un Cont preexistent, nu este obligatorie raportarea NIF sau a datei nașterii în cazul în care acestea nu figurează în registrele Instituției Financiare Raportoare și nu există o altă cerință care să impună respectivei Instituții Financiare Raportoare să colecteze aceste informații în temeiul dreptului intern sau al oricărui instrument juridic al Uniunii Europene (după caz). Cu toate acestea, o Instituție Financiară Raportoare are obligația să depună eforturi rezonabile pentru a obține NIF și data nașterii în ceea ce privește Conturile preexistente până la sfârșitul celui de al doilea an calendaristic care urmează anului în care respectivele Conturi preexistente au fost identificate drept Conturi care fac obiectul raportării.

D. Fără a aduce atingere punctului 1 din subsecțiunea A, nu există obligația raportării NIF în cazul în care acesta nu este emis de către statul membru relevant, de Elveția sau de o altă jurisdicție de rezidență.

E. fără a aduce atingere punctului 1 din subsecțiunea A, nu există obligația raportării locului nașterii, cu excepția cazului în care Instituția Financiară Raportoare este obligată, în alt mod, să îl obțină și să îl raporteze în temeiul dreptului intern, iar acesta este disponibil în datele accesibile pentru căutare electronică păstrate de Instituția Financiară Raportoare.

SECȚIUNEA II

CERINȚE GENERALE DE DILIGENȚĂ FISCALĂ

A. Un cont este considerat drept Cont care face obiectul raportării începând de la data la care este identificat ca atare în conformitate cu procedurile de diligență fiscală prevăzute în secțiunile II – VII și, cu excepția cazului în care se prevede altfel, informațiile cu privire la un Cont care face obiectul raportării trebuie raportate anual, în anul calendaristic următor anului la care se referă informațiile.

B. Soldul sau valoarea unui cont se stabilește ca fiind cel/cea valabil(ă) în ultima zi a anului calendaristic sau a unei alte perioade de raportare adecvate.

C. În cazul în care soldul sau pragul valorii urmează să se stabilească în ultima zi a unui an calendaristic, soldul sau valoarea în cauză trebuie stabilit(ă) în ultima zi a perioadei de raportare care se încheie cu sau în anul calendaristic respectiv.

D. Fiecare stat membru sau Elveția poate permite Instituțiilor Financiare Raportoare să utilizeze prestatori de servicii în scopul îndeplinirii obligațiilor de raportare și de diligență fiscală impuse respectivelor Instituții Financiare Raportoare, prevăzute de legislația națională, dar responsabilitatea pentru respectivele obligații revine în continuare Instituțiilor Financiare Raportoare.

E. Fiecare stat membru sau Elveția poate permite Instituțiilor Financiare Raportoare să aplice procedurile de diligență fiscală pentru Conturile noi în cazul Conturilor preexistente, precum și procedurile de diligență fiscală pentru Conturile cu Valoare Mare în cazul Conturilor cu valoare mai mică. În cazul în care un stat membru sau Elveția permite utilizarea procedurilor de diligență fiscală aplicabile unui Cont nou pentru Conturile preexistente, celelalte norme aplicabile Conturilor preexistente se aplică în continuare.

SECȚIUNEA III

DILIGENȚĂ FISCALĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CONTURILE DE PERSOANĂ FIZICĂ PREEXISTENTE

Următoarele proceduri se aplică în scopul identificării Conturilor care fac obiectul raportării dintre Conturile de persoană fizică preexistente.

A. Conturi care nu fac obiectul obligației de examinare, identificare sau raportare. Un Cont de persoană fizică preexistent, care este un Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau un Contract cu rentă viageră nu face obiectul obligației de examinare, identificare sau raportare, cu condiția ca Instituția Financiară Raportoare să nu aibă efectiv dreptul prin lege să vândă un astfel de contract rezidenților dintr-o Jurisdicție care face obiectul raportării.

B. Conturi cu valoare mai mică. În cazul Conturilor cu valoare mai mică se aplică procedurile prezentate în continuare.

1. Adresa de rezidență. În cazul în care Instituția Financiară Raportoare deține în registrele sale o adresă actuală de rezidență pentru Titularul de cont persoană fizică, bazată pe Documente Justificative, Instituția Financiară Raportoare poate considera Titularul de cont persoană fizică drept având rezidența fiscală în statul membru respectiv sau în Elveția sau într-o altă jurisdicție în care este situată adresa, pentru a stabili dacă respectivul Titular de cont persoană fizică este o Persoană care face obiectul raportării.

2. Căutarea în registrul electronic. În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare nu se bazează pe o adresă actuală de rezidență a Titularului de cont persoană fizică, pe baza unor Documente Justificative, astfel cum este prevăzut la punctul 1 din subsecțiunea B, Instituția Financiară Raportoare trebuie să examineze datele accesibile pentru căutare electronică păstrate de Instituția Financiară Raportoare cu privire la toate indiciile prezentate în continuare și să aplice punctele 3-6 din subsecțiunea B:

   (a) identificarea Titularului de cont drept rezident al unei Jurisdicții care face obiectul raportării;

   (b) adresa de corespondență sau de rezidență actuală (inclusiv o căsuță poștală) dintr-o Jurisdicție care face obiectul raportării;

   (c) unul sau mai multe numere de telefon într-o Jurisdicție care face obiectul raportării și niciun număr de telefon în Elveția sau în statul membru al Instituției Financiare Raportoare, în funcție de context;

   (d) instrucțiunile permanente (altele decât cele privind un Cont de Depozit) de a transfera fonduri într-un cont administrat într-o Jurisdicție care face obiectul raportării;

   (e) o împuternicire sau o delegare de semnătură valabilă, acordată unei persoane cu adresa într-o Jurisdicție care face obiectul raportării; sau

   (f) o adresă purtând mențiunea «post-restant» sau «în atenția» într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, în cazul în care Instituția Financiară Raportoare nu are la dosar nicio altă adresă pentru Titularul de cont.

3. În cazul în care nu se descoperă în urma căutării electronice niciunul dintre indiciile enumerate la punctul 2 din subsecțiunea B, nu se impune nicio măsură suplimentară până în momentul în care intervine o modificare a circumstanțelor care să ducă fie la asocierea unuia sau mai multor indicii cu contul, fie la transformarea contului într-un Cont cu Valoare Mare.

4. În cazul în care oricare dintre indiciile enumerate la subsecțiunea B punctul 2 literele (a)-(e) este descoperit în sistemul electronic de căutare, sau în cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor care să ducă la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere Titularul de cont drept rezident fiscal în fiecare Jurisdicție care face obiectul raportării pentru care este identificat un indiciu, cu excepția cazului în care aceasta alege să aplice punctul 6 din subsecțiunea B și, cu privire la respectivul cont, se aplică una dintre excepțiile prevăzute la respectivul punct.

5. În cazul în care o adresă purtând mențiunea «post-restant» sau «în atenția» este descoperită în urma căutării electronice și nicio altă adresă și niciunul dintre celelalte indicii enumerate la subsecțiunea B punctul 2 literele (a)-(e) nu este identificat cu privire la Titularul de cont, Instituția Financiară Raportoare trebuie, în ordinea cea mai adecvată circumstanțelor, să efectueze căutarea în registrul pe suport hârtie prevăzută la punctul 2 din subsecțiunea C sau să încerce să obțină din partea Titularului de cont o autocertificare sau Documente Justificative pentru a stabili rezidența fiscală (rezidențele fiscale) ale respectivului Titular de cont. În cazul în care în urma căutării în dosar nu se constată niciun indiciu, iar încercarea de a obține autocertificarea sau Documente Justificative nu dă rezultate, Instituția Financiară Raportoare trebuie să raporteze contul Autorității competente din propriul stat membru sau din Elveția, în funcție de context, drept cont nedocumentat.

6. Sub rezerva găsirii unor indicii în temeiul punctului 2 din subsecțiunea B, o Instituție Financiară Raportoare nu este obligată să considere un Titular de cont drept rezident al unei Jurisdicții care face obiectul raportării în cazul în care:

   (a) informațiile referitoare la Titularul de cont conțin o adresă de corespondență sau de rezidență actuală în Jurisdicția care face obiectul raportării, unul sau mai multe numere de telefon în acea Jurisdicție care face obiectul raportării (și niciun număr de telefon în Elveția sau în statul membru al Instituției Financiare Raportoare, în funcție de context) sau instrucțiuni permanente (cu privire la Conturi financiare altele decât Conturile de depozit) de a transfera fonduri într-un cont administrat într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, iar Instituția Financiară Raportoare obține sau a examinat anterior și păstrează o înregistrare a următoarelor informații:

      (i) o autocertificare din partea Titularului de cont privind jurisdicția (jurisdicțiile) de rezidență (fie ea un stat membru, Elveția sau alte jurisdicții) a respectivului Titular de cont, care nu include acea Jurisdicție care face obiectul raportării; și

      (ii) Documente Justificative care stabilesc statutul Titularului de cont ca nefăcând obiectul raportării.

   (b) informațiile referitoare la Titularul de cont conțin o împuternicire sau o delegare de semnătură valabilă, acordată unei persoane cu adresa în Jurisdicția care face obiectul raportării, și Instituția Financiară Raportoare obține sau a examinat anterior și păstrează o înregistrare a următoarelor informații:

      (i) o autocertificare din partea Titularului de cont privind jurisdicția (jurisdicțiile) de rezidență (fie ea un stat membru, Elveția sau alte jurisdicții) a respectivului Titular de cont, care nu include acea Jurisdicție care face obiectul raportării; sau

      (ii) Documente Justificative care stabilesc statutul Titularului de cont ca nefăcând obiectul raportării.

C. Proceduri de examinare aprofundată pentru Conturile cu Valoare Mare. Se aplică următoarele proceduri de examinare aprofundată în ceea ce privește Conturile cu Valoare Mare.

1. Căutarea în registrul electronic. În ceea ce privește Conturile cu Valoare Mare, Instituția Financiară Raportoare trebuie să examineze datele accesibile pentru căutare electronică păstrate de Instituția Financiară Raportoare cu privire la oricare dintre indiciile descrise la punctul 2 din subsecțiunea B.

2. Căutarea în registrul pe suport hârtie. În cazul în care bazele de date accesibile pentru căutare electronică ale Instituției Financiare Raportoare includ câmpuri destinate tuturor informațiilor prevăzute la punctul 3 din subsecțiunea C și cuprind toate informațiile respective, nu este necesară căutarea suplimentară în registrul pe suport hârtie. În cazul în care bazele de date electronice nu cuprind toate informațiile respective, atunci, în ceea ce privește Conturile cu Valoare Mare, Instituția Financiară Raportoare trebuie să examineze și actualul dosar principal al clientului și, în măsura în care informațiile în cauză nu sunt cuprinse în actualul dosar principal al clientului, următoarele documente asociate contului și obținute de Instituția Financiară Raportoare în cursul ultimilor cinci ani pentru oricare dintre indiciile prevăzute la punctul 2 din subsecțiunea B:

   (a) cele mai recente Documente Justificative colectate cu privire la contul respectiv;

   (b) cel mai recent contract sau cea mai recentă documentație cu privire la deschiderea contului;

   (c) cea mai recentă documentație obținută de Instituția Financiară Raportoare în conformitate cu Procedurile AML/KYC sau în alte scopuri de reglementare;

(d) orice formulare de împuternicire sau de delegare de semnătură valabile; și

(e) orice instrucțiuni permanente în vigoare (altele decât cele referitoare la un Cont de Depozit) de a transfera fonduri.

3. Excepție în măsura în care bazele de date conțin informații suficiente. O Instituție Financiară Raportoare nu este obligată să efectueze căutarea în registrul pe suport hârtie prevăzută la punctul 2 din subsecțiunea C în măsura în care informațiile disponibile pentru căutare în format electronic ale Instituției Financiare Raportoare includ:

(a) statutul Titularului de cont în ceea ce privește rezidența;

(b) adresa de rezidență și adresa de corespondență ale Titularului de cont, aflate în prezent la dosarul Instituției Financiare Raportoare;

(c) numărul (numerele) de telefon al(e) Titularului de cont, aflate în prezent la dosarul Instituției Financiare Raportoare, dacă este cazul;

(d) în cazul Conturilor financiare altele decât Conturile de depozit, dacă există instrucțiuni permanente pentru a transfera fonduri din respectivul cont într-un alt cont (inclusiv un cont aflat la o altă sucursală a Instituției Financiare Raportoare sau la o altă Instituție Financiară);

(e) dacă există în prezent o mențiune «post-restant» sau «în atenția» pentru Titularul de cont; și

(f) dacă există orice împuternicire sau delegare de semnătură pentru contul respectiv.

4. Consultarea responsabilului pentru relații cu clienții în scopul obținerii de informații concrete. În afară de căutarea în registrul electronic și de căutarea în registrul pe suport hârtie prevăzute la punctele 1 și 2 din subsecțiunea C, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere drept Cont care face obiectul raportării orice Cont cu Valoare Mare încredințat unui responsabil pentru relații cu clienții (inclusiv orice Conturi financiare agregate respectivului Cont cu Valoare Mare) în cazul în care responsabilul pentru relații cu clienții deține informații concrete conform cărora Titularul de cont este o Persoană care face obiectul raportării.

5. Efectele găsirii unor indicii.

(a) Dacă, în urma examinării aprofundate a Conturilor cu Valoare Mare prevăzute la subsecțiunea C, nu este descoperit niciunul dintre indiciile enumerate la punctul 2 din subsecțiunea B, iar contul nu este identificat ca fiind deținut de o Persoană care face obiectul raportării descrisă la punctul 4 din subsecțiunea C, atunci nu sunt necesare acțiuni suplimentare până în momentul în care intervine o modificare a circumstanțelor care să ducă la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul respectiv.

(b) În cazul în care, în urma examinării aprofundate a Conturilor cu Valoare Mare prevăzute la subsecțiunea C, este descoperit oricare dintre indiciile enumerate la subsecțiunea B punctul 2 literele (a)-(e), sau în cazul în care intervine ulterior o modificare a circumstanțelor care duce la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării în fiecare Jurisdicție care face obiectul raportării pentru care este identificat un indiciu, cu excepția cazului în care aceasta alege să aplice punctul 6 din subsecțiunea B și, cu privire la respectivul cont, se aplică una dintre excepțiile prevăzute la respectivul punct.

(c) În cazul în care, în urma examinării aprofundate prevăzute la subsecțiunea C, este descoperită o adresă purtând mențiunea «post-restant» sau «în atenția» și pentru Titularul de cont nu este identificată nicio altă adresă și niciunul dintre celelalte indicii enumerate la subsecțiunea B punctul 2 literele (a)-(e) Instituția Financiară Raportoare trebuie să obțină din partea Titularului de cont respectiv o autocertificare sau Documente Justificative pentru a stabili rezidența fiscală (rezidențele fiscale) ale respectivului Titular de cont. În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare nu poate obține autocertificarea sau Documentele justificative respective, aceasta trebuie să raporteze contul Autorității competente din propriul stat membru sau Elveția în funcție de context, drept cont nedocumentat.

6. În cazul în care un Cont de persoană fizică preexistent nu este un Cont cu Valoare Mare începând cu data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 27 mai 2015, dar devine un Cont cu Valoare Mare începând cu ultima zi a anului calendaristic următor, Instituția Financiară Raportoare trebuie să finalizeze procedurile de examinare aprofundată prevăzute la subsecțiunea C cu privire la respectivul cont în anul calendaristic următor anului în care contul devine un Cont cu Valoare Mare. Dacă, pe baza respectivei examinări, respectivul cont este identificat drept Cont care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare are obligația de a raporta, anual, informațiile necesare cu privire la respectivul cont pentru anul în care acesta este identificat drept Cont care face obiectul raportării și pentru anii următori, cu excepția cazului în care Titularul de cont încetează să mai fie o Persoană care face obiectul raportării.

7. Odată ce o Instituție Financiară Raportoare aplică procedurile de examinare aprofundată prevăzute la subsecțiunea C pentru un Cont cu Valoare Mare, Instituția Financiară Raportoare nu este obligată să aplice din nou respectivele proceduri, în afară de consultarea responsabilului pentru relații cu clienții prevăzută la punctul 4 din subsecțiunea C, cu privire la același Cont cu Valoare Mare în orice an ulterior, cu excepția cazului în care contul este nedocumentat, caz în care Instituția Financiară Raportoare ar trebui să aplice din nou, anual, respectivele proceduri, până în momentul în care respectivul cont încetează să mai fie nedocumentat.

8. În cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor privind un Cont cu Valoare Mare care duce la asocierea cu contul respectiv a unuia sau a mai multor indicii prevăzute la punctul 2 din subsecțiunea B, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării în legătură cu fiecare Jurisdicție care face obiectul raportării pentru care este identificat un indiciu, cu excepția cazului în care aceasta alege să aplice punctul 6 din subsecțiunea B și, cu privire la respectivul cont, se aplică una dintre excepțiile prevăzute la punctul menționat.

9. O Instituție Financiară Raportoare trebuie să pună în aplicare proceduri prin care să se asigure că un responsabil pentru relații cu clienții identifică orice modificare a circumstanțelor referitoare la un cont. De exemplu, în cazul în care responsabilului pentru relații cu clienții i se comunică faptul că Titularul de cont are o nouă adresă de corespondență într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare are obligația de a considera noua adresă drept o modificare a circumstanțelor și, în cazul în care aceasta alege să aplice punctul 6 din subsecțiunea B, este obligată să obțină documentele adecvate din partea Titularului de cont.

D. Examinarea Conturilor de persoană fizică cu valoare mare preexistente trebuie finalizată în termen de un an de la intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 27 mai 2015. Examinarea Conturilor de persoană fizică cu valoare mai mică preexistente trebuie finalizată în termen de doi ani de la intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 27 mai 2015.

E. Orice Cont de persoană fizică preexistent, care a fost identificat drept Cont care face obiectul raportării în temeiul prezentei secțiuni, trebuie considerat drept Cont care face obiectul raportării în toți anii următori, cu excepția cazului în care Titularul de cont încetează să mai fie o Persoană care face obiectul raportării.

SECȚIUNEA IV

DILIGENȚĂ FISCALĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CONTURILE DE PERSOANĂ FIZICĂ NOI

Următoarele proceduri se aplică în scopul identificării Conturilor care fac obiectul raportării dintre Conturile de persoană fizică noi.

A. În ceea ce privește Conturile de persoană fizică noi, în momentul deschiderii contului, Instituția Financiară Raportoare trebuie să obțină o autocertificare, care poate face parte din documentația de deschidere a contului, care permite Instituției Financiare Raportoare să stabilească rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a(le) Titularului de cont și să confirme caracterul rezonabil al respectivei autocertificări pe baza informațiilor obținute de Instituția Financiară Raportoare în legătură cu deschiderea contului, inclusiv eventualele documente colectate în conformitate cu Procedurile AML/KYC.

B. În cazul în care autocertificarea stabilește că Titularul de cont este rezident fiscal într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării și autocertificarea trebuie să includă, de asemenea, NIF al Titularului de cont pentru respectiva Jurisdicție care face obiectul raportării (sub rezerva secțiunii I subsecțiunea D) și data nașterii acestuia.

C. În cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor cu privire la un Cont de persoană fizică nou în urma căreia Instituția Financiară Raportoare află sau are motive să afle că autocertificarea inițială este incorectă sau nefiabilă, Instituția Financiară Raportoare nu se poate baza pe autocertificarea inițială și trebuie să obțină o autocertificare valabilă care să stabilească rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a(le) Titularului de cont.

SECȚIUNEA V

DILIGENȚĂ FISCALĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CONTURILE DE ENTITATE PREEXISTENTE

Următoarele proceduri se aplică în scopul identificării Conturilor care fac obiectul raportării dintre Conturile de entitate preexistente.

A. Conturi de entitate care nu fac obiectul obligației de examinare, identificare sau raportare. Cu excepția cazului în care Instituția Financiară Raportoare decide altfel, fie cu privire la toate Conturile de entitate preexistente, fie separat, cu privire la orice grup clar identificat de astfel de conturi, un Cont de Entitate Preexistent cu un sold agregat sau o valoare agregată a contului care nu depășește 250 000 USD sau o valoare echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Elveției începând cu data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 27 mai 2015, nu face obiectul obligației de examinare, identificare sau raportare drept Cont care face obiectul raportării, până în momentul în care soldul agregat sau valoarea agregată a contului depășește cuantumul respectiv începând din ultima zi a oricărui an calendaristic ulterior.

B. Conturi de entitate care fac obiectul examinării. Un Cont de Entitate Preexistent cu un sold sau o valoare agregată a contului care depășește 250 000 USD sau o valoare echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Elveției începând cu data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 27 mai 2015 și un Cont de Entitate Preexistent care nu depășește, începând cu data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 27 mai 2015, cuantumul respectiv, dar cu un sold sau o valoare agregată a contului care depășește acest cuantum începând din ultima zi a oricărui an calendaristic ulterior, trebuie examinate în conformitate cu procedurile prevăzute la subsecțiunea D.

C. Conturi de entitate care fac obiectul obligației de raportare. În ceea ce privește Conturile de entitate preexistente prevăzute la subsecțiunea B, numai conturile care sunt deținute de una sau mai multe Entități care sunt Persoane care fac obiectul raportării sau de ENFS (Entități care nu sunt Instituții financiare) pasive cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării sunt considerate drept Conturi care fac obiectul raportării.

D. Proceduri de examinare pentru identificarea Conturilor de Entitate care fac obiectul obligației de raportare. Pentru Conturile de entitate preexistente prevăzute la subsecțiunea B, o Instituție Financiară Raportoare trebuie să aplice următoarele proceduri de examinare pentru a stabili dacă contul este deținut de una sau mai multe Persoane care fac obiectul raportării sau de ENFS pasive cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care sunt Persoane care fac obiectul raportării:

1. Să stabilească dacă Entitatea este o Persoană care face obiectul raportării.

   (a) Să examineze informațiile păstrate în scopuri de reglementare sau de relații cu clienții (inclusiv informațiile colectate în conformitate cu Procedurile AML/KYC) pentru a stabili dacă informațiile indică faptul că Titularul de cont este rezident într-o Jurisdicție care face obiectul raportării. În acest scop, informațiile care indică faptul că Titularul de cont este rezident într-o Jurisdicție care face obiectul raportării includ fie un loc de înregistrare sau de constituire, fie o adresă într-un stat membru.

   (b) Dacă informațiile indică faptul că Titularul de cont este rezident într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării, cu excepția cazului în care aceasta obține o autocertificare din partea Titularului de cont, sau stabilește în mod rezonabil, pe baza informațiilor aflate în posesia sa sau care sunt disponibile public, că Titularul de cont nu este o Persoană care face obiectul raportării.

2. Să stabilească dacă Entitatea este o ENFS pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care sunt Persoane care fac obiectul raportării. Cu privire la un Titular de cont al unui Cont de Entitate Preexistent (inclusiv o Entitate care este o Persoană care face obiectul raportării), Instituția Financiară Raportoare trebuie să stabilească dacă Titularul de cont este o ENFS pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care sunt Persoane care fac obiectul raportării. În cazul în care oricare dintre Persoanele care exercită controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoană care face obiectul raportării, atunci contul trebuie considerat drept un Cont care face obiectul raportării. În cursul stabilirii acestor elemente, Instituția Financiară Raportoare trebuie să respecte orientările de la subsecțiunea D punctul 2 literele (a)-(c) în ordinea cea mai adecvată circumstanțelor.

   (a) Să stabilească dacă Titularul de cont este o ENFS pasivă. În scopul de a stabili dacă Titularul de cont este o ENFS pasivă, Instituția Financiară Raportoare trebuie să obțină o autocertificare din partea Titularului de cont pentru a stabili statutul acestuia, cu excepția cazului în care există informații aflate în posesia sa sau disponibile public, pe baza cărora poate stabili în mod rezonabil că Titularul de cont este o ENFS activă sau o Instituție Financiară, alta decât o Entitate de investiții prevăzută la secțiunea VIII subsecțiunea A punctul 6 litera (b) care nu este o Instituție Financiară dintr-o Jurisdicție participantă.

(b) Să stabilească Persoanele care exercită controlul asupra unui Titular de cont. În scopul stabilirii Persoanelor care exercită controlul asupra unui Titular de cont, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza pe informațiile colectate și păstrate în conformitate cu Procedurile AML/KYC.

(c) Să stabilească dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoană care face obiectul raportării. Pentru a stabili dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoană care face obiectul raportării, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza pe:

(i) informații colectate și păstrate în conformitate cu Procedurile AML/KYC în cazul unui Cont de Entitate Preexistent deținut de una sau mai multe ENFS cu un sold sau o valoare agregată care nu depășește 1 000 000 USD sau o valoare echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Elveției; sau

(ii) o autocertificare din partea Titularului de cont sau a Persoanei care exercită controlul privind jurisdicția sau jurisdicțiile (fie ea un stat membru, Elveția sau alte jurisdicții) în care Persoana care exercită controlul are rezidența fiscală.

E. Calendarul punerii în aplicare a examinării și proceduri suplimentare aplicabile Conturilor de entitate preexistente

1. Examinarea Conturilor de entitate preexistente cu un sold sau o valoare agregată a contului care depășește 250 000 USD sau o sumă echivalentă în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Elveției, începând cu data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 27 mai 2015, trebuie să fie finalizată în termen de doi ani de la intrarea în vigoare.

2. Examinarea Conturilor de entitate preexistente cu un sold sau o valoare agregată a contului care nu depășește 250 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Elveției, începând cu data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 27 mai 2015, dar depășește cuantumul respectiv la data de 31 decembrie a unui an ulterior trebuie finalizată în anul calendaristic următor anului în care soldul sau valoarea agregată a contului depășește acest cuantum.

3. În cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor cu privire la un Cont de Entitate Preexistent în urma căreia Instituția Financiară Raportoare află sau are motive să afle că autocertificarea sau alte documente asociate cu un cont sunt incorecte sau nefiabile, Instituția Financiară Raportoare trebuie să stabilească din nou statutul contului în conformitate cu procedurile prevăzute la subsecțiunea D.

SECȚIUNEA VI

DILIGENȚĂ FISCALĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CONTURILE DE ENTITATE NOI

Următoarele proceduri se aplică în scopul identificării Conturilor care fac obiectul raportării dintre Conturile de entitate noi.

A. Proceduri de examinare pentru identificarea Conturilor de entitate care fac obiectul obligației de raportare. Pentru Conturile de entitate noi, o Instituție Financiară Raportoare trebuie să aplice următoarele proceduri de examinare pentru a stabili dacă contul este deținut de una sau mai multe Persoane care fac obiectul raportării sau de ENFS pasive cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării:

1. Să stabilească dacă Entitatea este o Persoană care face obiectul raportării.

(a) Să obțină o autocertificare, care poate face parte din documentația de deschidere a contului, care permite Instituției Financiare Raportoare să stabilească rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a(le) Titularului de cont și să confirme caracterul rezonabil al respectivei autocertificări pe baza informațiilor obținute de Instituția Financiară Raportoare în legătură cu deschiderea contului, inclusiv eventualele documente colectate în conformitate cu Procedurile AML/KYC. În cazul în care Entitatea certifică faptul că nu are rezidență fiscală, Instituția Financiară Raportoare se poate baza pe adresa sediului principal al Entității pentru a stabili rezidența Titularului de cont.

(b) Dacă autocertificarea indică faptul că Titularul de cont este rezident într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării, cu excepția cazului în care aceasta stabilește în mod rezonabil, pe baza informațiilor aflate în posesia sa sau care sunt disponibile public, că Titularul de cont nu este o Persoană care face obiectul raportării în legătură cu respectiva Jurisdicție care face obiectul raportării.

2. Să stabilească dacă Entitatea este o ENFS pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării. Cu privire la un Titular de cont al unui Cont de entitate nou (inclusiv o Entitate care este o Persoană care face obiectul raportării), Instituția Financiară Raportoare trebuie să stabilească dacă Titularul de cont este o ENFS pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării. În cazul în care oricare dintre Persoanele care exercită controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoană care face obiectul raportării, atunci contul trebuie considerat drept un Cont care face obiectul raportării. În cursul stabilirii acestor elemente, Instituția Financiară Raportoare trebuie să respecte orientările de la subsecțiunea A punctul 2 literele (a)-(c) în ordinea cea mai adecvată circumstanțelor.

(a) Să stabilească dacă Titularul de cont este o ENFS pasivă. În scopul de a stabili dacă Titularul de cont este o ENFS pasivă, Instituția Financiară Raportoare trebuie să se bazeze pe o autocertificare din partea Titularului de cont pentru a stabili statutul acestuia, cu excepția cazului în care există informații aflate în posesia sa sau disponibile public, pe baza cărora poate stabili în mod rezonabil că Titularul de cont este o ENFS activă sau o Instituție Financiară, alta decât o Entitate de investiții prevăzută la secțiunea VIII subsecțiunea A punctul 6 litera (b) care nu este o Instituție Financiară dintr-o Jurisdicție participantă.

(b) Să stabilească Persoanele care exercită controlul asupra unui Titular de cont. În scopul stabilirii Persoanelor care exercită controlul asupra unui Titular de cont, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza pe informațiile colectate și păstrate în conformitate cu Procedurile AML/KYC.

(c) Să stabilească dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoană care face obiectul raportării. Pentru a stabili dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoană care face obiectul raportării, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza pe o autocertificare din partea Titularului de cont sau a respectivei Persoane care exercită controlul.

SECȚIUNEA VII

NORME SPECIALE DE DILIGENȚĂ FISCALĂ

Se aplică următoarele norme suplimentare în punerea în aplicare a procedurilor de diligență fiscală menționate anterior:

A. Recurgerea la autocertificări și Documente Justificative. O Instituție Financiară Raportoare nu se poate baza pe autocertificare sau pe Documente Justificative în cazul în care Instituția Financiară Raportoare știe sau are motive să știe că autocertificarea sau Documentele Justificative sunt incorecte sau nefiabile.

B. Proceduri alternative pentru Conturile financiare deținute de beneficiari persoane fizice ai unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau ai unui Contract cu rentă viageră și pentru Contractele de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup sau pentru Contractele cu rentă viageră de grup. O Instituție Financiară Raportoare poate presupune că un beneficiar persoană fizică (altul decât deținătorul) al unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră care beneficiază de o indemnizație de deces nu este o Persoană care face obiectul raportării și poate considera un astfel de Cont Financiar ca nefiind un Cont care face obiectul raportării, cu excepția cazului în care Instituția Financiară Raportoare știe sau are motive să știe că beneficiarul este o Persoană care face obiectul raportării. O Instituție Financiară Raportoare are motive să știe că beneficiarul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră este o Persoană care face obiectul raportării dacă informațiile colectate de către Instituția Financiară Raportoare și asociate respectivului beneficiar conțin indicii conform celor prevăzute la secțiunea III subsecțiunea B. În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare deține informații concrete sau are motive să știe că beneficiarul este o Persoană care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare trebuie să respecte procedurile de la secțiunea III subsecțiunea B.

Un stat membru sau Elveția au opțiunea să permită Instituțiilor Financiare Raportoare să considere un Cont Financiar care constă în participația de care beneficiază un membru în cadrul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup sau al unui Contract cu rentă viageră de grup ca fiind un Cont Financiar care este un cont care nu face obiectul raportării până la data la care suma respectivă trebuie plătită angajatului/deținătorului unui certificat sau beneficiarului, în cazul în care Contul Financiar care constă în participația de care beneficiază un membru în cadrul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup sau al unui Contract cu rentă viageră de grup îndeplinește următoarele cerințe:

(a) Contractul de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup sau Contractul cu rentă viageră de grup îi este emis unui angajator și asigură cel puțin 25 de angajați/deținători de certificate;

(b) angajatul/deținătorii de certificate au dreptul să beneficieze de orice valoare înscrisă în contract în legătură cu participația sa și să numească beneficiari pentru indemnizația plătibilă la decesul angajatului; și

(c) suma agregată plătibilă oricărui angajat/deținător de certificat sau beneficiar nu depășește 1 000 000 USD sau o valoare echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Elveției.

Termenul «Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup» înseamnă un Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare care: (i) asigură persoane fizice care sunt afiliate prin intermediul unui angajator, al unei organizații profesionale, al unui sindicat ori al altei asociații sau grupări; și (ii) impune plata unei prime pentru fiecare membru al grupului (sau membru al unei categorii din cadrul grupului), care este stabilită fără a lua în considerare caracteristicile individuale de sănătate, altele decât vârsta, genul și obiceiurile legate de fumat ale respectivului membru al grupului (sau a categoriei de membri).

Termenul «Contrat cu rentă viageră de grup» înseamnă un Contract cu rentă viageră în care creditorii sunt persoane fizice care sunt afiliate prin intermediul unui angajator, al unei organizații profesionale, al unui sindicat, ori al altei asociații sau grupări.

Înainte de intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 27 mai 2015, statele membre comunică Elveției și Elveția comunică Comisiei Europene dacă și-au exercitat opțiunea prevăzută la prezentul punct. Comisia Europeană poate coordona transmiterea comunicării dinspre statele membre spre Elveția și poate transmite tuturor statelor membre comunicarea Elveției. Toate celelalte modificări legate de exercitarea acestei opțiuni de către un stat membru sau Elveția sunt comunicate în același mod.

C. Norme privind Agregarea soldurilor conturilor și Conversia monetară

1. Agregarea Conturilor de persoană fizică. În scopul stabilirii soldului sau a valorii agregate a Conturilor financiare deținute de o persoană fizică, o Instituție Financiară Raportoare are obligația de a agrega toate Conturile financiare administrate de Instituția Financiară Raportoare, sau de o Entitate afiliată, dar numai în măsura în care sistemele informatice ale Instituției Financiare Raportoare arată o legătură între Conturile financiare prin referire la un element de date, cum ar fi numărul de client sau NIF și de a permite agregarea soldurilor sau a valorilor conturilor. Fiecărui titular al unui Cont Financiar deținut în comun i se atribuie soldul sau valoarea integrală a Contului Financiar deținut în comun în scopul aplicării cerințelor privind agregarea prevăzute la prezentul punct.

2. Agregarea Conturilor de entitate. În scopul stabilirii soldului sau a valorii agregate a Conturilor Financiare deținute de o Entitate, o Instituție Financiară Raportoare are obligația de a lua în considerare toate Conturile Financiare care sunt administrate de Instituția Financiară Raportoare sau de o Entitate afiliată, dar numai în măsura în care sistemele informatice ale Instituției Financiare Raportoare arată o legătură între Conturile Financiare prin referire la un element de date, cum ar fi numărul de client sau NIF și de a permite agregarea soldurilor sau a valorilor conturilor. Fiecărui titular al unui Cont Financiar deținut în comun i se atribuie soldul sau valoarea integrală a Contului Financiar deținut în comun în scopul aplicării cerințelor privind agregarea prevăzute la prezentul punct.

3. Normă specială privind agregarea aplicabilă responsabililor pentru relațiile cu clienții. În scopul stabilirii soldului sau a valorii agregate a Conturilor Financiare deținute de o persoană pentru a stabili dacă un Cont Financiar este un Cont cu Valoare Mare, o Instituție Financiară Raportoare are, de asemenea, obligația ca, în cazul oricăror Conturi Financiare cu privire la care responsabilul pentru relațiile cu clienții știe sau are motive să știe că sunt în mod direct sau indirect deținute, controlate sau instituite (altfel decât în capacitate fiduciară) de către aceeași persoană, de a agrega toate respectivele conturi.

4. Sumele se citesc ca incluzând echivalentul lor în alte monede. Toate sumele în dolari sau sumele exprimate în monedele diferitelor state membre sau Elveției se citesc ca incluzând sumele echivalente în alte monede, astfel cum sunt stabilite prin legislația națională.

SECȚIUNEA VIII

DEFINIȚIILE TERMENILOR

Următorii termeni sunt definiți în continuare:

A. Instituție Financiară Raportoare

1. Termenul «Instituție Financiară Raportoare» înseamnă orice Instituție Financiară a unui stat membru sau din Elveția, în funcție de context, care nu este o Instituție Financiară nonRaportoare.

2. Termenul «Instituție Financiară dintr-o Jurisdicție participantă» înseamnă: (i) orice Instituție Financiară care este rezidentă într-o Jurisdicție participantă, dar exclude orice sucursală a respectivei Instituții Financiare care se află în afara teritoriului Jurisdicției participante și (ii) orice sucursală a unei Instituții Financiare care nu este rezidentă într-o Jurisdicție participantă, în cazul în care sucursala respectivă se află într-o Jurisdicție participantă.

3. Termenul «Instituție Financiară» înseamnă o Instituție de Custodie, o Instituție Depozitară, o Entitate de investiții sau o Companie de asigurări determinată.

4. Termenul «Instituție de custodie» înseamnă orice Entitate care deține, ca parte substanțială a activității sale, Active financiare în contul unor terți. O Entitate deține, ca parte substanțială a activității sale, Active Financiare în contul unor terți dacă venitul brut al Entității atribuibil deținerii de Active Financiare și serviciilor financiare conexe este egal sau mai mare de 20 % din venitul brut al Entității pe perioada cea mai scurtă dintre următoarele: (i) perioada de trei ani care se încheie la data de 31 decembrie (sau în ultima zi a unei perioadei contabile care nu este un an calendaristic) dinaintea anului în care se efectuează calculul sau (ii) perioada în cursul căreia Entitatea a existat.

5. Termenul «Instituție depozitară» înseamnă orice Entitate care atrage depozite în cadrul obișnuit al activității bancare sau al unei activități similare.

6. Termenul «Entitate de investiții» înseamnă orice Entitate:

   (a) care desfășoară, ca activitate principală, una sau mai multe dintre următoarele activități sau operațiuni pentru sau în numele unui client:

      (i) tranzacții cu instrumente de piață monetară (cecuri, bonuri de trezorerie, certificate de depozit, instrumente derivate etc.); schimb valutar; instrumente în materie de schimb valutar, rata dobânzii și indici bursieri; titluri de valoare transferabile; sau tranzacții la termen cu mărfuri;

      (ii) administrarea individuală și colectivă a portofoliului; sau

      (iii) care investește, administrează sau gestionează în alt mod Active Financiare sau bani în numele altor persoane;

      sau

   (b) al cărei venit brut provine în principal din activități de investire, reinvestire sau tranzacționare de Active financiare, în cazul în care Entitatea este administrată de către o altă Entitate care este o Instituție depozitară, o Instituție de custodie, o Companie de asigurări specificată sau o Entitate de investiții, astfel cum sunt prevăzute la subsecțiunea A punctul 6 litera (a).

   O Entitate este considerată a desfășura ca activitate principală una sau mai multe dintre activitățile menționate la subsecțiunea A punctul 6 litera (a), sau venitul brut al unei Entități este atribuibil în principal activităților de investire, reinvestire sau tranzacționare de Active Financiare în sensul subsecțiunii A punctul 6 litera (b), în cazul în care venitul brut al Entității atribuibil activităților relevante este egal sau mai mare de 50 % din venitul brut al Entității pe perioada cea mai scurtă dintre următoarele: (i) perioada de trei ani care se încheie la data de 31 decembrie a anului dinaintea anului în care se efectuează calculul; sau (ii) perioada în cursul căreia Entitatea a existat. Termenul «Entitate de investiții» nu include o Entitate care este o ENFS activă, întrucât Entitatea respectivă îndeplinește oricare dintre criteriile prevăzute la subsecțiunea D punctul 8 literele (d)-(g).

Prezentul punct se interpretează într-o manieră consecventă cu limbajul similar utilizat în definiția termenului «Instituție Financiară» din recomandările Grupului de Acțiune Financiară.

7. Termenul «Activ Financiar» include un titlu de valoare (de exemplu, acțiuni în cadrul capitalului unei societăți comerciale; participații în capitalurile proprii sau dreptul la beneficii în cadrul unui parteneriat deținut de mulți asociați sau cotat la bursă sau în cadrul unei fiducii; bilete la ordin, obligațiuni sau alte titluri de datorie), drepturi generate de un parteneriat, o marfă, un swap (de exemplu, swap pe rata dobânzii, swap valutar, swap de bază, rată de dobândă cu plafon maxim, rata de dobândă cu prag minim, swap pe mărfuri, swap pe acțiuni, swap pe indici bursieri și acorduri similare), un Contract de asigurare sau un Contract cu rentă viageră sau orice dobândă (inclusiv un contract de tip futures sau forward sau o opțiune) în legătură cu un titlu de valoare, drepturi generate de un parteneriat, o marfă, un swap, un Contract de asigurare sau un Contract cu rentă viageră. Termenul«Activ Financiar» nu include drepturile directe asupra unor bunuri imobile, care să nu fie titluri de datorie.

8. Termenul «Companie de asigurări specificată» înseamnă orice Entitate care este o companie de asigurări (sau societatea holding a unei companii de asigurări) care emite sau este obligată să efectueze plăți cu privire la un Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau la un Contract cu rentă viageră.

B. Instituție Financiară Nonraportoare

1. Termenul «Instituție Financiară Nonraportoare» înseamnă orice Instituție Financiară care este:

(a) o Entitate guvernamentală, o Organizație internațională sau o Bancă centrală, în afară de situațiile care se referă la o plată care derivă dintr-o obligație care incumbă în legătură cu o activitate financiară comercială de tipul celor desfășurate de o Companie de asigurări specificată, de o Instituție de Custodie sau de o Instituție depozitară;

(b) un Fond de pensii cu participare largă; un Fond de pensii cu participare restrânsă; un Fond de pensii al unei Entități guvernamentale, al unei Organizații internaționale sau al unei Bănci centrale; sau un Emitent de carduri de credit calificat;

(c) orice altă Entitate care prezintă un risc scăzut de a fi utilizată pentru evaziune fiscală, are caracteristici similare în mod substanțial cu oricare dintre Entitățile prevăzute la subsecțiunea B punctul 1 literele (a) și (b) și este definită în dreptul intern ca Instituție Financiară Nonraportoare și, în ceea ce privește statele membre, este menționată la articolul 8 alineatul (7a) din Directiva 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și este comunicată Elveției, iar în ceea ce privește Elveția este comunicată Comisiei Europene, cu condiția ca statutul respectivei Entități de Instituție Financiară Nonraportoare să nu aducă atingere obiectivelor prezentului Acord;

(d) un Organism de plasament colectiv exceptat; sau

(e) o fiducie, în măsura în care fiduciarul este o Instituție Financiară Raportoare și raportează toate informațiile care trebuie raportate în conformitate cu secțiunea I cu privire la toate Conturile fiduciei care fac obiectul raportării.

2. Termenul «Entitate guvernamentală» înseamnă guvernul unui stat membru, al Elveției sau al unei alte jurisdicții, orice subdiviziune politică a unui stat membru, a Elveției sau a unei alte jurisdicții (care, pentru evitarea oricărei ambiguități, include un stat, o provincie, un județ sau o localitate), sau orice organism sau agenție deținut(ă) integral de un stat membru, Elveția sau de o altă jurisdicție ori de una sau mai multe dintre subdiviziunile sus-menționate (fiecare reprezentând o «Entitate guvernamentală»). Această categorie este alcătuită din părți integrante, entități controlate și subdiviziuni politice ale unui stat membru, ale Elveției sau ale unei alte jurisdicții.

(a) O «parte integrantă» a unui stat membru, a Elveției sau a unei alte jurisdicții înseamnă orice persoană, organizație, agenție, birou, fond, organism public sau alt organism, oricare ar fi denumirea sa, care constituie o autoritate administrativă a unui stat membru, a Elveției sau a unei alte jurisdicții. Veniturile nete ale autorității administrative trebuie să fie creditate contului propriu al acesteia sau altor conturi ale statului membru, al Elveției sau al unei alte jurisdicții și nicio parte a acestora nu trebuie să revină în beneficiul vreunei persoane private. O parte integrantă nu include nicio persoană fizică care este un membru al guvernului, funcționar sau administrator care acționează cu titlu privat sau personal.

(b) O entitate controlată înseamnă o Entitate care este, formal, separată de statul membru, de Elveția sau de altă jurisdicție sau care constituie, în alt mod, o entitate juridică separată, cu condiția ca:

(i) Entitatea să fie deținută și controlată în totalitate de una sau mai multe Entități guvernamentale, direct sau prin intermediul uneia sau al mai multor entități controlate;

(ii) veniturile nete ale Entității să fie creditate contului propriu al acesteia sau altor conturi ale uneia sau ale mai multor Entități guvernamentale și nicio parte a acestora să nu revină în beneficiul vreunei persoane private; și

(iii) activele Entității să revină uneia sau mai multor Entități guvernamentale în momentul dizolvării acesteia.

(c) Venitul nu revine în beneficiul persoanelor fizice în cazul în care respectivele persoane sunt beneficiarii-țintă ai unui program guvernamental, iar activitățile din cadrul programului sunt desfășurate pentru publicul larg în interes general sau se referă la administrarea unei părți a guvernului. Cu toate acestea, sub rezerva dispozițiilor anterioare, se consideră că venitul revine în beneficiul persoanelor fizice în cazul în care este obținut din folosirea unei Entități Guvernamentale pentru a desfășura o activitate comercială, cum ar fi o activitate bancară comercială, care furnizează servicii financiare persoanelor fizice.

3. Termenul «Organizație internațională» înseamnă orice organizație internațională ori agenție sau organism deținut în totalitate de aceasta. Această categorie include orice organizație interguvernamentală (inclusiv o organizație supranațională): (i) care este alcătuită în primul rând din guverne; (ii) care are în vigoare un acord privind sediul sau un acord în mod fundamental similar cu statul membru, cu Elveția sau cu altă jurisdicție; și (iii) al cărei venit nu revine în beneficiul unor persoane private.

4. Termenul «Bancă centrală» înseamnă o instituție care este, prin lege sau prin hotărâre de guvern, autoritatea principală, în afară de guvernul propriu-zis al statului membru, al Elveției sau al altei jurisdicții, care emite instrumente destinate să fie utilizate ca monedă. O astfel de instituție poate include un organism care este separat de guvernul statului membru, al Elveției sau al celeilalte jurisdicții, fie că este deținut sau nu, în totalitate sau parțial, de către statul membru, Elveția sau altă jurisdicție.

5. Termenul «Fond de pensii cu participare largă» înseamnă un fond instituit pentru a furniza beneficii cu titlu de pensie, indemnizații de invaliditate sau de deces, sau orice combinație a acestora, către beneficiari care sunt actuali sau foști angajați (sau persoanele desemnate de către respectivii angajați) ai unuia sau ai mai multor angajatori în schimbul unor servicii prestate, cu condiția ca fondul:

(a) să nu aibă un singur beneficiar cu dreptul la mai mult de 5 % din activele fondului;

(b) să facă obiectul normelor guvernamentale și să raporteze informații autorităților fiscale; și

(c) să îndeplinească cel puțin una dintre următoarele cerințe:

(i) fondul este, în general, scutit de la plata impozitului pe veniturile din investiții sau impozitarea acestor venituri este amânată sau impozitată cu o cotă redusă, datorită statutului său de fond de pensii sau regim de pensii;

(ii) fondul primește cel puțin 50 % din contribuțiile sale totale [altele decât transferurile de active de la alte regimuri prevăzute la subsecțiunea B punctele 5-7 sau din conturile de pensii prevăzute la subsecțiunea C punctul 17 litera (a)] din partea angajatorilor care le finanțează;

(iii) plățile sau retragerile din fond sunt permise numai în cazul producerii unor evenimente determinate legate de pensionare, invaliditate sau deces [(cu excepția plăților periodice către alte fonduri de pensii prevăzute la subsecțiunea B punctele 5-7 și a conturilor de pensii prevăzute la subsecțiunea C punctul 17 litera (a)], sau, în cazul efectuării de plăți sau de retrageri înainte de evenimentele determinate, se aplică sancțiuni; sau

(iv) contribuțiile angajaților (altele decât anumite contribuții autorizate) la fond sunt limitate în funcție de venitul câștigat de angajat sau nu pot depăși, anual, 50 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Elveției, aplicând normele stabilite la secțiunea VII subsecțiunea C privind agregarea conturilor și conversia monetară.

6. Termenul «Fond de pensii cu participare restrânsă» înseamnă un fond instituit pentru a furniza beneficii cu titlu de pensii sau indemnizații de invaliditate sau de deces către beneficiari care sunt actuali sau foști angajați (sau persoanele desemnate de către respectivii angajați) ai unuia sau ai mai multor angajatori în schimbul unor servicii prestate, cu următoarele condiții:

   (a) fondul să aibă mai puțin de 50 de participanți;

   (b) fondul să fie finanțat de unul sau mai mulți angajatori care nu sunt Entități de investiții sau ENFS pasive;

   (c) contribuțiile angajatului și ale angajatorului la fond [altele decât transferurile de active din conturile de pensii prevăzute la subsecțiunea C punctul 17 litera (a)] să fie limitate în funcție de venitul câștigat și, respectiv, de remunerarea angajaților;

   (d) participanții care nu sunt rezidenți ai jurisdicției (fie ea un stat membru sau Elveția) în care este stabilit fondul să nu aibă dreptul la mai mult de 20 % din activele fondului; și

   (e) fondul să facă obiectul normelor guvernamentale și să raporteze informații autorităților fiscale.

7. Termenul «Fond de pensii al unei Entități guvernamentale, al unei Organizații internaționale sau al unei Bănci centrale» înseamnă un fond instituit de o Entitate guvernamentală, o Organizație internațională sau o Bancă centrală pentru a furniza beneficii cu titlu de pensii sau indemnizații de invaliditate sau de deces către beneficiari sau participanți care sunt actuali sau foști angajați (sau persoanele desemnate de către respectivii angajați), sau care nu sunt actuali sau foști angajați, dacă respectivele beneficii sunt acordate unor astfel de beneficiari sau participanți în schimbul unor servicii personale prestate pentru Entitatea guvernamentală, Organizația internațională sau Banca centrală respective.

8. Termenul «Emitent de carduri de credit calificat» înseamnă o Instituție Financiară care îndeplinește următoarele cerințe:

   (a) Instituția Financiară este o Instituție Financiară doar pentru că este un emitent de carduri de credit care atrage depozite numai atunci când un client face o plată care depășește soldul datorat cu privire la card și plățile în exces nu sunt restituite imediat clientului; și

   (b) anterior datei de intrare în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 27 mai 2015 sau începând cu data menționată, Instituția financiară pune în aplicare politici și proceduri, fie pentru a împiedica un client de la a face o plată excedentară care depășește 50 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Elveției, fie pentru a asigura faptul că orice plată excedentară efectuată de un client peste cuantumul respectiv este restituită clientului în termen de 60 de zile, aplicând, în fiecare caz, normele prevăzute la secțiunea VII subsecțiunea C privind agregarea conturilor și conversia monetară. În acest sens, o plată excedentară a unui client nu se referă la solduri creditoare aferente unor debite contestate, ci include soldurile creditoare rezultate din restituiri de mărfuri.

9. Termenul «Organism de plasament colectiv exceptat» înseamnă o Entitate de investiții care este reglementată ca organism de plasament colectiv, cu condiția ca toate drepturile asupra organismului de plasament colectiv să fie deținute de către sau prin intermediul unor persoane fizice sau Entități care nu sunt Persoane care fac obiectul raportării, cu excepția unei ENFS pasive cu Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării.

   Simplul fapt că organismul de plasament colectiv a emis acțiuni fizice la purtător nu împiedică o Entitate de investiții care este reglementată ca organism de plasament colectiv să se încadreze la punctul 9 din subsecțiunea B drept Organism de plasament colectiv exceptat, în următoarele condiții:

   (a) organismul de plasament colectiv să nu fi emis și să nu emită niciun fel de acțiuni fizice la purtător ulterior datei de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 27 mai 2015;

   (b) organismul de plasament colectiv să retragă toate acțiunile respective în caz de răscumpărare;

   (c) organismul de plasament colectiv să îndeplinească procedurile de diligență fiscală prevăzute în secțiunile II – VII și să raporteze orice informații solicitate care trebuie raportate cu privire la orice astfel de acțiuni atunci când respectivele acțiuni sunt prezentate pentru răscumpărare sau alte forme de plată; și

(d) organismul de plasament colectiv să fi instituit politici și proceduri pentru a se asigura că astfel de acțiuni sunt răscumpărate sau imobilizate cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de doi ani de la intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 27 mai 2015.

C. Cont Financiar

1. Termenul «Cont Financiar» înseamnă un cont administrat de o Instituție Financiară și include un Cont de Depozit, un Cont de custodie și:

(a) în cazul unei Entități de investiții, orice drepturi aferente capitalului sau datoriei aparținând Instituției Financiare. Fără a aduce atingere dispozițiilor anterioare, termenul «Cont Financiar» nu include niciun drept aferent capitalului sau datoriei unei Entități care este o Entitate de investiții doar din motivul că aceasta: (i) prestează un serviciu de consiliere în investiții și acționează în numele, sau (ii) administrează portofolii ale unui client și acționează în numele acestuia în scopul realizării de investiții, de gestionare sau de administrare a Activelor Financiare depuse în numele clientului la o Instituție Financiară, alta decât respectiva Entitate;

(b) în cazul unei Instituții Financiare care nu este prevăzută la subsecțiunea C punctul 1 litera (a), orice drept aferent capitalului sau datoriei Instituției Financiare, în cazul în care categoria de drepturi a fost stabilită cu scopul de a evita raportarea în conformitate cu secțiunea I; și

(c) orice Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare și orice Contract cu rentă viageră emis sau administrat de către o Instituție Financiară, altul decât o rentă viageră imediată, nelegată de investiții, netransferabilă, care îi este emisă unei persoane fizice și corespunde unei pensii sau unei indemnizații de invaliditate furnizate în cadrul unui cont care este un Cont exclus.

Termenul «Cont Financiar» nu include niciun cont care este un Cont exclus.

2. Termenul «Cont de Depozit» include orice cont comercial, de debit, de economii, la termen, de consemnațiuni, sau un cont a cărui existență este documentată printr-un certificat de depozit, de economii, de investiții, un certificat de îndatorare sau un alt instrument similar păstrat de o Instituție Financiară în cadrul obișnuit al activității bancare sau al unei activități similare. Un Cont de Depozit include, de asemenea, o sumă deținută de o companie de asigurări în temeiul unui contract de investiții cu garanție sau al unui acord similar care are drept scop plata sau creditarea de dobânzi către titular.

3. Termenul «Cont de custodie» înseamnă un cont (altul decât un Contract de asigurare sau un Contract cu rentă viageră) care conține unul sau mai multe Active Financiare în beneficiul altei persoane.

4. Termenul «Participație în capitalurile proprii» înseamnă, în cazul unui parteneriat care este o Instituție Financiară, o participație fie la capitalul, fie la profitul parteneriatului. În cazul unei fiducii care este o Instituție Financiară, o Participație în capitalurile proprii este considerată a fi deținută de către orice persoană asimilată unui constituitor sau unui beneficiar al întregii fiducii sau a unei părți a acesteia, sau a oricărei alte persoane fizice care exercită un control efectiv definitiv asupra fiduciei. O Persoană care face obiectul raportării va fi considerată beneficiar al unei fiducii dacă respectiva Persoană care face obiectul raportării are dreptul de a primi, direct sau indirect (de exemplu, prin intermediul unui mandatar), o distribuție obligatorie sau poate primi, direct sau indirect, o distribuție discreționară din fiducie.

5. Termenul «Contract de asigurare» înseamnă un contract (altul decât un Contract cu rentă viageră) în conformitate cu care emitentul este de acord să plătească o sumă în momentul în care survine un eveniment asigurat specificat, legat de mortalitate, morbiditate, accident, răspundere civilă sau pagubă materială afectând o proprietate.

6. Termenul «Contract cu rentă viageră» înseamnă un contract în conformitate cu care emitentul este de acord să efectueze plăți pentru o anumită perioadă de timp, determinată, în totalitate sau parțial, în funcție de speranța de viață a uneia sau mai multor persoane fizice. Termenul include, de asemenea, un contract care este considerat a fi un Contract cu rentă viageră în conformitate cu legislația, reglementările sau practica din jurisdicție (fie ea un stat membru, Elveția sau o altă jurisdicție) în care contractul a fost emis, și în conformitate cu care emitentul este de acord să facă plățile pentru o perioadă de mai mulți ani.

7. Termenul «Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare» înseamnă un Contract de asigurare (altul decât un contract de reasigurare încheiat între două societăți de asigurare) care are o Valoare de răscumpărare.

8. Termenul «Valoare de răscumpărare» înseamnă valoarea cea mai mare dintre: (i) suma pe care deținătorul poliței de asigurare este îndreptățit să o primească în cazul răscumpărării sau rezilierii contractului (calculată fără a scădea eventualele taxe de răscumpărare sau împrumuturi din poliță) și (ii) suma pe care deținătorul poliței de asigurare o poate împrumuta în temeiul contractului sau în legătură cu acesta. Fără a aduce atingere dispozițiilor anterioare, termenul «Valoare de răscumpărare» nu include o sumă de plătit în temeiul unui Contract de asigurare:

   (a) doar din motivul decesului unei persoane fizice asigurate în temeiul unui contract de asigurare de viață;

   (b) drept indemnizație pentru o daună corporală, o boală sau o altă plată reparatorie pentru o pierdere economică ce survine în momentul producerii evenimentului asigurat;

   (c) drept rambursare a unei prime plătite anterior (mai puțin costul taxelor de asigurare, fie că acestea sunt sau nu efectiv aplicate) în conformitate cu un Contract de asigurare (altul decât un contract de asigurare de viață cu componentă de investiții sau un Contract cu rentă viageră) ca urmare a anulării sau a rezilierii contractului, a diminuării expunerii la risc pe parcursul perioadei în care contractul este efectiv în vigoare, ori rezultând din corectarea unei erori de înscriere sau a unei erori similare cu privire la prima stipulată în contract;

   (d) drept dividend în beneficiul deținătorului poliței de asigurare (în afară de dividendele transferate la rezilierea contractului), cu condiția ca respectivele dividende să fie legate de un Contract de asigurare în conformitate cu care singurele indemnizații de plătit sunt cele prevăzute la subsecțiunea C punctul 8 litera (b); sau

   (e) drept restituire a unei prime în avans sau a unui depozit de primă pentru un Contract de asigurare a cărui primă trebuie plătită cel puțin o dată pe an, dacă suma reprezentând prima anticipată sau depozitul de primă nu depășește suma primei anuale de plată pentru anul următor în temeiul contractului.

9. Termenul «Cont preexistent» înseamnă:

   (a) un Cont Financiar administrat de o Instituție Financiară Raportoare începând cu data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 27 mai 2015.

   (b) un stat membru sau Elveția are posibilitatea de a extinde termenul «Cont preexistent» astfel încât să însemne și orice Cont Financiar al unui Titular de cont, indiferent de data la care a fost deschis respectivul Cont Financiar, în cazul în care:

      (i) Titularul de cont deține, de asemenea, la Instituția Financiară Raportoare sau la o Entitate afiliată din aceeași jurisdicție (fie ea un stat membru sau Elveția) ca și Instituția Financiară Raportoare un Cont Financiar care este un Cont preexistent în conformitate cu subsecțiunea C punctul 9 litera (a);

      (ii) Instituția Financiară Raportoare și, după caz, Entitatea afiliată din aceeași jurisdicție (fie ea un stat membru sau Elveția) ca și Instituția Financiară Raportoare tratează atât Conturile Financiare menționate anterior, precum și orice alte Conturi Financiare ale Titularului de cont care sunt considerate drept Conturi preexistente în temeiul literei (b), drept un singur Cont Financiar în scopul respectării standardelor în materie de cerințe privind cunoașterea clientului prevăzute la secțiunea VII subsecțiunea A, și în scopul stabilirii soldului sau a valorii oricăruia dintre Conturile Financiare atunci când aplică oricare dintre pragurile referitoare la cont;

      (iii) în ceea ce privește un Cont Financiar care face obiectul Procedurilor AML/KYC, Instituția Financiară Raportoare este autorizată să respecte respectivele Proceduri AML/KYC referitor la Contul Financiar bazându-se pe Procedurile AML/KYC efectuate pentru Contul preexistent prevăzut la subsecțiunea C punctul 9 litera (a); și

      (iv) deschiderea Contului Financiar nu implică obligația de a furniza informații despre client noi, suplimentare sau modificate de către Titularul de cont, în afara celor necesare în scopul prezentului acord.

   Înainte de intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 27 mai 2015, statele membre comunică Elveției și Elveția comunică Comisiei Europene dacă și-au exercitat opțiunea prevăzută la acest punct. Comisia Europeană poate coordona transmiterea comunicării dinspre statele membre spre Elveția și poate transmite tuturor statelor membre comunicarea Elveției. Toate celelalte modificări legate de exercitarea acestei opțiuni de către un stat membru sau Elveția sunt comunicate în același mod.

10. Termenul «Cont nou» înseamnă un Cont Financiar administrat de o Instituție Financiară Raportoare deschis la intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 27 mai 2015 sau ulterior acesteia, cu excepția cazului în care acesta este considerat drept un Cont preexistent în temeiul subsecțiunii C punctul 9 litera (b).

11. Termenul «Cont de persoană fizică preexistent» înseamnă un Cont preexistent deținut de una sau mai multe persoane fizice.

12. Termenul «Cont de persoană fizică nou» înseamnă un Cont nou deținut de una sau mai multe persoane fizice.

13. Termenul «Cont de Entitate Preexistent» înseamnă un Cont Preexistent deținut de una sau mai multe Entități.

14. Termenul «Cont cu Valoare mai Mică» înseamnă un Cont de persoană fizică Preexistent cu un sold sau o valoare agregată a contului care, la data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 27 mai 2015, nu depășește 1 000 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Elveției.

15. Termenul «Cont cu Valoare Mare» înseamnă un Cont de Persoană Fizică Preexistent cu un sold sau o valoare agregată a contului care depășește 1 000 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Elveției la data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 27 mai 2015 sau la data de 31 decembrie a oricărui an ulterior.

16. Termenul «Cont de Entitate Nou» înseamnă un Cont Nou deținut de una sau mai multe Entități.

17. Termenul «Cont Exclus» înseamnă oricare dintre următoarele conturi:

(a) un cont de pensie care îndeplinește următoarele cerințe:

(i) contul este reglementat drept cont de pensie cu caracter personal sau face parte dintr-un plan de pensii reglementat pentru furnizarea de beneficii cu titlu de pensii sau de indemnizații (inclusiv indemnizații de invaliditate sau de deces);

(ii) contul beneficiază de un tratament fiscal favorabil (și anume, contribuțiile în cont care ar face în mod normal obiectul impozitării sunt deductibile sau excluse din venitul brut al Titularului de cont sau impozitate la o cotă redusă, ori impozitarea venitului din investiții generat de contul respectiv este amânată sau venitul din investiții este impozitat la o cotă redusă);

(iii) este obligatorie raportarea informațiilor cu privire la cont către autoritățile fiscale;

(iv) retragerile sunt condiționate de atingerea unei vârste de pensionare determinate, invaliditate sau deces, sau se aplică sancțiuni în cazul retragerilor efectuate înainte de astfel de evenimente determinate; și

(v) fie (i) contribuțiile anuale sunt limitate la maximum 50 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Elveției, fie (ii) există o limită maximă de contribuție pe durata vieții, egală cu maximum 1 000 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Elveției, aplicându-se, în fiecare caz, normele prevăzute la secțiunea VII subsecțiunea C privind agregarea conturilor și conversia monetară.

Un Cont Financiar care îndeplinește în alt mod cerința de la subsecțiunea C punctul 17 litera (a) subpunctul (v) nu va înceta să îndeplinească această cerință numai din cauza faptului că respectivul Cont Financiar poate primi active sau fonduri virate din unul sau mai multe Conturi Financiare care îndeplinesc cerințele de la subsecțiunea C punctul 17 litera (a) sau (b) sau din unul sau mai multe fonduri de pensii care îndeplinesc cerințele de la oricare dintre punctele 5-7 de la subsecțiunea B.

(b) un cont care îndeplinește cerințele următoare:

(i) contul este reglementat drept organism de plasament în alte scopuri decât pentru pensie și este tranzacționat în mod regulat pe o piață a titlurilor de valoare reglementată sau contul este reglementat drept instrument pentru economii în alte scopuri decât pentru pensie;

(ii) contul beneficiază de un tratament fiscal favorabil (și anume, contribuțiile în cont care ar face în mod normal obiectul impozitării sunt deductibile sau excluse din venitul brut al Titularului de cont sau impozitate la o cotă redusă, ori impozitarea venitului din investiții generat de contul respectiv este amânată sau venitul din investiții este impozitat la o cotă redusă);

(iii) retragerile sunt condiționate de îndeplinirea unor criterii specifice legate de scopul contului de investiții sau de economii (de exemplu, acordarea de beneficii medicale sau pentru educație), sau se aplică sancțiuni în cazul unor retrageri efectuate înainte ca aceste criterii să fie îndeplinite; și

(iv) contribuțiile anuale sunt limitate la maximum 50 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Elveției, aplicându-se normele prevăzute la secțiunea VII subsecțiunea C privind agregarea conturilor și conversia monetară.

Un Cont Financiar care îndeplinește în alt mod cerința de la subsecțiunea C punctul 17 litera (b) subpunctul (iv) nu va înceta să îndeplinească această cerință numai din cauza faptului că respectivul Cont Financiar poate primi active sau fonduri virate din unul sau mai multe Conturi Financiare care îndeplinesc cerințele de la subsecțiunea C punctul 17 litera (a) sau (b) sau din unul sau mai multe fonduri de pensii care îndeplinesc cerințele de la oricare dintre punctele 5-7 de la subsecțiunea B.

(c) un contract de asigurare de viață pe o perioadă care urmează să se încheie înainte ca persoana fizică asigurată să împlinească vârsta de 90 ani, cu condiția ca contractul să îndeplinească următoarele cerințe:

(i) primele sunt periodice, nu se diminuează în timp, se plătesc cel puțin o dată pe an pe parcursul perioadei în care contractul este în vigoare sau până în momentul în care persoana asigurată împlinește vârsta de 90 de ani, oricare dintre aceste perioade este mai scurtă;

(ii) nicio persoană nu poate avea acces la valoarea contractului (prin retragere, împrumut, sau altfel) fără rezilierea contractului;

(iii) suma (alta decât o indemnizație de deces) care trebuie plătită în cazul anulării sau al rezilierii contractului nu poate depăși totalul primelor plătite pentru contract, minus suma reprezentând taxe aferente mortalității, morbidității și cheltuielilor (fie că au fost sau nu aplicate efectiv) pentru perioada sau perioadele în care contractul este în vigoare și orice sume plătite înainte de anularea sau rezilierea contractului; și

(iv) contractul nu este deținut de un cesionar cu titlu oneros.

(d) un cont care este deținut exclusiv de un patrimoniu succesoral dacă documentația pentru respectivul cont include o copie a testamentului sau a certificatului de deces al persoanei decedate;

(e) un cont instituit în legătură cu oricare dintre următoarele elemente:

(i) un ordin judecătoresc sau o hotărâre judecătorească;

(ii) o vânzare, un schimb, închirierea unei proprietății imobiliare sau personale, cu condiția ca acest cont să îndeplinească următoarele cerințe:

— contul este finanțat exclusiv cu o plată în avans, o sumă reprezentând o plată anticipată care constituie un acont, o sumă corespunzătoare pentru a asigura o obligație direct legată de tranzacție sau o plată similară, sau este finanțat cu un Activ Financiar care este depus în cont în legătură cu vânzarea, cedarea sau închirierea proprietății;

— contul este instituit și utilizat exclusiv pentru a garanta obligația cumpărătorului de a plăti prețul de achiziție a proprietății, obligația vânzătorului de a plăti orice datorie neprevăzută ori a locatorului sau a locatarului de a plăti orice despăgubiri legate de proprietatea închiriată, după cum s-a convenit în contractul de închiriere;

— activele contului, inclusiv veniturile câștigate din aceste active vor fi plătite sau altfel distribuite în beneficiul vânzătorului, cumpărătorului, locatorului sau locatarului (inclusiv în scopul îndeplinirii unei obligații ale persoanei respective) atunci când bunul este vândut, cedat sau predat sau când contractul de închiriere este reziliat;

— contul nu este un cont în marjă sau un cont similar instituit în legătură cu vânzarea sau tranzacționarea unui Activ Financiar; și

— contul nu este asociat unui cont prevăzut la subsecțiunea C punctul 17 litera (f);

(iii) obligația unei Instituții Financiare care achită ratele unui împrumut garantat cu bunuri imobiliare de a rezerva o parte din plată exclusiv în scopul facilitării plății impozitelor sau a asigurării referitoare la respectivul bun imobiliar la un moment ulterior;

(iv) obligația unei Instituții Financiare de a facilita plata impozitelor la un moment ulterior;

(f) un Cont de Depozit care îndeplinește următoarele cerințe:

(i) contul există numai din motivul că un client face o plată care depășește soldul debitor cu privire la un card de credit sau la altă facilitate de credit reînnoibilă și plata excedentară nu este restituită imediat clientului; și

(ii) anterior datei de intrare în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 27 mai 2015 sau începând cu data menționată, Instituția financiară pune în aplicare politici și proceduri, fie pentru a împiedica un client de la a face o plată excedentară care depășește 50 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Elveției, fie pentru a asigura faptul că orice plată excedentară efectuată de un client peste cuantumul respectiv este restituită clientului în termen de 60 de zile, aplicând, în fiecare caz, normele prevăzute la secțiunea VII subsecțiunea C privind conversia monetară. În acest sens, o plată excedentară a unui client nu se referă la solduri creditoare aferente unor debite contestate, ci include soldurile creditoare rezultate din restituiri de mărfuri.

(g) orice alt cont care prezintă un risc scăzut de a fi utilizat pentru evaziune fiscală, are caracteristici substanțial similare cu oricare dintre conturile prevăzute la subsecțiunea C punctul 17 literele (a)-(f) și este definit în dreptul intern drept Cont exclus și care, în ceea ce privește statele membre, este menționat la articolul 8 alineatul (7a) din Directiva 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și este comunicat Elveției, iar în ceea ce privește Elveția, este comunicat Comisiei Europene, cu condiția ca statutul de Cont exclus al respectivului cont să nu aducă atingere obiectivelor prezentului acord.

D. Cont care face obiectul raportării

1. Termenul «Cont care face obiectul raportării» înseamnă un cont deținut de una sau mai multe Persoane care fac obiectul raportării sau de o ENFS pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care sunt Persoane care fac obiectul raportării, cu condiția ca aceasta să fi fost identificată ca atare în temeiul procedurilor de diligență fiscală prevăzute la secțiunile II – VII.

2. Termenul «Persoană care face obiectul raportării» înseamnă o Persoană dintr-o Jurisdicție care face obiectul raportării, alta decât: (i) o companie al cărei capital este tranzacționat în mod regulat pe una sau mai multe piețe ale titlurilor de valoare reglementate; (ii) orice companie care este o Entitate afiliată unei companii prevăzute la teza (i); (iii) o Entitate guvernamentală; (iv) o Organizație internațională; (v) o Bancă centrală; sau (vi) o Instituție Financiară.

3. Termenul «Persoană dintr-o Jurisdicție care face obiectul raportării» înseamnă o persoană fizică sau o Entitate care are rezidența într-o Jurisdicție care face obiectul raportării în temeiul legislației fiscale din jurisdicția respectivă, sau patrimoniul succesoral al unei persoane decedate care era rezidentă într-o Jurisdicție care face obiectul raportării. În acest sens, o Entitate precum o societate în nume colectiv, o societate privată cu răspundere limitată sau o construcție juridică similară care nu are rezidență fiscală este considerată ca fiind rezidentă în jurisdicția în care se află sediul conducerii efective.

4. Termenul «Jurisdicție care face obiectul raportării» înseamnă Elveția, în ceea ce privește un stat membru sau un stat membru, în ceea ce privește Elveția, în contextul obligației de a furniza informațiile menționate la secțiunea I.

5. Termenul «Jurisdicție participantă» cu privire la un stat membru sau Elveția înseamnă:

(a) orice stat membru, în ceea ce privește raportarea către Elveția, sau

(b) Elveția, în ceea ce privește raportarea către un stat membru, sau

(c) orice altă jurisdicție: (i) cu care statul membru în cauză sau Elveția, în funcție de context, are un acord în vigoare în temeiul căruia respectiva jurisdicție va furniza informațiile menționate în secțiunea I și (ii) care este identificată pe o listă publicată de statul membru respectiv sau de Elveția și notificată Elveției, respectiv Comisiei Europene

(d) în ceea ce privește statele membre, orice altă jurisdicție: (i) cu care Uniunea Europeană are un acord în vigoare în temeiul căruia respectiva jurisdicție va furniza informațiile menționate în secțiunea I și (ii) care este identificată pe o listă publicată de Comisia Europeană.

6. Termenul «Persoane care exercită controlul» înseamnă persoanele fizice care exercită controlul asupra unei Entități. În cazul unei fiducii, acest termen înseamnă constituitorul (constituitorii), fiduciarul (fiduciarii), protectorul (protectorii) (dacă este cazul), beneficiarul (beneficiarii) sau clasa (clasele) de beneficiari, precum și orice altă persoană fizică care exercită un control efectiv definitiv asupra fiduciei, și, în cazul unei construcții juridice care nu este o fiducie, acest termen desemnează persoanele aflate în poziții echivalente sau similare. Termenul «Persoane care exercită controlul» trebuie interpretat într-o manieră consecventă cu Recomandările Grupului de acțiune financiară.

7. Termenul «ENFS» înseamnă orice Entitate care nu este o Instituție Financiară.

8. Termenul «ENFS pasivă» înseamnă orice: (i) ENFS care nu este o ENFS activă; sau (ii) o Entitate de investiții prevăzută la subsecțiunea A punctul 6 litera (b) care nu este o Instituție Financiară dintr-o Jurisdicție participantă.

9. Termenul «ENFS activă» înseamnă orice ENFS care îndeplinește oricare dintre următoarele criterii:

(a) mai puțin de 50 % din venitul brut al ENFS pentru anul calendaristic precedent sau pentru altă perioadă de raportare adecvată este venit pasiv și mai puțin de 50 % din activele deținute de ENFS în cursul anului calendaristic precedent sau al altei perioade de raportare adecvate sunt active care produc sau sunt deținute pentru a produce venit pasiv;

(b) acțiunile ENFS sunt tranzacționate în mod regulat pe o piață a titlurilor de valoare reglementată sau ENFS este o Entitate afiliată unei Entități ale cărei acțiuni sunt tranzacționate în mod regulat pe o piață a titlurilor de valoare reglementată;

(c) ENFS este o Entitate guvernamentală, o Organizație internațională, o Bancă centrală sau o Entitate deținută în totalitate de una sau mai multe dintre entitățile sus-menționate;

(d) toate activitățile ENFS constau, în esență, în deținerea (în totalitate sau parțial) a acțiunilor subscrise emise de una sau mai multe filiale ale căror tranzacții sau activități sunt diferite de activitățile unei Instituții Financiare, sau în finanțarea și prestarea de servicii respectivelor filiale. Cu toate acestea, o Entitate nu are statutul de Entitate activă dacă funcționează (sau se prezintă) drept un fond de investiții, cum ar fi un fond de investiții în societăți necotate, un fond cu capital de risc, un fond de achiziție prin îndatorarea companiei sau orice alt organism de plasament al cărui scop este de a achiziționa sau de a finanța companii și de a deține capital în cadrul respectivelor companii, reprezentând active de capital în scopul unor investiții;

(e) ENFS nu desfășoară încă și nu a desfășurat niciodată activități comerciale, dar investește capital în active cu intenția de a desfășura o activitate comercială, alta decât cea a unei Instituții financiare, cu condiția ca ENFS să nu se califice pentru această excepție ulterior datei la care se împlinesc 24 de luni de la data inițială a constituirii ENFS;

(f) ENFS nu a fost o Instituție Financiară în ultimii cinci ani și este în proces de lichidare a activelor sale sau de restructurare, cu intenția de a-și continua sau de a-și relua operațiunile în domenii de activitate, altele decât cele ale unei Instituții financiare;

(g) activitățile ENFS constau în principal în finanțare și operațiuni de acoperire a riscurilor cu, sau pentru Entități afiliate care nu sunt Instituții financiare, iar ENFS nu prestează servicii de finanțare sau de acoperire a riscurilor niciunei alte Entități care nu este o Entitate asimilată, cu condiția ca grupul din care fac parte respectivele Entități afiliate să desfășoare în principal o activitate diferită de activitățile unei Instituții financiare; sau

(h) ENFS îndeplinește toate condițiile următoare:

(i) este constituită și își desfășoară activitatea în jurisdicția sa de rezidență (fie ea un stat membru, Elveția sau o altă jurisdicție) exclusiv în scopuri religioase, caritabile, științifice, artistice, culturale, sportive sau educaționale; sau este constituită și își desfășoară activitatea în jurisdicția sa de rezidență (fie ea un stat membru, Elveția sau o altă jurisdicție) și este o organizație profesională, o asociație de afaceri, o cameră de comerț, o organizație a muncii, o organizație din sectorul agriculturii sau al horticulturii, o asociație civică sau o organizație care funcționează exclusiv pentru promovarea bunăstării sociale;

(ii) este scutită de impozitul pe venit în jurisdicția sa de rezidență (fie ea un stat membru, Elveția sau o altă jurisdicție);

(iii) nu are acționari sau membri care au drepturi de proprietate sau de beneficii asupra activelor sau veniturilor sale;

(iv) legislația aplicabilă a jurisdicției de rezidență a ENFS (fie ea un stat membru, Elveția sau o altă jurisdicție) ori documentele de constituire a ENFS nu permit ca vreun venit ori vreun activ al ENFS să fie distribuit sau utilizat în beneficiul unei persoane fizice sau al unei Entități non-caritabile în alt mod decât în scopul desfășurării de activități caritabile ale ENFS, sau drept plată a unor compensații rezonabile pentru servicii prestate, ori drept plată reprezentând valoarea justă de piață a proprietății pe care ENFS a cumpărat-o; și

(v) legislația aplicabilă a jurisdicției de rezidență a ENFS (fie ea un stat membru, Elveția sau o altă jurisdicție) ori documentele de constituire a ENFS impun ca, în momentul lichidării sau dizolvării ENFS, toate activele sale să fie distribuite către o Entitate guvernamentală sau altă organizație non-profit, sau să revină guvernului jurisdicției de rezidență a ENFS (fie ea un stat membru, Elveția sau o altă jurisdicție) sau oricărei subdiviziuni politice a acestora.

E. Diverse

1. Termenul «Titular de cont» înseamnă persoana inclusă pe o listă sau identificată drept titularul unui Cont Financiar de către Instituția Financiară care ține contul. O persoană, alta decât o Instituție Financiară, care deține un Cont Financiar în beneficiul sau în numele altei persoane în calitate de agent, custode, mandatar, semnatar, consilier de investiții sau intermediar, nu este considerată drept deținătoare a contului în sensul prezentei anexe, ci cealaltă persoană este considerată drept titulară a contului. În cazul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră, Titularul de cont este orice persoană care are dreptul să acceseze valoarea de răscumpărare sau să modifice beneficiarului contractului. În cazul în care nicio persoană nu poate să aibă acces la Valoarea de răscumpărare sau să modifice beneficiarul, Titularul de cont este orice persoană desemnată în calitate de proprietar în contract și orice persoană cu un drept la plată în conformitate cu termenii contractuali. La scadența unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau a unui Contract cu rentă viageră, fiecare persoană care are dreptul să primească o plată în conformitate cu contractul este considerată ca fiind un Titular de cont.

2. Termenul «Proceduri AML/KYC» (*anti-money laundering* – combaterea spălării banilor/*know-your-client* – cunoașterea clientelei) înseamnă procedurile de diligență fiscală referitoare la clientela unei Instituții Financiare Raportoare în conformitate cu cerințele privind combaterea spălării banilor sau cu cerințe similare care se aplică respectivei Instituții Financiare Raportoare.

3. Termenul «Entitate» înseamnă o persoană juridică sau o construcție juridică, de exemplu o companie, un parteneriat, o fiducie sau o fundație.

4. O Entitate este o «Entitate afiliată» unei alte Entități dacă: oricare dintre cele două Entități deține controlul asupra celeilalte sau cele două Entități se află sub control comun. În acest sens, noțiunea de control include deținerea directă sau indirectă a peste 50 de procente din voturi și din valoarea unei Entități. Un stat membru sau Elveția poate opta să definească o Entitate drept «Entitate afiliată» unei alte Entități dacă: (a) oricare dintre cele două Entități deține controlul asupra celeilalte; (b) cele două Entități se află sub control comun; sau (c) cele două Entități sunt Entități de investiții prevăzute în subsecțiunea A punctul 6 litera (b), se află sub o conducere comună și respectiva conducere este cea care asigură respectarea cerințelor de diligență fiscală care revine unor astfel de Entități de investiții. În acest sens, noțiunea de control include deținerea directă sau indirectă a peste 50 % din voturi și din valoarea unei Entități.

Înainte de intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 27 mai 2015, statele membre comunică Elveției și Elveția comunică Comisiei Europene dacă și-au exercitat opțiunea prevăzută la acest punct. Comisia Europeană poate coordona transmiterea comunicării dinspre statele membre spre Elveția și poate transmite tuturor statelor membre comunicarea Elveției. Toate celelalte modificări legate de exercitarea acestei opțiuni de către un stat membru sau Elveția sunt comunicate în același mod.

5. Termenul «NIF» înseamnă număr de identificare fiscală (sau echivalentul său funcțional dacă nu există un număr de identificare fiscală).

6. Termenul «Documente Justificative» include oricare dintre următoarele:

(a) un certificat de rezidență emis de un organism guvernamental autorizat (de exemplu, un guvern sau o agenție a acestuia sau o comună) a jurisdicției (fie ea un stat membru, Elveția sau o altă jurisdicție) în care beneficiarul plății afirmă că este rezident;

(b) în ceea ce privește o persoană fizică, orice identificare valabilă eliberată de un organism guvernamental autorizat (de exemplu, un guvern sau o agenție a acestuia sau o comună), care include numele persoanei și este utilizată, de regulă, în scopuri de identificare;

(c) cu privire la o Entitate, orice document oficial eliberat de un organism guvernamental autorizat (de exemplu, un guvern sau o agenție a acestuia sau o comună), care include numele Entității și fie adresa sediului său principal în jurisdicția (fie ea un stat membru, Elveția sau o altă jurisdicție) în care aceasta afirmă că este rezidentă, fie jurisdicția (fie ea un stat membru, Elveția sau o altă jurisdicție) în care Entitatea a fost înregistrată sau constituită;

(d) orice situație financiară auditată, raport de credit efectuat de o parte terță, declarare a falimentului sau raport al unei autorități de reglementare a pieței titlurilor de valoare.

Cu privire la un Cont de Entitate Preexistent, fiecare stat membru sau Elveția au opțiunea să autorizeze Instituția Financiară Raportoare să utilizeze ca Documente Justificative orice clasificare care figurează în registrele Instituției Financiare Raportoare cu privire la Titularul de cont, care a fost determinată pe baza unui sistem standardizat de codificare a segmentelor de activitate, care a fost înregistrată de Instituția Financiară Raportoare în conformitate cu practicile sale obișnuite de activitate, în scopul aplicării Procedurilor AML/KYC sau în alte scopuri de reglementare (altele decât cele fiscale) și care a fost pusă în aplicare de Instituția Financiară Raportoare înainte de data utilizată pentru a clasifica Contul Financiar drept un Cont preexistent, cu condiția ca respectiva Instituție Financiare Raportoare să nu fi aflat sau să nu aibă motive de a afla că respectiva clasificare este incorectă sau nefiabilă. Termenul «Sistem standardizat de codificare a segmentelor de activitate» înseamnă un sistem de codificare utilizat pentru a clasifica unitățile în funcție de tipul activității lor în alte scopuri decât în scopuri fiscale.

Înainte de intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 27 mai 2015, statele membre comunică Elveției și Elveția comunică Comisiei Europene dacă și-au exercitat opțiunea prevăzută la acest punct. Comisia Europeană poate coordona transmiterea comunicării dinspre statele membre spre Elveția și poate transmite tuturor statelor membre comunicarea Elveției. Toate celelalte modificări legate de exercitarea acestei opțiuni de către un stat membru sau Elveția sunt comunicate în același mod.

SECȚIUNEA IX

PUNEREA ÎN APLICARE EFECTIVĂ

Fiecare stat membru și Elveția trebuie să dispună de norme și proceduri administrative menite să asigure punerea în aplicare efectivă și respectarea procedurilor de raportare și de diligență fiscală menționate anterior, inclusiv:

1. norme care să împiedice orice Instituții Financiare, persoane sau intermediari să adopte practici destinate să eludeze procedurile de raportare și de diligență fiscală;

2. norme care impun Instituțiilor Financiare Raportoare să păstreze evidența măsurilor întreprinse și toate dovezile pe care s-au bazat în desfășurarea procedurilor de raportare și de diligență fiscală, precum și să dispună de măsuri adecvate pentru obținerea acestor evidențe;

3. proceduri administrative pentru a verifica respectarea de către Instituțiile Financiare Raportoare a procedurilor de raportare și de diligență fiscală; proceduri administrative pentru a monitoriza o Instituție Financiară Raportoare în cazul în care sunt raportate conturi nedocumentate;

4. proceduri administrative pentru a se asigura că Entitățile și conturile definite în legislația națională drept Instituții Financiare Nonraportoare și, respectiv, Conturi excluse prezintă, în continuare, un risc scăzut de a fi utilizate pentru evaziune fiscală; și

5. dispoziții eficace de asigurare a respectării legii, pentru soluționarea cazurilor de neconformitate.

ANEXA II

Norme suplimentare de raportare și de diligență fiscală pentru schimbul de informații referitoare la conturile financiare

1. Modificarea circumstanțelor

O «modificare a circumstanțelor» include orice modificare care are drept rezultat adăugarea de informații relevante privind statutul unei persoane sau intră, în alt mod, în contradicție cu statutul persoanei respective. În plus, o modificare a circumstanțelor include orice modificare sau completare a informațiilor privind contul Titularului de cont (inclusiv adăugarea sau substituirea unui Titular de cont, ori altă modificare referitoare la acesta) sau orice modificare sau completare a informațiilor privind orice cont asociat cu un astfel de cont (aplicând normele privind agregarea conturilor prevăzute în anexa I secțiunea VII subsecțiunea C punctele 1-3), dacă o astfel de modificare sau completare a informațiilor afectează statutul Titularului de cont.

În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare a aplicat testul cu privire la adresa de rezidență prevăzută în anexa I secțiunea III subsecțiunea B punctul 1 și intervine o modificare a circumstanțelor în urma căreia Instituția Financiară Raportoare află sau are motive să afle că Documentele Justificative inițiale (sau orice alte documente echivalente) sunt incorecte sau nefiabile, Instituția Financiară Raportoare trebuie, până în ultima zi a anului calendaristic relevant sau a altei perioade de raportare adecvate, ori în termen de 90 de zile calendaristice de la notificarea sau descoperirea unei asemenea modificări a circumstanțelor, oricare dintre acestea este mai recentă, să obțină o autocertificare și noi Documente Justificative pentru a stabili rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a(le) Titularului de cont. În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare nu poate obține autocertificarea și noi Documente Justificative până la data respectivă, aceasta trebuie să aplice procedura de căutare în registrul electronic prevăzută în anexa I secțiunea III subsecțiunea B punctele 2-6.

2. Autocertificarea pentru Conturile de entitate noi

În ceea ce privește Conturile de entitate noi, pentru a stabili dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoană care face obiectul raportării, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza numai pe o autocertificare, fie din partea Titularului de cont, fie din partea Persoanei care exercită controlul.

3. Rezidența unei Instituții Financiare

O Instituție Financiară este «rezidentă» într-un stat membru, Elveția sau o altă Jurisdicție participantă în cazul în care aceasta se află sub jurisdicția statului membru respectiv, a Elveției sau a respectivei Jurisdicții participante (și anume, Jurisdicția participantă poate impune raportarea de către Instituția Financiară). În general, în cazul în care o Instituție Financiară are rezidența fiscală într-un stat membru, Elveția sau o altă Jurisdicție participantă, aceasta se află sub jurisdicția acestui stat membru, a Elveției sau a respectivei Jurisdicții participante și, prin urmare, este o Instituție Financiară a statului membru, a Elveției sau a respectivei jurisdicții participante. În cazul unei fiducii care este o Instituție Financiară (indiferent dacă aceasta este rezident fiscal într-un stat membru, Elveția sau o altă Jurisdicție participantă), fiducia este considerată a se afla sub jurisdicția unui stat membru, a Elveției sau a unei alte Jurisdicții participante dacă unul sau mai mulți fiduciari sunt rezidenți în respectivul stat membru, Elveția sau respectiva Jurisdicție participantă, cu excepția cazului în care fiducia raportează altei Jurisdicții participante (fie ea un stat membru, Elveția sau o altă Jurisdicție participantă) toate informațiile care trebuie raportate în temeiul prezentului Acord sau altui acord de implementare a standardului global cu privire la Conturile care fac obiectul raportării administrate de fiducie, în virtutea faptului că fiducia are rezidența fiscală în acea Jurisdicție participantă. Cu toate acestea, în cazul în care o Instituție Financiară (care nu este o fiducie) nu are rezidență fiscală (de exemplu, pentru că este considerată transparentă din punct de vedere fiscal sau pentru că se află într-o jurisdicție în care nu există impozit pe venit), se consideră că aceasta se află sub jurisdicția unui stat membru, a Elveției sau a unei alte Jurisdicții

participante și că este, prin urmare, o Instituție Financiară a statului membru, a Elveției sau a respectivei Jurisdicții participante, în cazul în care:

(a) este constituită în temeiul legislației statului membru, a Elveției sau a unei alte Jurisdicții participante;

(b) are sediul conducerii efective (inclusiv sediul administrativ efectiv) în statul membru, Elveția sau o altă Jurisdicție participantă; sau

(c) face obiectul supravegherii financiare în statul membru, Elveția sau altă Jurisdicție participantă.

În cazul în care o Instituție Financiară (care nu este o fiducie) este rezidentă în două sau mai multe Jurisdicții participante (fie ele un stat membru, Elveția sau o altă Jurisdicție participantă), respectiva Instituție Financiară face obiectul cerințelor de raportare și de diligență fiscală ale Jurisdicției participante în care aceasta își menține Contul/Conturile financiar(e).

4. Cont administrat

În general, se poate considera că un cont este administrat de către o Instituție Financiară în următoarele situații:

(a) în cazul unui Cont de custodie, de Instituția Financiară care deține custodia activelor din contul respectiv (inclusiv o Instituție Financiară care deține active în regim «street name» pentru un Titular de cont în respectiva instituție).

(b) în cazul unui Cont de Depozit, de Instituția Financiară care este obligată să facă plăți în legătură cu contul respectiv (cu excepția unui reprezentant al unei Instituții financiare, indiferent dacă acest reprezentant este sau nu o Instituție Financiare).

(c) în cazul oricărui titlu de capital sau de creanță asupra unei Instituții Financiare care constituie un Cont Financiar, de către respectiva Instituție Financiară.

(d) în cazul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră, de Instituția Financiară care este obligată să facă plăți în legătură cu contractul respectiv.

5. Fiducii care sunt ENFS pasive

O Entitate precum o societate în nume colectiv, o societate privată cu răspundere limitată sau o construcție juridică similară care nu are rezidență fiscală, în conformitate anexa I secțiunea VIII subsecțiunea D punctul 3, este considerată ca fiind rezidentă în jurisdicția în care se află sediul conducerii efective. În acest sens, o persoană juridică sau o construcție juridică este considerată a fi «similară» cu o societate în nume colectiv și cu o societate privată cu răspundere limitată în cazul în care aceasta nu este tratată ca o unitate impozabilă într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, în temeiul legislației fiscale a acestei Jurisdicții care face obiectul raportării. Cu toate acestea, în scopul de a evita raportarea dublă (ținând cont de aria largă de acoperire a definiției termenului «Persoane care exercită controlul» în cazul fiduciilor), o fiducie care este o ENFS pasivă nu poate fi considerată o construcție juridică similară.

6. Adresa sediului principal al Entității

Una dintre cerințele prevăzute în anexa I secțiunea VIII subsecțiunea E punctul 6 litera (c) este că, în ceea ce privește o Entitate, documentația oficială include fie adresa sediului principal al Entității în statul membru, Elveția sau în altă jurisdicție în care aceasta afirmă că este rezidentă, fie statul membru, Elveția sau altă jurisdicție în care Entitatea a fost înregistrată sau constituită. Adresa sediului principal al Entității este, în general, locul în care se află sediul conducerii efective. Adresa unei Instituții Financiare la care Entitatea administrează un cont, o căsuță poștală sau o adresă utilizate exclusiv pentru corespondență nu este adresa sediului principal al Entității, cu excepția cazului în care respectiva adresă este singura adresă utilizată de către Entitate și figurează ca adresă socială a Entității în documentele de constituire. Mai mult decât atât, o adresă furnizată purtând mențiunea «post-restant» nu este adresa sediului principal al Entității.

ANEXA III

Lista autorităților competente ale părților contractante

În sensul prezentului acord, prin «Autorități competente» se înțelege:

(a) în Elveția, *Le chef du Département fédéral des finances ou son représentant autorisé/Der Vorsteher oder die Vorsteherin des Eidgenössischen Finanzdepartements oder die zu seiner oder ihrer Vertretung bevollmächtigte Person/Il capo del Dipartimento federale delle finanze o la persona autorizzata a rappresentarlo*,

(b) în Regatul Belgiei: *De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances* sau un reprezentant autorizat,

(c) în Republica Bulgaria: *Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите* sau un reprezentant autorizat,

(d) în Republica Cehă: *Ministr financí* sau un reprezentant autorizat,

(e) în Regatul Danemarcei: *Skatteministeren* sau un reprezentant autorizat,

(f) în Republica Federală Germania: *Der Bundesminister der Finanzen* sau un reprezentant autorizat,

(g) în Republica Estonia: *Rahandusminister* sau un reprezentant autorizat,

(h) în Republica Elenă: *Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών* sau un reprezentant autorizat,

(i) în Regatul Spaniei: *El Ministro de Economía y Hacienda* sau un reprezentant autorizat,

(j) în Republica Franceză: *Le Ministre chargé du budget* sau un reprezentant autorizat,

(k) în Republica Croația: *Ministar financija* sau un reprezentant autorizat

(l) în Irlanda: *The Revenue Commissioners* sau un reprezentant autorizat,

(m) în Republica Italiană: *Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali* sau un reprezentant autorizat,

(n) în Republica Cipru: *Υπουργός Οικονομικών* sau un reprezentant autorizat,

(o) în Republica Letonia: *Finanšu ministrs* sau un reprezentant autorizat,

(p) în Republica Lituania: *Finansų ministras* sau un reprezentant autorizat,

(q) în Marele Ducat al Luxemburgului: *Le Ministre des Finances* sau un reprezentant autorizat,

(r) în Republica Ungaria: un *pénzügyminiszter* sau un reprezentant autorizat,

(s) în Republica Malta: *Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi* sau un reprezentant autorizat,

(t) în Regatul Țărilor de Jos: *De Minister van Financiën* sau un reprezentant autorizat,

(u) în Republica Austria: *Der Bundesminister für Finanzen* sau un reprezentant autorizat,

(v) în Republica Polonia: *Minister Finansów* sau un reprezentant autorizat,

(w) în Republica Portugheză: *O Ministro das Finanças* sau un reprezentant autorizat,

(x) în România: Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau un reprezentant autorizat,

(y) în Republica Slovenia: *Minister za finance* sau un reprezentant autorizat,

(z) în Republica Slovacă: *Minister financií* sau un reprezentant autorizat,

(aa) în Republica Finlanda: *Valtiovarainministeriö/Finansministeriet* sau un reprezentant autorizat,

(ab) în Regatul Suediei: *Chefen för Finansdepartementet* sau un reprezentant autorizat,

(ac) în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și în teritoriile europene ale căror relații externe sunt responsabilitatea Regatului Unit: *the Commissioners of Inland Revenue* sau un reprezentant autorizat, precum și autoritatea competentă din Gibraltar, pe care Regatul Unit o va desemna în conformitate cu acordurile încheiate cu privire la autoritățile din Gibraltar în contextul instrumentelor UE și ale CE și al tratatelor aferente, notificate la 19 aprilie 2000 statelor membre și instituțiilor Uniunii Europene, o copie fiind transmisă Elveției prin intermediul Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene și care se aplică prezentului acord.".

Articolul 2

Intrare în vigoare și aplicare

(1) Prezentul protocol de modificare trebuie ratificat sau aprobat de părțile contractante, în conformitate cu procedurile proprii. Părțile contractante își notifică reciproc încheierea acestor proceduri. Protocolul de modificare intră în vigoare în prima zi a lunii ianuarie după ultima notificare.

(2) În ceea ce privește schimbul de informații la cerere, schimbul de informații prevăzut de prezentul protocol de modificare se aplică cererilor depuse la sau după data intrării sale în vigoare, pentru informațiile care se referă la anii fiscali care încep în sau după prima zi a lunii ianuarie din anul intrării în vigoare a prezentului protocol de modificare. Articolul 10 din acord, în forma anterioară modificării sale prin prezentul protocol de modificare, continuă să se aplice, cu excepția cazului în care se aplică articolul 5 din acord, astfel cum a fost modificat prin prezentul protocol de modificare.

(3) Drepturile persoanelor fizice în conformitate cu articolul 9 din acord, în forma anterioară modificării sale prin prezentul protocol de modificare, rămân neschimbate după intrarea în vigoare a prezentului protocol de modificare.

(4) Elveția stabilește un decont final până la sfârșitul perioadei de aplicabilitate a Acordului în forma anterioară modificării sale prin prezentul protocol de modificare, efectuează o plată finală către statele membre și raportează informațiile pe care le-a primit de la agenții plătitori stabiliți în Elveția, în conformitate cu articolul 2 din Acord în forma anterioară modificării sale prin prezentul protocol de modificare, în ceea ce privește ultimul an de aplicabilitate a acordului în forma anterioară modificării prin prezentul protocol de modificare sau în ceea ce privește orice an anterior, dacă este cazul.

Articolul 3

Acordul este completat de un protocol cu următorul conținut:

„Protocol la Acordul dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimbul automat de informații privind conturile financiare pentru îmbunătățirea respectării obligațiilor fiscale internaționale.

Cu ocazia semnării prezentului protocol de modificare între Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană, subsemnații, împuterniciți în mod corespunzător, au convenit cu privire la următoarele dispoziții, care fac parte integrantă din acord, astfel cum a fost modificat prin prezentul protocol de modificare:

1. Se înțelege că un schimb de informații în conformitate cu articolul 5 din prezentul acord va fi solicitat doar în momentul în care statul solicitant (fie el un stat membru sau Elveția) și-a epuizat toate sursele obișnuite de informații disponibile în cadrul procedurii fiscale interne.

2. Se înțelege că autoritatea competentă a statului solicitant (fie ea un stat membru sau Elveția) trebuie să furnizeze următoarele informații Autorității competente din statul căruia i se solicită informații (fie el Elveția, respectiv, un stat membru), atunci când formulează o cerere de informații în temeiul articolului 5 din prezentul acord:

   (i) identitatea persoanei care face obiectul examinării sau al anchetei;

   (ii) perioada de timp pentru care se solicită informațiile;

   (iii) o declarație asupra informațiilor solicitate, care să includă natura și forma în care statul solicitant dorește să primească informațiile de la statul căruia i se solicită informații;

   (iv) scopul fiscal urmărit;

   (v) în măsura în care aceste informații sunt cunoscute, numele și adresa oricărei persoane despre care se crede că se află în posesia sau în controlul informațiilor solicitate.

3. Se înțelege că trimiterea la «relevanța preconizată» are rolul de a crea condițiile pentru schimbul de informații în conformitate cu articolul 5 din prezentul acord, în cea mai mare măsură posibilă și, în același timp, de a clarifica faptul că statele membre și Elveția nu au libertatea de a se angaja în căutarea de informații nespecifice (*fishing expeditions*) sau de a solicita informații puțin probabil a fi relevante pentru situația fiscală a unui contribuabil dat. Deși punctul 2 conține cerințe procedurale importante, care sunt menite să asigure evitarea căutării de informații nespecifice, subpunctele (i)-(v) de la punctul 2 nu trebuie însă interpretate pentru a împiedica schimbul efectiv de informații. Standardul «relevanței preconizate» poate fi îndeplinit atât în cazurile care vizează un contribuabil (indiferent dacă e identificat după nume sau altfel), cât și în cazurile care vizează mai mulți contribuabili (indiferent dacă sunt identificați după nume sau altfel).

4. Se înțelege că prezentul acord nu include schimbul de informații în mod spontan.

5. Se înțelege că, în cazul unui schimb de informații în temeiul articolului 5 din prezentul acord, rămân aplicabile normele de procedură administrativă în ceea ce privește drepturile contribuabililor prevăzute în statul căruia i se solicită informații (fie el un stat membru sau Elveția). Se înțelege, de asemenea, că aceste dispoziții urmăresc să garanteze o procedură echitabilă pentru contribuabil și nu să împiedice sau să întârzie în mod nejustificat procesul schimbului de informații.”.

Articolul 4

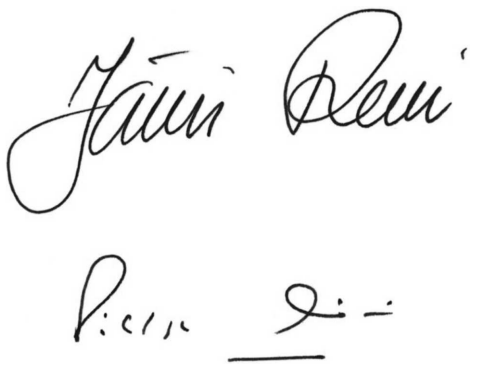
Limbi

Prezentul protocol de modificare este întocmit în dublu exemplar în limbile bulgară, cehă, croată, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, neerlandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, fiecare dintre aceste versiuni lingvistice fiind în aceeași măsură autentice.

DREPT PENTRU CARE, subsemnații plenipotențiari au semnat prezentul acord.

Съставено в Брюксел на двадесет и седми май две хиляди и петнадесета година.
Hecho en Bruselas, el veintisiete de mayo de dos mil quince.
V Bruselu dne dvacátého sedmého května dva tisíce patnáct.
Udfærdiget i Bruxelles den syvogtyvende maj to tusind og femten.
Geschehen zu Brüssel am siebenundzwanzigsten Mai zweitausendfünfzehn.
Kahe tuhande viieteistkümnenda aasta maikuu kahekümne seitsmendal päeval Brüsselis.
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις εἰκοσι εφτά Μαΐου δύο χιλιάδες δεκαπέντε.
Done at Brussels on the twenty-seventh day of May in the year two thousand and fifteen.
Fait à Bruxelles, le vingt-sept mai deux mille quinze.
Sastavljeno u Bruxellesu dvadeset sedmog svibnja dvije tisuće petnaeste.
Fatto a Bruxelles, addì ventisette maggio duemilaquindici.
Briselē, divi tūkstoši piecpadsmitā gada divdesmit septītajā maijā.
Priimta du tūkstančiai penkioliktų metų gegužės dvidešimt septintą dieną Briuselyje.
Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizenötödik év május havának huszonhetedik napján.
Magħmul fi Brussell, fis-sebgħa u għoxrin jum ta' Mejju tas-sena elfejn u ħmistax.
Gedaan te Brussel, de zevenentwintigste mei tweeduizend vijftien.
Sporządzono w Brukseli dnia dwudziestego siódmego maja roku dwa tysiące piętnastego.
Feito em Bruxelas, em vinte e sete de maio de dois mil e quinze.
Întocmit la Bruxelles la douăzeci și șapte mai două mii cincisprezece.
V Bruseli dvadsiateho siedmeho mája dvetisícpätnásť.
V Bruslju, dne sedemindvajsetega maja leta dva tisoč petnajst.
Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäseitsemäntenä päivänä toukokuuta vuonna kaksituhattaviisitoista.
Som skedde i Bryssel den tjugosjunde maj tjugohundrafemton.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

За Конфедерация Швейцария
Por la Confederación Suiza
Za Švýcarskou konfederaci
For Det Schweiziske Forbund
Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Šveitsi Konföderatsiooni nimel
Για την Ελβετική Συνομοσπονδία
For the Swiss Confederation
Pour la Confédération suisse
Za Švicarsku Konfederaciju
Per la Confederazione svizzera
Šveices Konfederācijas vārdā –
Šveicarijos Konfederacijos vardu
A Svájci Államszövetség részéről
Għall-Konfederazzjoni Żvizzera
Voor de Zwitserse Bondsstaat
W imieniu Konfederacji Szwajcarskiej
Pela Confederação Suíça
Pentru Confederația Elvețiană
Za Švajčiarsku konfederáciu
Za Švicarsko konfederacijo
Sveitsin valaliiton puolesta
För Schweiziska edsförbundet

DECLARAȚIILE PĂRȚILOR CONTRACTANTE:

DECLARAȚIA COMUNĂ A PĂRȚILOR CONTRACTANTE CU PRIVIRE LA DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE A PROTOCOLULUI DE MODIFICARE

Părțile contractante declară că se așteaptă ca cerințele constituționale ale Elveției și cerințele de drept ale Uniunii Europene privind încheierea acordurilor internaționale să fie îndeplinite în timp util pentru a permite intrarea în vigoare a protocolului de modificare în prima zi a lunii ianuarie a anului 2017. Acestea vor lua toate măsurile necesare pentru a atinge respectivul obiectiv.

DECLARAȚIA COMUNĂ A PĂRȚILOR CONTRACTANTE CU PRIVIRE LA ACORD ȘI LA ANEXE

Părțile contractante convin, în ceea ce privește punerea în aplicare a acordului și a anexelor, că comentariile la Modelul de Acord între Autoritățile competente și Standardul comun de raportare al OCDE ar trebui utilizate pentru ilustrarea sau interpretarea în vederea asigurării unei aplicări consecvente.

DECLARAȚIA COMUNĂ A PĂRȚILOR CONTRACTANTE CU PRIVIRE LA ARTICOLUL 5 DIN ACORD

Părțile contractante convin, în ceea ce privește punerea în aplicare a articolul 5 privind schimbul de informații la cerere, că comentariul la articolul 26 din Modelul OCDE de convenție fiscală privind venitul și capitalul ar trebui să constituie o sursă de interpretare.

DECLARAȚIA COMUNĂ A PĂRȚILOR CONTRACTANTE CU PRIVIRE LA SECȚIUNEA III SUBSECȚIUNEA A DIN ANEXA I LA ACORD

Părțile contractante sunt de acord să examineze relevanța practică a secțiunii II subsecțiunea A din anexa I care prevede că Contractele de asigurare cu valoare de răscumpărare și Contractele cu rentă viageră nu fac obiectul obligației de examinare, identificare sau raportare, cu condiția ca Instituția Financiare Raportoare să nu aibă efectiv dreptul legal de a vinde astfel de contracte rezidenților dintr-o Jurisdicție care face obiectul raportării.

Conform unei interpretări comune a părților contractante, în conformitate cu secțiunea III subsecțiunea A din anexa I, legea împiedică efectiv Instituția Financiare Raportoare să vândă Contracte de asigurare cu valoare de răscumpărare sau Contracte cu rentă viageră rezidenților dintr-o Jurisdicție care face obiectul raportării doar în cazul în care legislația Uniunii Europene și dreptul intern al statelor membre sau legislația elvețiană, aplicabile unei Instituții Financiare Raportoare rezidente într-o Jurisdicție participantă (fie ea un stat membru sau Elveția) nu numai că îi interzic efectiv prin lege acestei Instituții Financiare Raportoare să vândă Contracte de asigurare cu valoare de răscumpărare sau Contracte cu rentă viageră într-o Jurisdicție care face obiectul raportării (fie ea Elveția, respectiv, un stat membru), dar respectivele norme îi interzic efectiv prin lege Instituției Financiare Raportoare să vândă Contracte de asigurare cu valoare de răscumpărare sau Contracte cu rentă viageră și rezidenților acelei Jurisdicții care face obiectul raportării în orice alt fel de situație.

În acest context, fiecare stat membru va informa Comisia Europeană, care, la rândul său, va notifica Elveției, în cazul în care Instituțiile Financiare Raportoare din Elveția nu au dreptul legal de a vinde astfel de contracte, indiferent unde sunt acestea încheiate, rezidenților săi în temeiul legislației aplicabile a Uniunii Europene și al dreptului intern al acelui stat membru. În consecință, Elveția va notifica Comisiei Europene, care, la rândul său, va informa statele membre, în cazul în care Instituții Financiare Raportoare din unul sau mai multe state membre nu au dreptul legal de a vinde astfel de contracte, indiferent unde sunt acestea încheiate, rezidenților elvețieni în temeiul legislației elvețiene. Aceste notificări vor

fi făcute înainte de intrarea în vigoare a Protocolului de modificare în ceea ce privește situația juridică prevăzută la data intrării în vigoare. În absența unei notificări în acest sens, se va considera că Instituțiile Financiare Raportoare au efectiv dreptul prin legea aplicabilă în Jurisdicția care face obiectul raportării să vândă, în una sau mai multe situații, Contracte de asigurare cu valoare de răscumpărare sau Contracte cu rentă viageră rezidenților din respectiva Jurisdicție care face obiectul raportării. Dacă legislația din jurisdicția Instituției Financiare Raportoare dă efectiv dreptul Instituțiilor Financiare Raportoare să vândă Contracte de asigurare cu valoare de răscumpărare sau Contracte de rentă viageră rezidenților din Jurisdicția care face obiectul raportării, secțiunea III subsecțiunea A din anexa I nu se aplică respectivelor Instituții Financiare Raportoare și respectivelor contracte.

DECLARAȚIA ELVEȚIEI CU PRIVIRE LA ARTICOLUL 5 DIN ACORD

Delegația elvețiană a informat Comisia Europeană că Elveția nu va face schimb de informații în legătură cu o cerere care are la bază date obținute în mod ilegal. Comisia Europeană a luat act de poziția delegației elvețiene.

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE, Euratom) 2015/2401 AL COMISIEI

din 2 octombrie 2015

cu privire la conținutul și la funcționarea registrului de repertoriere a partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,

având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind statutul și finanțarea partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene ([1]), în special articolul 7 alineatul (2) și articolul 8 alineatul (3) litera (a),

întrucât:

(1) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1141/2014 impune Autorității pentru partidele politice europene și fundațiile politice europene (denumită în continuare „autoritatea") să instituie și să gestioneze un registru al partidelor politice europene și al fundațiilor politice europene (denumit în continuare „registrul").

(2) Registrul ar trebui să repertorieze datele, informațiile și documentele prezentate alături de cererile de înregistrare ca partid politic european sau ca fundație politică europeană, precum și orice date, informații și documente transmise ulterior de către un partid politic european sau de către o fundație politică europeană în conformitate cu prezentul regulament.

(3) Autoritatea ar trebui să primească informațiile și documentele justificative de care are nevoie pentru a se achita integral de responsabilitățile care îi revin în privința registrului.

(4) Registrul ar trebui să furnizeze un serviciu public ale cărui beneficii sunt transparența, asumarea responsabilității și securitatea juridică. Din acest motiv, autoritatea ar trebui să gestioneze registrul într-un mod care să permită un acces corespunzător la informațiile pe care le conține, precum și certificarea acestor informații, respectând totodată obligațiile care îi revin în materie de protecție a datelor cu caracter personal în temeiul articolului 33 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014, inclusiv în rolul său de operator de date, astfel cum a fost definit în Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]).

(5) Autoritatea ar trebui să furnizeze extrasul standard din registru care conține informațiile prevăzute de regulamentul de punere în aplicare adoptat de Comisie în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014.

(6) Modalitățile operaționale, care ar trebui să rămână proporționale, ar trebui să fie lăsate la latitudinea autorității.

(7) Registrul ar trebui să fie diferit de site-ul web creat de Parlamentul European în conformitate cu articolul 32 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014. Cu toate acestea, unele dintre documentele păstrate în registru ar trebui să fie puse la dispoziția publicului pe acest site web,

([1]) JO L 317, 4.11.2014, p. 1.
([2]) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Conținutul registrului

(1) În ceea ce privește partidele politice europene și fundațiile politice europene, registrul conține următoarele documente, inclusiv actualizările acestora, dacă este cazul:

(a) statutele, inclusiv toate elementele prevăzute la articolele 4 și 5 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014, precum și orice modificări ale acestora;

(b) declarația standard anexată la Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014, completată și semnată în mod corespunzător;

(c) în cazul în care este necesar, pe lângă statute, o descriere detaliată a structurii financiare, a structurii de guvernanță și a structurii de gestionare a partidului politic european sau a fundației afiliate acestuia, dacă este cazul, care să demonstreze că se face o distincție clară între cele două entități;

(d) în cazul în care statul membru în care solicitantul își are sediul cere acest lucru, o declarație emisă de statul membru respectiv, prin care se certifică faptul că solicitantul a respectat toate cerințele naționale relevante pentru a-și prezenta cererea și că statutele sale sunt conforme cu dispozițiile aplicabile din legislația națională;

(e) orice documente sau orice corespondență din partea autorităților statelor membre referitoare la documentele sau la informațiile vizate de prezentul articol.

(2) În ceea ce privește partidele politice europene, registrul conține următoarele documente, în plus față de documentele menționate la alineatul (1):

(a) cererea de înregistrare ca partid politic european, prezentată sub forma unei scrisori, semnată în mod corespunzător de către președintele entității solicitante;

(b) o copie a rezultatelor oficiale ale celor mai recente alegeri pentru Parlamentul European la momentul depunerii cererii de înregistrare și, odată ce partidul politic european este înregistrat, o copie a rezultatelor oficiale obținute în urma tuturor alegerilor pentru Parlamentul European;

(c) în cazul persoanelor fizice care formează un partid politic european, o declarație semnată de cel puțin șapte persoane provenind din state membre diferite, care dețin mandate electorale în Parlamentul European sau în parlamentele naționale ori regionale sau în adunările naționale ori regionale, confirmând intenția acestora de a se afilia partidului politic european în cauză; registrul conține, de asemenea, modificările generate de rezultatele alegerilor pentru Parlamentul European sau ale alegerilor naționale ori regionale și/sau de modificarea componenței sale;

(d) în cazul unui partid politic solicitant care nu a participat încă la alegerile pentru Parlamentul European, o dovadă scrisă a intenției sale, exprimată în mod public, de a participa la următoarele alegeri pentru Parlamentul European, indicând, de asemenea, partidele politice naționale și/sau regionale care îi sunt afiliate și care intenționează să prezinte candidați la alegeri;

(e) lista actuală a partidelor membre, anexată la statute, în care se precizează, pentru fiecare partid membru, denumirea sa completă, acronimul, tipul de afiliere și statul membru în care acesta este înregistrat.

(3) În ceea ce privește fundațiile politice europene, registrul conține următoarele documente, în plus față de documentele menționate la alineatul (1):

(a) cererea de înregistrare ca fundație politică europeană, prezentată sub forma unei scrisori, semnată în mod corespunzător de către președintele entității solicitante sau de către președintele partidului politic european la care este afiliată fundația politică solicitantă;

(b) lista membrilor organului de conducere, specificând naționalitatea fiecărui membru;

(c) lista actuală a organizațiilor membre, precizând, pentru fiecare organizație membră, denumirea sa completă, acronimul, tipul de afiliere și statul membru în care aceasta este înregistrată.

(4) Următoarele informații referitoare la fiecare partid politic european înregistrat și la fiecare fundație politică europeană înregistrată trebuie să fie actualizate în registru:

(a) tipul de entitate (partid politic european sau fundație politică europeană);

(b) numărul de înregistrare atribuit de către autoritate în conformitate cu regulamentul de punere în aplicare al Comisiei privind dispozițiile detaliate referitoare la sistemul numeric de înregistrare aplicabil registrului de repertoriere a partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene, precum și informații furnizate în extrasele standard din registru;

(c) denumirea completă, acronimul și logoul;

(d) statul membru în care partidul politic european sau fundația politică europeană își are sediul;

(e) în cazurile în care statul membru în care se află sediul prevede o înregistrare paralelă, denumirea autorității relevante responsabile de înregistrare, adresa poștală și site-ul web al acesteia, dacă este cazul;

(f) adresa sediului, adresa poștală, dacă este diferită de prima, adresa de e-mail și site-ul web, după caz;

(g) data înregistrării ca partid politic european sau ca fundație politică europeană și, dacă este cazul, data radierii din registru;

(h) în cazul în care partidul politic european sau fundația politică europeană a fost înființată ca urmare a transformării unei entități înregistrate într-un stat membru, denumirea completă și statutul juridic al entității respective, inclusiv numărul său național de înregistrare;

(i) data de adoptare a statutelor, precum și data eventualelor modificări ale acestora;

(j) numărul membrilor partidului politic european sau ai partidelor sale membre, dacă este cazul, care sunt deputați în Parlamentul European;

(k) denumirea și numărul de înregistrare al fundației politice europene afiliate la partidul politic european, după caz;

(l) în cazul unei fundații politice europene, denumirea și numărul de înregistrare al partidului politic european la care aceasta este afiliată;

(m) identitatea, inclusiv numele, data nașterii, naționalitatea și domiciliul persoanelor care sunt membre ale organelor de reprezentare administrativă, financiară și juridică sau care dețin funcții învestite cu astfel de puteri, precum și indicarea clară a capacității și a competențelor acestora, individuale sau colective, de a angaja entitatea respectivă față de părți terțe și de a o reprezenta în cadrul unor proceduri judiciare.

(5) Toate documentele și informațiile menționate la alineatele (1)-(4) se păstrează în registru, pe o perioadă nelimitată de timp.

Articolul 2

Informații și documente justificative suplimentare

Entitățile care solicită înregistrarea, precum și partidele politice europene înregistrate și fundațiile politice europene înregistrate furnizează autorității, în plus față de cerințele prevăzute la articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014, documentele și informațiile menționate la articolul 1, precum și eventualele actualizări ale acestora.

Autoritatea poate solicita partidelor politice europene și fundațiilor politice europene să rectifice orice documente și informații incomplete sau perimate care i-au fost furnizate.

Articolul 3

Servicii furnizate de registru

(1) Autoritatea stabilește extrasele standard din registru. Autoritatea pune la dispoziția oricărei persoane fizice sau juridice extrasul standard în termen de zece zile lucrătoare de la primirea cererii.

(2) În cazul în care autoritatea dispune de competența necesară în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1141/2014, aceasta certifică, la cerere, că informațiile furnizate în extrasele standard sunt corecte, actualizate și conforme cu legislația aplicabilă a Uniunii.

În cazul în care autoritatea nu dispune de nicio competență în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1141/2014, aceasta certifică, la cerere, că informațiile furnizate în extrasele standard sunt cele mai complete, actualizate și corecte cu putință, aflate la dispoziția sa după efectuarea tuturor controalelor rezonabile. Aceste controale urmăresc, printre altele, să obțină o confirmare a informațiilor primite din partea autorităților vizate ale statelor membre, în măsura în care legislația națională relevantă prevede posibilitatea ca autoritățile în cauză să facă acest lucru. Termenul-limită prevăzut la alineatul (1) nu se aplică cererilor care intră sub incidența prezentului paragraf.

În certificarea menționată la prezentul alineat, autoritatea precizează fără echivoc dacă are competență în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1141/2014.

(3) La cerere, autoritatea furnizează certificarea menționată la alineatul (2) instituțiilor și organismelor Uniunii, precum și autorităților și instanțelor din statele membre. La cerere, aceasta furnizează, de asemenea, o astfel de certificare partidelor politice europene sau fundațiilor politice europene în ceea ce privește propriul lor statut.

Autoritatea poate, de asemenea, să ofere o astfel de certificare oricărei alte persoane fizice sau juridice, în cazul în care acest lucru este necesar în vederea derulării unor proceduri judiciare sau administrative, în urma prezentării către autoritate a unei cereri argumentate în mod corespunzător.

(4) Autoritatea stabilește în detaliu procedura de urmat pentru depunerea cererilor și emiterea extraselor standard și a certificărilor, inclusiv procedura referitoare la utilizarea mijloacelor electronice pentru furnizarea acestor servicii.

Articolul 4

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 2 octombrie 2015.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2015/2402 AL COMISIEI

din 12 octombrie 2015

de revizuire a valorilor de referință armonizate ale randamentului pentru producția separată de energie electrică și termică, în aplicarea Directivei 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Deciziei 2011/877/UE a Comisiei

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivele nr. 2009/125/CE și nr. 2010/30/UE și de abrogare a Directivele nr. 2004/8/CE și nr. 2006/32/CE ([1]), în special articolul 14 alineatul (10) al doilea paragraf,

întrucât:

(1) În temeiul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2004/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([2]), Comisia a stabilit, prin Decizia de punere în aplicare 2011/877/UE ([3]), valori de referință armonizate ale randamentului pentru producția separată de energie electrică și termică, sub forma unei matrice de valori diferențiate în funcție de factori relevanți, precum anul de construcție și tipul de combustibil. Aceste valori sunt aplicabile până la 31 decembrie 2015.

(2) Comisia a revizuit valorile de referință armonizate ale randamentului pentru producția separată de energie electrică și termică, ținând seama de datele rezultate din utilizarea operațională în condiții reale, furnizate de statele membre și de părțile interesate. Ca urmare progresului în ceea ce privește cea mai bună tehnologie disponibilă, justificabilă din punct de vedere economic, observată în timpul perioadei de evaluare 2011-2015, ar trebui să fie menținută distincția stabilită de Decizia 2011/877/UE în ceea ce privește anul construcției unei unități de cogenerare în raport cu valorile de referință armonizate ale randamentului pentru producția separată de energie electrică.

(3) Revizuirea valorilor de referință armonizate ale randamentului a confirmat că, pe baza experienței și a analizei recente, factorii de corecție referitori la situația climatică, prevăzuți în Decizia 2011/877/UE, ar trebui să se aplice numai centralelor care utilizează combustibili gazoși.

(4) Această reexaminare a confirmat, pe baza experienței și a analizei recente, că ar trebui să se continue aplicarea factorilor de corecție la pierderile în rețea evitate, prevăzută în Decizia 2011/877/UE. Pentru a reflecta mai bine pierderile evitate, limitele de tensiune utilizate și valoarea factorilor de corecție trebuie să fie actualizate.

(5) În urma revizuirii, s-a conturat necesitatea modificării, în unele cazuri, a valorilor de referință armonizate ale randamentului pentru producția separată de căldură. Pentru a se evita modificarea retroactivă a schemelor existente, noul set de valori de referință se aplică doar începând din 2016, iar actualul set de valori este menținut în cazul centralelor construite înainte de data respectivă. Nu au fost necesari factori de corecție referitori la situația climatică, deoarece termodinamica generării de căldură cu ajutorul combustibililor nu depinde în mod semnificativ de temperatura ambiantă. În plus, nu sunt necesari factori de corecție pentru pierderile de căldură în rețea, deoarece căldura este consumată întotdeauna în apropierea locului de producție.

(6) Revizuirea a furnizat dovezi care indică faptul că valorile de referință pentru randamentul energetic al cazanelor de aburi sau de apă caldă ar trebui să fie diferențiate.

(7) Datele rezultate din utilizarea operațională în condiții reale au demonstrat o îmbunătățire semnificativă din punct de vedere statistic a performanței efective a centralelor ultramoderne care funcționează cu anumite tipuri de combustibili, în perioada la care se referă revizuirea.

(8) Este necesar să existe condiții stabile pentru investițiile în cogenerare și să se mențină încrederea permanentă a investitorilor și, prin urmare, este oportun să se stabilească valori de referință armonizate pentru energia electrică și termică.

([1]) JO L 315, 14.11.2012, p. 1.

([2]) Directiva 2004/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind promovarea cogenerării pe baza cererii de energie termică utilă pe piața internă a energiei și de modificare a Directivei 92/42/CEE (JO L 52, 21.2.2004, p. 50).

([3]) Decizia de punere în aplicare 2011/877/UE a Comisiei din 19 decembrie 2011 de stabilire a valorilor de referință armonizate ale randamentului pentru producția separată de energie electrică și căldură, în aplicarea Directivei 2004/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului, și de abrogare a Deciziei 2007/74/CE a Comisiei (JO L 343, 23.12.2011, p. 91).

(9) Valorile de referință pentru producția separată de căldură și energie electrică stabilite în Decizia 2011/877/UE se aplică până la 31 decembrie 2015, iar noile valori de referință trebuie să se aplice de la 1 ianuarie 2016. Pentru a asigura aplicabilitatea noului set de valori de referință până la data respectivă, prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării.

(10) Articolele 14, 22 și 23 din Directiva 2012/27/UE împuternicesc Comisia să adopte acte delegate de actualizare a valorilor de referință armonizate pentru producția separată de energie electrică și termică. Delegarea competențelor este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani, de la 4 decembrie 2012. Pentru a evita situația în care delegarea competențelor nu s-ar prelungi după data de 4 decembrie 2017, valorile de referință stabilite în prezentul regulament vor continua să se aplice. Comisia, în cazul în care în perioada respectivă i s-ar acorda noi competențe delegate, intenționează să revizuiască valorile de referință prevăzute în prezentul regulament, în termen de cel mult patru ani de la intrarea sa în vigoare.

(11) Directiva 2012/27/UE are ca scop promovarea cogenerării cu scopul de a economisi energie. Prin urmare, ar trebui să existe un stimulent pentru retehnologizarea unităților de cogenerare mai vechi în vederea îmbunătățirii randamentului lor energetic. Din aceste motive și în conformitate cu cerința privind valorile de referință armonizate ale randamentului, care ar trebui să se bazeze pe principiile menționate la litera (f) din anexa II la Directiva 2012/27/UE, valorile de referință ale randamentului pentru energia electrică aplicabile unei unități de cogenerare trebuie să crească începând din al unsprezecelea an după anul de construcție,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Stabilirea valorilor de referință armonizate ale randamentului

Valorile de referință armonizate ale randamentului pentru producția separată de energie electrică și termică sunt cele stabilite în anexa I și, respectiv, în anexa II.

Articolul 2

Factori de corecție ai valorilor de referință armonizate ale randamentului pentru producția separată de energie electrică

(1) Statele membre aplică factorii de corecție stabiliți în anexa III în vederea adaptării valorilor de referință armonizate ale randamentului prevăzute în anexa I la situația climatică medie din fiecare stat membru.

Dacă pe teritoriul unui stat membru datele meteorologice oficiale arată diferențe de 5 °C sau mai mari ale temperaturii ambiante anuale, statul membru respectiv poate, cu condiția notificării Comisiei, să utilizeze mai multe zone climatice în sensul primului paragraf, aplicând metoda stabilită în anexa III.

(2) Statele membre aplică factorii de corecție stabiliți în anexa IV în vederea adaptării valorilor de referință armonizate ale randamentului prevăzute în anexa I în funcție de pierderile în rețea evitate.

(3) Dacă un stat membru aplică atât factorii de corecție stabiliți în anexa III, cât și pe cei stabiliți în anexa IV, acesta aplică mai întâi anexa III și apoi anexa IV.

Articolul 3

Aplicarea factorilor de corecție ai valorilor de referință armonizate ale randamentului pentru producția separată de energie electrică

(1) Statele membre aplică valorile de referință armonizate ale randamentului stabilite în anexa I în funcție de anul construcției unei unități de cogenerare. Aceste valori de referință armonizate ale randamentului se aplică timp de 10 ani de la anul de construcție al unității de cogenerare.

(2) Începând din al unsprezecelea an care urmează după anul construcției unei unități de cogenerare, statele membre aplică valorile de referință armonizate ale randamentului care, în temeiul alineatului (1), se aplică unei unități de cogenerare care are 10 ani. Aceste valori de referință armonizate ale randamentului se aplică timp de un an.

(3) În sensul prezentului articol, anul de construcție al unei unități de cogenerare este anul calendaristic pe parcursul căruia unitatea produce energie electrică pentru prima dată.

Articolul 4

Aplicarea valorilor de referință armonizate ale randamentului pentru producția separată de energie termică

(1) Statele membre aplică valorile de referință armonizate stabilite în anexa I în funcție de anul de construcție al unei unități de cogenerare.

(2) În sensul prezentului articol, anul de construcție al unei unități de cogenerare este anul de construcție în sensul articolului 3.

Articolul 5

Retehnologizarea unei unități de cogenerare

În cazul în care costul investiției pentru retehnologizarea unei unități de cogenerare depășește 50 % din costul investiției aferente unei noi unități de cogenerare comparabile, anul calendaristic în care începe producția de energie electrică a unității de cogenerare retehnologizate se consideră a fi anul de construcție al unității de cogenerare retehnologizate în sensul articolelor 3 și 4.

Articolul 6

Mixul de combustibili

Dacă unitatea de cogenerare funcționează cu mai multe tipuri de combustibili, valorile de referință armonizate ale randamentului pentru producția separată se aplică proporțional cu media ponderată a inputului diferiților combustibili la producția de energie.

Articolul 7

Abrogare

Decizia 2011/877/UE se abrogă.

Articolul 8

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în prima zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 1 ianuarie 2016.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 12 octombrie 2015.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

ANEXA I

Valorile de referință armonizate ale randamentului pentru producția separată de energie electrică

(menționate la articolul 1)

În tabelul de mai jos, valorile de referință armonizate ale randamentului pentru producția separată de energie electrică se bazează pe puterea calorifică netă și pe condițiile atmosferice ISO standard (temperatură ambiantă de 15 °C; 1,013 bari; umiditate relativă de 60 %).

Categorie		Tip de combustibil	An de construcție		
			Înainte de 2012	2012-2015	Din 2016
Solid	S1	Cărbune superior, inclusiv antracit, cărbune bituminos, cărbune subbituminos, cocs, semicocs, cocs de petrol	44,2	44,2	44,2
	S2	Lignit, brichete de lignit și șisturi bituminoase	41,8	41,8	41,8
	S3	Turbă,brichete de turbă	39,0	39,0	39,0
	S4	Biomasă uscată, inclusiv lemn și alte tipuri de biomasă solidă, inclusiv brichete și pelete de lemn, așchii de lemn uscate, deșeuri de lemn curate și uscate, coji de nuci și sâmburi de măsline și de alte drupe	33,0	33,0	37,0
	S5	Alte tipuri de biomasă solidă, inclusiv toate tipurile de lemn neincluse în categoria S4, precum și leșia neagră și leșia cu sulfit.	25,0	25,0	30,0
	S6	Deșeuri municipale și industriale (neregenerabile) și deșeuri regenerabile/biodegradabile	25,0	25,0	25,0
Lichid	L7	Păcură grea, motorină/carburant diesel, alte produse petroliere	44,2	44,2	44,2
	L8	Biolichide, inclusiv biometanol, bioetanol, biobutanol, biodiesel și alte biolichide	44,2	44,2	44,2
	L9	Deșeuri lichide, inclusiv deșeuri biodegradabile și neregenerabile (inclusiv seu, grăsime și borhot).	25,0	25,0	29,0
Gazos	G10	Gaz natural, GPL, GNL și biometan	52,5	52,5	53,0
	G11	Gaze de rafinărie, hidrogen și gaz de sinteză	44,2	44,2	44,2
	G12	Biogaz provenit din digestia anaerobă, de la depozitele de deșeuri și de la instalațiile de epurare a apelor uzate	42,0	42.0	42,0
	G13	Gaz de cocserie, gaz de furnal, gaze de mină, precum și alte gaze recuperate (cu excepția gazului de rafinărie)	35,0	35,0	35,0
Altele	O14	Căldură reziduală (inclusiv gazele de evacuare rezultate în urma proceselor la temperaturi înalte, produse prin reacții chimice exoterme)			30,0
	O15	Energie nucleară			33,0
	O16	Energie termică solară			30,0
	O17	Energie geotermică			19,5
	O18	Alți combustibili care nu au fost menționați anterior			30,0

ANEXA II

Valorile de referință armonizate ale randamentului pentru producția separată de energie termică

(menționate la articolul 1)

În tabelul de mai jos, valorile de referință armonizate ale randamentului pentru producția separată de energie termică se bazează pe puterea calorifică netă și pe condițiile atmosferice ISO standard (temperatură ambiantă de 15 °C; 1,013 bari; umiditate relativă de 60 %).

Categorie		Tip de combustibil:	Anul construcției					
			Înainte de 2016			Din 2016		
			Apă caldă:	Aburi (*)	Utilizarea directă a gazelor de evacuare (**)	Apă caldă:	Aburi (*)	Utilizarea directă a gazelor de evacuare (**)
Solid	S1	Cărbune superior, inclusiv antracit, cărbune bituminos, cărbune sub-bituminos, cocs, semicocs, cocs de petrol	88	83	80	88	83	80
	S2	Lignit, brichete de lignit și șisturi bituminoase	86	81	78	86	81	78
	S3	Turbă,brichete de turbă	86	81	78	86	81	78
	S4	Biomasă uscată, inclusiv lemn și alte tipuri de biomasă solidă, inclusiv brichete și pelete de lemn, așchii de lemn uscate, deșeuri de lemn curate și uscate, coji de nuci și sâmburi de măsline și de alte drupe	86	81	78	86	81	78
	S5	Alte tipuri de biomasă solidă, inclusiv toate tipurile de lemn neincluse în categoria S4, precum și leșia neagră și leșia cu sulfit.	80	75	72	80	75	72
	S6	Deșeuri municipale și industriale (neregenerabile) și deșeuri regenerabile/biodegradabile	80	75	72	80	75	72
Lichid	L7	Păcură grea, motorină/carburant diesel, alte produse petroliere	89	84	81	85	80	77
	L8	Biolichide, inclusiv biometanol, bioetanol, biobutanol, biodiesel și alte biolichide	89	84	81	85	80	77
	L9	Deșeuri lichide, inclusiv deșeuri biodegradabile și neregenerabile (inclusiv seu, grăsime și borhot).	80	75	72	75	70	67
Gazoase	G10	Gaz natural, GPL, GNL și biometan	90	85	82	92	87	84
	G 11	Gaze de rafinărie, hidrogen și gaz de sinteză	89	84	81	90	85	82
	G12	Biogaz provenit din digestia anaerobă, de la depozitele de deșeuri și de la instalațiile de epurare a apelor uzate	70	65	62	80	75	72
	G13	Gaz de cocserie, gaz de furnal, gaze de mină, precum și alte gaze recuperate (cu excepția gazului de rafinărie)	80	75	72	80	75	72

Categorie		Tip de combustibil:	Anul construcției					
			Înainte de 2016			Din 2016		
			Apă caldă:	Aburi (*)	Utilizarea directă a gazelor de evacuare (**)	Apă caldă:	Aburi (*)	Utilizarea directă a gazelor de evacuare (**)
Altele	O14	Căldură reziduală (inclusiv gazele de evacuare rezultate în urma proceselor la temperaturi înalte, produse prin reacții chimice exoterme)	—	—	—	92	87	—
	O15	Energie nucleară	—	—	—	92	87	—
	O16	Energie termică solară	—	—	—	92	87	—
	O17	Energie geotermică	—	—	—	92	87	—
	O18	Alți combustibili care nu au fost menționați anterior	—	—	—	92	87	—

(*) Dacă centralele de abur nu țin seama de condensul reacumulat atunci când calculează randamentul termic al uzinelor de cogenerare, valorile randamentului aburului din tabelul de mai sus ar trebui să fie majorate cu 5 puncte procentuale.
(**) Dacă temperatura este de 250 °C sau mai mare, se folosesc valorile corespunzătoare utilizării directe a gazelor de evacuare.

ANEXA III

Factorii de corecție referitori la situația climatică medie și metoda de stabilire a zonelor climatice, utilizați pentru aplicarea valorilor de referință armonizate ale randamentului pentru producția separată de energie electrică

[menționați la articolul 2 alineatul (1)]

(a) Factori de corecție referitori la situația climatică medie

Corecția în funcție de temperatura ambiantă se bazează pe diferența dintre temperatura medie anuală dintr-un stat membru și condițiile ISO standard (15 °C).

Corecția se efectuează în felul următor:

pierdere de randament de 0,1 puncte procentuale pentru fiecare grad peste 15 °C;

creștere de randament de 0,1 puncte procentuale pentru fiecare grad sub 15 °C;

Exemplu:

Atunci când temperatura medie anuală dintr-un stat membru este de 10 °C, valoarea de referință a unei unități de cogenerare din statul membru respectiv trebuie majorată cu 0,5 puncte procentuale.

(b) Corecția în funcție de temperatura ambiantă se aplică doar combustibililor gazoși (G10, G11, G12, G13).

(c) Metoda de stabilire a zonelor climatice:

Limitele fiecărei zone climatice vor fi constituite de izotermele (în grade Celsius întregi) temperaturii ambiante medii anuale, între care există o diferență de cel puțin 4 °C. Diferența dintre temperaturile ambiante medii anuale din zone climatice adiacente va fi de cel puțin 4 °C.

Exemplu:

Dacă într-un anumit stat membru temperatura ambiantă medie anuală este de 12 °C într-un anumit loc și de 6 °C într-un alt loc de pe teritoriul aceluiași stat, atunci statul membru are posibilitatea de a introduce două zone climatice, separate printr-o izotermă de 9 °C:

o primă zonă climatică între izotermele de 9 °C și 13 °C (diferență de 4 °C) cu o temperatură ambiantă medie anuală de 11 °C; și

o a doua zonă climatică între izotermele de 5 °C și 9 °C cu o temperatură ambiantă medie anuală de 7 °C.

ANEXA IV

Factorii de corecție referitori la pierderile în rețea evitate, utilizați pentru aplicarea valorilor de referință armonizate ale randamentului pentru producția separată de energie electrică

[menționați la articolul 2 alineatul (2)]

Nivelul tensiunii la racordare	Factor de corecție (în afara locației)	Factor de corecție (în interiorul locației)
≥ 345 kV	1	0,976
≥ 200 — < 345 kV	0,972	0,963
≥ 100 — < 200 kV	0,963	0.951
≥ 50 — < 100 kV	0,952	0,936
≥ 12 — < 50 kV	0,935	0,914
≥ 0,45 — < 12 kV	0,918	0,891
< 0,45 kV	0,888	0,851

Exemplu:

O unitate de cogenerare de 100 kWel cu motor alternativ care funcționează cu gaz natural produce energie electrică la 380 V. 85 % din această energie este utilizată pentru consumul propriu și 15 % este exportată în rețea. Centrala a fost construită în 2010. Temperatura ambiantă anuală este de 15 °C (deci nu este necesară nicio corecție climatică).

După corecția pentru pierderile în rețea, valoarea de referință a randamentului pentru producția separată de energie, rezultată în cazul acestei unități de cogenerare este (pe baza mediei ponderate a factorilor din prezenta anexă):

$$\text{Ref } E\eta = 52{,}5\ \% \times (0{,}851 \times 85\ \% + 0{,}888 \times 15\ \%) = 45{,}0\ \%$$

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2403 AL COMISIEI

din 15 decembrie 2015

de elaborare a unor orientări comune privind standardele și tehnicile de dezactivare, pentru a garanta că armele de foc dezactivate sunt în mod ireversibil nefuncționale

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 91/477/CEE a Consiliului din 18 iunie 1991 privind controlul achiziționării și deținerii de arme ([1]), în special al doilea paragraf al părții III din anexa I la aceasta,

întrucât:

(1) În conformitate cu articolul 4 din Directiva 91/477/CEE, statele membre trebuie să se asigure că orice armă de foc sau piesă a unei arme de foc introdusă pe piață a fost marcată și înregistrată în conformitate cu directiva respectivă sau că aceasta a fost dezactivată.

(2) În conformitate cu anexa I, partea III primul paragraf litera (a) din Directiva 91/477/CEE, obiectele care corespund definiției unei „arme de foc" nu sunt incluse în această definiție în cazul în care acestea au devenit definitiv improprii folosirii prin dezactivare, asigurându-se că toate componentele esențiale ale armei de foc au devenit definitiv nefuncționale și că nu pot fi îndepărtate, înlocuite sau modificate astfel încât arma de foc să poată fi reactivată în vreun fel.

(3) Anexa I, partea III, al doilea paragraf din Directiva 91/477/CEE impune statelor membre să depună eforturile necesare pentru ca măsurile de dezactivare să fie verificate de către o autoritate competentă, pentru a garanta că modificările aduse unei arme de foc o transformă în mod ireversibil într-una nefuncțională. De asemenea, statelor membre li se impune să prevadă eliberarea unui certificat sau a unui înscris care să ateste dezactivarea armei de foc sau aplicarea unui marcaj clar vizibil în acest sens pe suprafața acesteia.

(4) Uniunea este parte la Protocolul împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (denumit în continuare „protocolul"), încheiat prin Decizia 2014/164/UE a Consiliului ([2]).

(5) Articolul 9 din protocol enumeră principiile generale comune de dezactivare pe care părțile trebuie să le respecte.

(6) Standardele și tehnicile de dezactivare ireversibilă a armelor de foc prevăzute în prezentul regulament au fost elaborate cu expertiza tehnică a „Comisiei internaționale permanente pentru testarea armelor de foc" (C.I.P.). C.I.P. a fost înființată pentru a verifica activitățile instalațiilor naționale de testare a armelor de foc și, în special, pentru a garanta existența în fiecare țară a legilor și regulamentelor care asigură testarea uniformă și eficientă a armelor de foc și a muniției.

(7) Pentru a asigura cel mai înalt nivel de securitate posibil pentru dezactivarea armelor de foc, Comisia ar trebui să evalueze și să actualizeze periodic specificațiile tehnice stabilite în prezentul regulament. În acest scop, Comisia ar trebui să ia în considerare experiența dobândită de statele membre la aplicarea oricăror măsuri de dezactivare suplimentare.

(8) Prezentul regulament nu aduce atingere articolului 3 din Directiva 91/477/CEE.

(9) Ținând seama de riscul privind securitatea, armele de foc dezactivate înainte de data aplicării prezentului regulament și care sunt introduse pe piață, inclusiv transmise cu titlu gratuit, sub formă de schimb sau de troc, sau care sunt transferate către un alt stat membru după data respectivă ar trebui să facă obiectul dispozițiilor prezentului regulament.

([1]) JO L 256, 13.9.1991, p. 51.

([2]) Decizia 2014/164/UE a Consiliului din 11 februarie 2014 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (JO L 89, 25.3.2014, p. 7).

(10) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a introduce măsuri suplimentare specificațiilor tehnice stabilite în anexa I pentru dezactivarea armelor de foc de pe teritoriul lor, cu condiția să fi luat toate măsurile necesare pentru a pune în aplicare standardele și tehnicile de dezactivare comune prevăzute de prezentul regulament.

(11) Pentru a oferi statelor membre o posibilitate de a asigura același nivel de securitate pe teritoriul lor, statele membre care introduc măsuri suplimentare pentru dezactivarea armelor de foc de pe teritoriul lor în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament ar trebui să fie autorizate să solicite dovada că armele de foc dezactivate care urmează să fie transferate pe teritoriul lor respectă aceste măsuri suplimentare.

(12) Pentru a permite Comisiei să ia în considerare evoluțiile și cele mai bune practici din statele membre în domeniul dezactivării armelor de foc, cu ocazia revizuirii prezentului regulament, statele membre ar trebui să notifice Comisiei măsurile relevante pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezentul regulament, precum și orice măsuri suplimentare pe care le introduc. În acest scop, ar trebui să se aplice procedurile de notificare din Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

(13) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului stabilit prin Directiva 91/477/CEE,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică armelor de foc din categoriile A, B, C sau D, astfel cum sunt definite în anexa I la Directiva 91/477/CEE.

(2) Prezentul regulament nu se aplică armelor de foc dezactivate înainte de data aplicării acestuia, cu excepția cazului în care aceste arme de foc sunt transferate în alt stat membru sau introduse pe piață.

Articolul 2

Persoane și entități autorizate să dezactiveze armele de foc

Dezactivarea armelor de foc se efectuează de către entități publice sau private sau de către persoane autorizate în acest sens în conformitate cu legislația națională.

Articolul 3

Verificarea și certificarea dezactivării armelor de foc

(1) Statele membre desemnează o autoritate competentă pentru a verifica dacă dezactivarea armei de foc s-a desfășurat în conformitate cu specificațiile tehnice stabilite în anexa I (denumită în continuare „entitatea de control").

(2) În cazul în care entitatea de control este, de asemenea, autorizată să dezactiveze armele de foc, statele membre trebuie să asigure o separare clară a sarcinilor respective și a persoanelor care le efectuează din cadrul entității respective.

(3) Comisia publică pe site-ul său internet o listă a entităților de control desemnate de statele membre, inclusiv informații detaliate privind entitatea de control și simbolul acesteia, precum și datele ei de contact.

([1]) Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 241, 17.9.2015, p. 1).

(4) În cazul în care dezactivarea armei de foc a fost efectuată în conformitate cu specificațiile tehnice stabilite în anexa I, entitatea de control va emite proprietarului armei de foc un certificat de dezactivare conform modelului prezentat în anexa III. Toate informațiile incluse în certificatul de dezactivare vor fi furnizate atât în limba statului membru în care este emis certificatul de dezactivare, cât și în limba engleză.

(5) Proprietarul unei arme de foc dezactivate păstrează certificatul de dezactivare întotdeauna. În cazul în care arma de foc dezactivată este introdusă pe piață, aceasta trebuie să fie însoțită de certificatul de dezactivare.

(6) Statele membre se asigură că se ține o evidență a certificatelor eliberate pentru armele de foc dezactivate, cu menționarea datei de dezactivare și a numărului certificatului, pentru o perioadă de cel puțin 20 de ani.

Articolul 4

Cereri de asistență

Orice stat membru poate solicita asistență din partea entităților autorizate să dezactiveze armele de foc sau desemnate ca entități de control de către un alt stat membru pentru a efectua sau, respectiv, a verifica dezactivarea armelor de foc. Sub rezerva acceptării cererii, în cazul în care această cerere se referă la verificarea dezactivării unei arme de foc, entitatea de control care furnizează asistență eliberează un certificat de dezactivare în conformitate cu articolul 3 alineatul (4).

Articolul 5

Marcarea armelor de foc dezactivate

Armele de foc dezactivate sunt marcate cu un marcaj unic comun, în conformitate cu modelul prevăzut în anexa II, pentru a indica faptul că au fost dezactivate în conformitate cu specificațiile tehnice stabilite în anexa I. Marcajul este aplicat de către entitatea de control pe toate componentele modificate pentru dezactivarea armei de foc și îndeplinește următoarele criterii:

(a) este vizibil în mod clar și nu poate fi înlăturat;

(b) conține informații cu privire la statul membru în care a fost efectuată dezactivarea și la entitatea de control care a certificat dezactivarea;

(c) numărul (numerele) de serie original(e) al(e) armei de foc este (sunt) menținut(e).

Articolul 6

Măsuri suplimentare de dezactivare

(1) Statele membre pot introduce măsuri suplimentare de dezactivare a armelor de foc de pe teritoriul lor, dincolo de specificațiile tehnice prevăzute în anexa I.

(2) Comisia, împreună cu Comitetul instituit prin Directiva 91/477/CEE, analizează în mod regulat orice măsuri suplimentare luate de statele membre și iau în calcul o revizuire în timp util a specificațiilor tehnice stabilite în anexa I.

Articolul 7

Transferul armelor de foc dezactivate în interiorul Uniunii

(1.) Armele de foc dezactivate pot fi transferate către un alt stat membru doar în condițiile în care poartă marcajul unic comun și sunt însoțite de un certificat de dezactivare în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Statele membre recunosc certificatele de dezactivare eliberate de un alt stat membru dacă certificatul îndeplinește cerințele stabilite în prezentul regulament. Cu toate acestea, statele membre care au introdus măsuri suplimentare în conformitate cu articolul 6 poate solicita dovada că armele de foc dezactivate care urmează să fie transferate pe teritoriul lor respectă aceste măsuri suplimentare.

Articolul 8

Cerințe de notificare

Statele membre informează Comisia cu privire la orice măsuri pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezentul regulament, precum și orice măsuri suplimentare introduse în conformitate cu articolul 6. În acest scop, statele membre aplică procedurile de notificare prevăzute în Directiva (UE) 2015/1535.

Articolul 9

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 8 aprilie 2016.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 15 decembrie 2015.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Elżbieta BIEŃKOWSKA
Membru al Comisiei

ANEXA I

Specificații tehnice pentru dezactivarea armelor de foc

I. Operațiunile de dezactivare care trebuie să fie efectuate pentru ca armele de foc să devină în mod ireversibil nefuncționale sunt definite pe baza a trei tabele:

— tabelul I enumeră diferitele tipuri de arme de foc;

— tabelul II descrie operațiunile care trebuie să fie efectuate pentru ca fiecare componentă esențială a armelor de foc să devină în mod ireversibil nefuncțională;

— tabelul III stabilește operațiunile de dezactivare care trebuie să fie efectuate pentru diferitele tipuri de arme de foc.

II. Pentru a ține seama de evoluțiile tehnice ale armelor de foc și ale operațiunilor de dezactivare în timp, aceste specificații tehnice vor fi revizuite și actualizate în mod regulat, cel puțin o dată la doi ani.

III. Pentru a asigura o aplicare corectă și uniformă a operațiunilor de dezactivare a armelor de foc, Comisia va elabora definiții, în cooperare cu statele membre.

TABELUL I: Lista tipurilor de arme de foc

	TIPURI DE ARME DE FOC
1	Pistoale (pentru tragere foc cu foc, semiautomate)
2	Revolvere (inclusiv revolvere cu cilindru de încărcare)
3	Arme de foc cu țeavă lungă pentru tragere foc cu foc (fără țeavă basculantă)
4	Arme de foc cu țeavă basculantă (de exemplu, arme de foc cu țeavă lisă, cu țeavă ghintuită, mixte, cu mecanism cu bloc care cade/pivotează, arme de foc cu țeavă scurtă și lungă)
5	Arme de foc lungi cu repetiție (cu țeavă lisă, cu țeavă ghintuită)
6	Arme de foc lungi semiautomate (cu țeavă lisă, cu țeavă ghintuită)
7	Arme de foc (complet) automate: de exemplu, diferite puști de asalt, mitraliere, pistoale-mitralieră, pistoale (complet) automate
8	Arme de foc care se încarcă prin gura țevii

TABELUL II: Operațiuni specifice pentru fiecare componentă

COMPONENTĂ	PROCEDEU
1. ȚEAVĂ	1.1. În cazul în care țeava se fixează pe carcasă ([1]), se blochează țeava în acțiune cu o tijă de oțel călit (diametru > 50 % din camera încărcătorului, minimum 4,5 mm), prin cameră și carcasă. Tija trebuie să fie sudată ([2]).
	1.2. În cazul în care țeava este mobilă (nu este fixată), se taie o fantă longitudinală pe toată lungimea peretelui camerei (lățime > ½ de calibru și de maximum 8 mm) și se sudează solid un dop sau o tijă în țeavă de la începutul camerei (L ≥ 2/3 din lungimea țevii).
	1.3. În prima treime a țevii pornind de la cameră, fie se forează găuri (trebuie să aibă un diametru minim de 2/3 din alezaj pentru armele cu țevi lise și un diametru integral al alezajului pentru toate celelalte arme; una în spatele celeilalte, trei pentru armele cu țeavă scurtă, șase pentru armele cu țeavă lungă) sau se taie, după cameră, o fantă în V (cu unghiul de 60 ± 5°) care deschide local țeava, sau se taie, după cameră, o fantă longitudinală (lățime 8-10 mm ± 0,5 mm, lungime ≥ 52 mm) în același loc cu găurile, sau se taie o fantă longitudinală (lățime 4-6 mm ± 0,5 mm) de la cameră până la gura țevii, cu excepția a 5 mm la nivelul gurii țevii.

COMPONENTĂ	PROCEDEU
	1.4. Pentru țevile echipate cu o rampă de alimentare, se îndepărtează rampa.
	1.5. Se previne îndepărtarea țevii de pe carcasă prin utilizarea unei tije din oțel călit sau prin sudare.
2. ÎNCHIZĂTORUL, CAPUL ȘURUBULUI	2.1. Să înlătură sau se scurtează percutorul.
	2.2. Se prelucrează capul șurubului cu un unghi de cel puțin 45 de grade și pe o suprafață mai mare de 50 % din secțiunea chiulasei.
	2.3. Se sudează orificiul percutorului.
3. CILINDRUL	3.1. Se îndepărtează toți pereții interni ai cilindrului pe minimum 2/3 din lungimea sa prin prelucrarea unui inel circular cu diametrul > = diametrul căsuței.
	3.2. În cazul în care este posibil, se sudează pentru a preveni înlăturarea cilindrului de pe carcasă, sau dacă nu este posibil, se utilizează măsuri adecvate care fac imposibilă înlăturarea.
4. GLISIERĂ	4.1. Se prelucrează sau se elimină peste 50 % din secțiunea chiulasei cu un unghi între 45 și 90 de grade.
	4.2. Se înlătură sau se scurtează percutorul.
	4.3. Se prelucrează și se sudează orificiul percutorului.
	4.4. Se suprimă prin prelucrare pârghiile de blocare ale glisierei.
	4.5. Dacă este cazul, se prelucrează interiorul marginii din față superioare a ferestrei de expulzare din glisieră la un unghi de 45 de grade.
5. CARCASĂ (PISTOALE)	5.1. Se înlătură rampa de alimentare.
	5.2. Se îndepărtează prin prelucrare cel puțin 2/3 din șinele glisierei de pe ambele părți ale carcasei.
	5.3. Se sudează dispozitivul de blocare a glisierei.
	5.4. Se împiedică demontajul pistoalelor cu carcasă din polimer prin sudare. În funcție de legislațiile naționale, acest proces poate fi efectuat după controlul autorității naționale.
6. SISTEMUL AUTOMAT	6.1. Se distruge pistonul și sistemul cu gaz prin tăiere sau sudare.
	6.2. Se elimină închizătorul, se înlocuiește cu o piesă din oțel care se sudează sau se reduce închizătorul cu minimum 50 %, se sudează și se elimină pârghiile de blocare de la capul șurubului.
	6.3. Se sudează împreună mecanismul de declanșare și, dacă este posibil, împreună cu carcasa. În cazul în care nu este posibilă sudura în cadrul carcasei: se elimină mecanismul de percuție și se umple spațiul liber în mod corespunzător (de exemplu, prin lipirea pe acesta a unei piese ajustate sau prin umplerea acestuia cu rășină epoxidică).
	6.4. Se împiedică demontarea sistemului de închidere a mânerului carcasei prin sudură sau se utilizează măsuri adecvate care fac imposibilă înlăturarea. Se sudează solid mecanismul de alimentare a armelor alimentate prin curele.

COMPONENTĂ	PROCEDEU
7. MECANISMUL	7.1. Se prelucrează un con de 60 de grade minimum (unghiul la vârf) pentru a obține un diametru de bază egal cu cel puțin 1 cm sau cu diametrul secțiunii chiulasei.
	7.2. Se îndepărtează percutorul, se mărește orificiul percutorului până la un diametru minim de 5 mm și se sudează orificiul percutorului.
8. ÎNCĂRCĂTORUL (dacă este cazul)	8.1. Se fixează încărcătorul prin puncte de sudură pe carcasă sau pe mâner, în funcție de tipul de armă, pentru a împiedica înlăturarea încărcătorului.
	8.2. În cazul în care lipsește încărcătorul, se fac puncte de sudură pe locul încărcătorului sau se fixează un lacăt pentru a împiedica în mod permanent introducerea unui încărcător.
	8.3. Se trece o tijă din oțel călit prin încărcător, cameră și carcasă. Se fixează prin sudură.
9. ÎNCĂRCAREA PRIN GURA ȚEVII	9.1. Se înlătură căminul (căminele), se sudează orificiul (orificiile).
10. AMORTIZORUL DE ZGOMOT	10.1. Se împiedică îndepărtarea amortizorului de zgomot de pe țeavă prin utilizarea unei tije din oțel călit sau prin sudură dacă amortizorul de zgomot face parte din armă.
	10.2. Să înlătură toate părțile interne și punctele lor de fixare de pe amortizor astfel încât să rămână doar un tub. Se perforează găuri la fiecare 5 cm în exteriorul tubului rămas.
Duritatea elementelor inserate	Duritatea tijei/dopului = 58-0; + 6 HRC Sudură TIG oțel inoxidabil de tip ER 316 L

([1]) Țeava este fixată pe carcasă cu șuruburi sau prinsă printr-un alt procedeu.
([2]) Sudura este un procedeu de fabricație sau de sculptare care unește materialele, în general metale sau materiale termoplastice, prin fuziune.

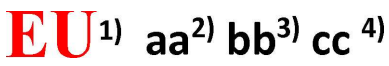
TABELUL III: Operațiuni specifice pentru componentele esențiale ale fiecărui tip de armă de foc

TIP	1	2	3	4	5	6	7	8
PROCEDEU	Pistoale (cu excepția pistoalelor automate)	Revolvere	Arme de foc cu țeavă lungă pentru tragere foc cu foc (fără țeavă basculantă)	Arme de foc cu țeavă basculantă (arme de foc cu țeavă lisă, cu țeavă ghintuită, mixte)	Arme de foc lungi cu repetiție (cu țeavă lisă, cu țeavă ghintuită)	Arme de foc lungi semiautomate (cu țeavă lisă, cu țeavă ghintuită)	Arme de foc automate: puști de asalt, mitraliere, pistoale-mitralieră	Arme de foc care se încarcă prin gura țevii
1.1			X		X	X	X	
1.2 și 1.3	X	X	X	X	X	X	X	X
1.4	X					X	X	
1.5		X						
2,1			X		X	X	X	
2.2			X		X	X	X	
2,3			X		X	X	X	
3,1		X						
3,2		X						
4.1	X						X (pentru pistoalele automate)	
4.2	X						X (pentru pistoalele automate)	
4.3	X						X (pentru pistoalele automate)	
4.4	X						X (pentru pistoalele automate)	
4,5	X					X	X (pentru pistoalele automate)	
5.1	X						X (pentru pistoalele automate)	

TIP	1	2	3	4	5	6	7	8
PROCEDEU	Pistoale (cu excepția pistoalelor automate)	Revolvere	Arme de foc cu țeavă lungă pentru tragere foc cu foc (fără țeavă basculantă)	Arme de foc cu țeavă basculantă (arme de foc cu țeavă lisă, cu țeavă ghintuită, mixte)	Arme de foc lungi cu repetiție (cu țeavă lisă, cu țeavă ghintuită)	Arme de foc lungi semiautomate (cu țeavă lisă, cu țeavă ghintuită)	Arme de foc automate: puști de asalt, mitraliere, pistoale-mitralieră	Arme de foc care se încarcă prin gura țevii
5.2	X						X (pentru pistoalele automate)	
5,3	X						X (pentru pistoalele automate)	
5.4	X (carcasă din polimer)						X (pentru pistoalele automate)	
6,1						X	X	
6,2						X	X	
6.3							X	
6.4							X	
7.1				X				
7,2		X		X				
8.1 sau 8.2	X				X	X	X	
8,3					X (tubul încărcătorului)	X (tubul încărcătorului)		
9.1		X						X
10.1	X		X		X	X	X	
10,2	X		X	X	X	X	X	

ANEXA II

Model pentru marcajul armelor de foc dezactivate

1) Marcaj de dezactivare

2) Țara de dezactivare – codul internațional oficial

3) Simbolul entității care a certificat dezactivarea armei de foc

4) Anul dezactivării

Marcajul complet va fi aplicat doar pe carcasa armei de foc, în timp ce marcajul de dezactivare (1) și țara de dezactivare (2) vor fi aplicate pe toate celelalte componente esențiale.

ANEXA III

Model de certificat pentru armele de foc dezactivate

(prezentul certificat ar trebui întocmit pe hârtie nefalsificabilă)

Sigla UE

Denumirea entității
care a verificat și certificat
conformitatea dezactivării

Sigla

CERTIFICAT DE DEZACTIVARE

Numărul certificatului:

Măsurile de dezactivare sunt conforme cu cerințele specificațiilor tehnice minime comune stabilite în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2403 al Comisiei.

Denumirea entității care a efectuat dezactivarea:

Țara:

Data/anul certificatului de dezactivare:

Producătorul/marca armei de foc dezactivate:

Tipul:

Marca/modelul:

Calibrul:

Numărul (numerele) de serie:

Marcajul oficial de dezactivare al UE

Numele, titlul și semnătura
persoanei responsabile

NOTĂ: Prezentul certificat este un document important. El trebuie să fie păstrat de către proprietarul armei de foc dezactivate în permanență. Componentele esențiale ale armei de foc dezactivate la care se referă prezentul certificat au fost marcate cu un marcaj de control oficial; aceste marcaje nu trebuie să fie eliminate sau modificate.

AVERTISMENT: Falsificarea unui certificat de dezactivare ar putea constitui o infracțiune în temeiul legislației naționale.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2404 AL COMISIEI

din 16 decembrie 2015

privind operarea de deduceri din cotele de pescuit disponibile pentru anumite stocuri de pește în 2015 din cauza depășirii cotelor de pescuit pentru alte stocuri în anii precedenți și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1801

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 847/96, (CE) nr. 2371/2002, (CE) nr. 811/2004, (CE) nr. 768/2005, (CE) nr. 2115/2005, (CE) nr. 2166/2005, (CE) nr. 388/2006, (CE) nr. 509/2007, (CE) nr. 676/2007, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1300/2008, (CE) nr. 1342/2008 și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1627/94 și (CE) nr. 1966/2006 ([1]), în special articolul 105 alineatele (1), (2), (3) și (5),

întrucât:

(1) Cotele de pescuit pentru anul 2014 s-au stabilit prin:

— Regulamentul (UE) nr. 1262/2012 al Consiliului ([2]),

— Regulamentul (UE) nr. 1180/2013 al Consiliului ([3]),

— Regulamentul (UE) nr. 24/2014 al Consiliului ([4]) și

— Regulamentul (UE) nr. 43/2014 al Consiliului ([5]).

(2) Cotele de pescuit pentru anul 2015 s-au stabilit prin:

— Regulamentul (UE) nr. 1221/2014 al Consiliului ([6]),

— Regulamentul (UE) nr. 1367/2014 al Consiliului ([7]),

— Regulamentul (UE) 2015/104 al Consiliului ([8]) și

— Regulamentul (UE) 2015/106 al Consiliului ([9]).

(3) În conformitate cu articolul 105 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009, în cazul în care Comisia stabilește că un stat membru a depășit cotele de pescuit care i-au fost alocate, aceasta operează deduceri din viitoarele cote de pescuit ale statului membru respectiv.

([1]) JO L 343, 22.12.2009, p. 1.

([2]) Regulamentul (UE) nr. 1262/2012 al Consiliului din 20 decembrie 2012 de stabilire, pentru 2013 și 2014, a posibilităților de pescuit pentru navele din UE în ceea ce privește anumite stocuri de pești de adâncime (JO L 356, 22.12.2012, p. 22).

([3]) Regulamentul (UE) nr. 1180/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de stabilire, pentru 2014, a posibilităților de pescuit pentru anumite resurse halieutice și grupe de resurse halieutice aplicabile în Marea Baltică (JO L 313, 22.11.2013, p. 4).

([4]) Regulamentul (UE) nr. 24/2014 al Consiliului din 10 ianuarie 2014 de stabilire, pentru 2014, a posibilităților de pescuit pentru anumite resurse halieutice și grupe de resurse halieutice aplicabile în Marea Neagră (JO L 9, 14.1.2014, p. 4).

([5]) Regulamentul (UE) nr. 43/2014 al Consiliului din 20 ianuarie 2014 de stabilire, pentru anul 2014, a posibilităților de pescuit pentru anumite stocuri de pește și grupuri de stocuri de pește, aplicabile în apele Uniunii și, pentru navele din Uniune, în anumite ape din afara Uniunii (JO L 24, 28.1.2014, p. 1).

([6]) Regulamentul (UE) nr. 1221/2014 al Consiliului din 10 noiembrie 2014 de stabilire, pentru 2015, a posibilităților de pescuit pentru anumite stocuri de pește și grupe de stocuri de pește aplicabile în Marea Baltică și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 43/2014 și (UE) nr. 1180/2013 (JO L 330, 15.11.2014, p. 16).

([7]) Regulamentul (UE) nr. 1367/2014 al Consiliului din 15 decembrie 2014 de stabilire, pentru 2015 și 2016, a posibilităților de pescuit pentru navele de pescuit din Uniune în ceea ce privește anumite stocuri de pești de adâncime (JO L 366, 20.12.2014, p. 1).

([8]) Regulamentul (UE) 2015/104 al Consiliului din 19 ianuarie 2015 de stabilire, pentru anul 2015, a posibilităților de pescuit pentru anumite stocuri de pește și grupuri de stocuri de pește, aplicabile în apele Uniunii și, pentru navele din Uniune, în anumite ape din afara Uniunii, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 43/2014 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 779/2014 (JO L 22, 28.1.2015, p. 1).

([9]) Regulamentul (UE) 2015/106 al Consiliului din 19 ianuarie 2015 de stabilire, pentru 2015, a posibilităților de pescuit pentru anumite resurse halieutice și grupe de resurse halieutice aplicabile în Marea Neagră (JO L 19, 24.1.2015, p. 8).

(4) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1801 al Comisiei [1] a stabilit deduceri din cotele de pescuit disponibile pentru anumite stocuri în 2015 din cauza depășirii cotelor de pescuit din anii precedenți.

(5) Cu toate acestea, pentru anumite state membre nu au putut fi operate deduceri din cotele alocate pentru stocurile afectate de depășiri, în temeiul Regulamentului (UE) 2015/1801, din cauza faptului că aceste state membre nu dispuneau de astfel de cote pentru anul 2015.

(6) În anumite cazuri, schimburile de posibilități de pescuit încheiate în conformitate cu articolul 16 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 [2] permiteau deduceri parțiale. Cantitățile rămase ar trebui deduse din alte stocuri în conformitate cu articolul 105 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009.

(7) Potrivit articolului 105 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009, dacă efectuarea de deduceri ale cotelor depășite nu este posibilă în anul care urmează acestei depășiri, deoarece statul membru în cauză nu dispune de nicio cotă, deducerile trebuie efectuate din alte stocuri din aceeași zonă geografică sau având aceeași valoare comercială. Conform Comunicării nr. 2012/C-72/07 a Comisiei [3], aceste deduceri trebuie efectuate de preferință din cotele alocate pentru stocurile exploatate de aceeași flotă ca cea care a depășit cota, ținând cont de necesitatea de a evita aruncarea înapoi în mare a capturilor, în cadrul pescuitului mixt.

(8) Statele membre vizate au fost consultate cu privire la propunerile de deduceri din cotele alocate pentru alte stocuri decât cele afectate de depășiri ale cotelor.

(9) La cererea Portugaliei, sebasta din apele norvegiene aparținând zonelor I și II (RED/1N2AB.) ar trebui utilizată ca stoc alternativ pentru a compensa pescuitul excesiv a 371 766 de kilograme și, respectiv, 178 850 de kilograme pentru eglefin și cod saithe în apele norvegiene din zonele I și II (HAD/1N2AB. și POK/1N2AB.) în anii precedenți. Având în vedere că în 2015 cota portugheză de sebastă în apele norvegiene din zonele I și II se ridică la 405 000 de kilograme și nu este suficientă pentru a acoperi deducerile datorate pentru ambele stocuri pescuite excesiv, cantitatea disponibilă din această cotă ar trebui utilizată în totalitate, iar cantitatea rămasă, de 145 616 de kilograme, ar trebui dedusă în anul următor (anii următori) din cota pentru codul saithe în aceeași zonă (POK/1N2AB.) până la compensarea întregii cantități afectate de depășiri de cote.

(10) Mai mult, anumite deduceri prevăzute de Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1801 par a fi insuficiente. Deducerile solicitate par să depășească cota adaptată disponibilă în anul 2015 și, în consecință, nu pot fi aplicate în întregime la cota respectivă. Potrivit Comunicării nr. 2012/C-72/07 a Comisiei, cantitățile rămase ar trebui deduse din cotele adaptate disponibile în anii următori.

(11) În conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare 2015/1170 al Comisiei [4], o cantitate de 3 369 de kilograme corespunzând unui procent de 10 % din cota spaniolă din 2014 adaptată pentru langustină în zonele IX și X și în apele Uniunii din zona CECAF 34.1.1 (NEP/9/3411) nu mai este disponibilă pentru Spania, ca urmare a unui transfer de cote. În consecință, cantitatea disponibilă de 9 287 de kilograme, scăzută din deducerea rămasă de 19 000 de kilograme datorate pentru acest stoc, ar trebui redusă la 5 918 de kilograme și încă o deducere de 3 369 de kilograme ar trebui să fie aplicabilă imediat.

(12) Prin urmare, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1801 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Cotele de pescuit pentru anul 2015 menționate în anexa I la prezentul regulament se reduc prin aplicarea deducerilor la stocurile alternative prevăzute în anexa respectivă.

---

[1] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1801 al Comisiei din 7 octombrie 2015 privind operarea de deduceri din cotele de pescuit disponibile pentru anumite stocuri în 2015 din cauza depășirii cotelor de pescuit din anii precedenți (JO L 263, 8.10.2015, p. 19).

[2] Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22).

[3] JO C 72, 10.3.2012, p. 27.

[4] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1170 al Comisiei din 16 iulie 2015 de adăugare la cotele de pescuit pentru 2015 a anumitor cantități reținute în anul 2014 în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 847/96 al Consiliului (JO L 189, 17.7.2015, p. 2).

Articolul 2

Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1801 se înlocuiește cu textul din anexa II la prezentul regulament.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 16 decembrie 2015.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

ANEXA I

DEDUCERI DIN COTELE PENTRU ALTE STOCURI DECÂT CELE AFECTATE DE DEPĂȘIRI ALE COTELOR

Stat membru	Cod specie	Codul zonei	Denumirea speciei	Numele zonei	Debarcări permise în 2014 (cantitate adaptată totală în kilograme) (1)	Total capturi 2014 (cantitate în kilograme)	Utilizarea cotelor (%)	Depășirea cotelor de pescuit în raport cu debarcările permise (cantitate în kilograme)	Factor de multiplicare (2)	Factor de multiplicare suplimentar (3) (4)	Deducere rămasă din 2014 (5) (cantitate în kilograme)	Cantitate rămasă (6) (cantitate în kilograme)	Deduceri 2015 (cantitate în kilograme)	Deduceri deja aplicate în 2015 privind același stoc (cantitate în kilograme) (7)	Cantitate restantă care urmează a fi dedusă din stocul alternativ (în kilograme)
ES	DWS	56789-	Rechini de adâncime	Apele UE și apele internaționale din zonele V, VI, VII, VIII și IX	0	3 039	N/A	3 039	/	A	/	/	4 559	0	4 559
Deducere de aplicat stocului următor															
ES	BSF	56712-	Sabie neagră	Apele Uniunii și apele internaționale din zonele V, VI, VII și XII	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	4 559
ES	GHL	1N2AB.	Halibut negru	Apele norvegiene din zonele I și II	0	22 685	N/A	22 685	/	/	/	/	22 685	0	22 685
Deducere de aplicat stocului următor															
ES	RED	1N2AB.	Sebastă	Apele norvegiene din zonele I și II	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	22 685
ES	HAD	5BC6A.	Eglefin	Apele Uniunii și apele internaționale din zonele Vb și VIa	2 840	18 933	666,65 %	16 093	/	A	12 540	/	36 680	2 564	34 116
Deducere de aplicat stocului următor															
ES	LIN	6X14.	Mihalț-de-mare	Apele Uniunii și apele internaționale din zonele VI, VII, VIII, IX, X, XII și XIV	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	34 116

Stat membru	Cod specie	Codul zonei	Denumirea speciei	Numele zonei	Debarcări permise în 2014 (cantitate adaptată totală în kilograme) (1)	Total capturi 2014 (cantitate în kilograme)	Utilizarea cotelor (%)	Depășirea cotelor de pescuit în raport cu debarcările permise (cantitate în kilograme)	Factor de multiplicare (2)	Factor de multiplicare suplimentar (3) (4)	Deducere rămasă din 2014 (5) (cantitate în kilograme)	Cantitate rămasă (6) (cantitate în kilograme)	Deduceri 2015 (cantitate în kilograme)	Deduceri deja aplicate în 2015 privind același stoc (cantitate în kilograme) (7)	Cantitate restantă care urmează a fi dedusă din stocul alternativ (în kilograme)
ES	HAD	7X7A34	Eglefin	VIIb-k, VIII, IX și X; apele Uniunii din zona CECAF 34.1.1	0	3 075	N/A	3 075	/	A	/	/	4 613	0	4 613
Deducere de aplicat stocului următor															
ES	WHG	08	Merlan	VIII	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	4 613
ES	OTH	1N2AB.	Alte specii	Apele norvegiene din zonele I și II	0	26 744	N/A	26 744	/	/	/	/	26 744	4 281	22 463
Deducere de aplicat stocului următor															
ES	RED	1N2AB	Sebastă	Apele norvegiene din zonele I și II	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	22 463
ES	POK	56-14	Cod saithe	VI; apele Uniunii și apele internaționale din zonele Vb, XII și XIV	4 810	8 703	180,94 %	3 893	/	/	/	/	3 893	0	3 893
Deducere de aplicat stocului următor															
ES	BLI	5B67-	Mihalț-de-mare albastru	Apele Uniunii și apele internaționale din zonele Vb, VI, VII	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	3 893
NL	HKE	3A/BCD	Merluciu	IIIa; Apele Uniunii din subdiviziunile 22-32	0	1 655	N/A	1 655	/	C	/	/	2 482	0	2 482

Stat membru	Cod specie	Codul zonei	Denumirea speciei	Numele zonei	Debarcări permise în 2014 (cantitate adaptată totală în kilograme) (1)	Total capturi 2014 (cantitate în kilograme)	Utilizarea cotelor (%)	Depășirea cotelor de pescuit în raport cu debarcările permise (cantitate în kilograme)	Factor de multiplicare (2)	Factor de multiplicare suplimentar (3) (4)	Deducere rămasă din 2014 (5) (cantitate în kilograme)	Cantitate rămasă (6) (cantitate în kilograme)	Deduceri 2015 (cantitate în kilograme)	Deduceri deja aplicate în 2015 privind același stoc (cantitate în kilograme) (7)	Cantitate restantă care urmează a fi dedusă din stocul alternativ (în kilograme)
Deducere de aplicat stocului următor															
NL	PLE	2A3AX4	Cambulă de Baltica	IV; apele Uniunii din zona IIa; partea din zona IIIa care nu este cuprinsă în Skagerrak și Kattegat	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	2 482
NL	RED	1N2AB.	Sebastă	Apele norvegiene din zonele I și II	0	2 798	N/A	2 798	/	/	/	/	2 798	0	2 798
Deducere de aplicat stocului următor															
NL	WHB	1X14	Putasu	Apele Uniunii și apele internaționale din zonele I, II, III, IV, V, VI, VII, VIIIa, VIIIb, VIIId, VIIIe, XII și XIV	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	2 798
PT	HAD	1N2AB	Eglefin	Apele norvegiene din zonele I și II	0	26 816	N/A	26 816	/	/	/	344 950	371 766	0	371 766
Deducere de aplicat stocului următor															
PT	RED	1N2AB	Sebastă	Apele norvegiene din zonele I și II	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	371 766
PT	POK	1N2AB.	Cod saithe	Apele norvegiene din zonele I și II	18 000	11 850	65,83 %	– 6 150	/	/	/	185 000	178 850	0	178 850

Stat membru	Cod specie	Codul zonei	Denumirea speciei	Numele zonei	Debarcări permise în 2014 (cantitate adaptată totală în kilograme) (1)	Total capturi 2014 (cantitate în kilograme)	Utilizarea cotelor (%)	Depășirea cotelor de pescuit în raport cu debarcările permise (cantitate în kilograme)	Factor de multiplicare (2)	Factor de multiplicare suplimentar (3) (4)	Deducere rămasă din 2014 (5) (cantitate în kilograme)	Cantitate rămasă (6) (cantitate în kilograme)	Deduceri 2015 (cantitate în kilograme)	Deduceri deja aplicate în 2015 privind același stoc (cantitate în kilograme) (7)	Cantitate restantă care urmează a fi dedusă din stocul alternativ (în kilograme)
Deducere de aplicat stocului următor															
PT	RED	1N2AB	Sebastă	Apele norvegiene din zonele I și II	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	33 234 (8)
UK	DGS	15X14	Rechin de Marea Neagră/ câine-de-mare	apele Uniunii și apele internaționale din zonele I, V, VI, VII, VIII, XII și XIV	0	1 027	N/A	1 027	/	A	/	/	1 541	0	1 541
Deducere de aplicat stocului următor															
UK	POK	7/3411	Cod saithe	VII, VIII, IX și X; apele Uniunii din zona CECAF 34.1.1	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	1 541
UK	NOP	2A3A4.	Merluciu norvegian	IIIa; Apele Uniunii din zonele IIa și IV	0	14 000	N/A	14 000	/	/	/	/	14 000	0	14 000
Deducere de aplicat stocului următor															
UK	SPR	2AC4-C	Șprot și capturi accidentale asociate	Apele Uniunii din zonele IIa și IV	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	14 000
UK	WHB	24-N	Putasu	Apele norvegiene din zonele II și IV	0	22 204	N/A	22 204	/	/	/	/	22 204	0	22 204

Stat membru	Cod specie	Codul zonei	Denumirea speciei	Numele zonei	Debarcări permise în 2014 (cantitate adaptată totală în kilograme) (1)	Total capturi 2014 (cantitate în kilograme)	Utilizarea cotelor (%)	Depășirea cotelor de pescuit în raport cu debarcările permise (cantitate în kilograme)	Factor de multiplicare (2)	Factor de multiplicare suplimentar (3) (4)	Deducere rămasă din 2014 (5) (cantitate în kilograme)	Cantitate rămasă (6) (cantitate în kilograme)	Deduceri 2015 (cantitate în kilograme)	Deduceri deja aplicate în 2015 privind același stoc (cantitate în kilograme) (7)	Cantitate restantă care urmează a fi dedusă din stocul alternativ (în kilograme)
Deducere de aplicat stocului următor															
UK	WHB	2A4AXF	Putasu	Apele Insulelor Feroe	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	22 204

(1) Cote aflate la dispoziția unui stat membru în temeiul regulamentelor relevante privind posibilitățile de pescuit, după ce au fost luate în considerare schimburile de posibilități de pescuit în conformitate cu articolul 16 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22), transferurile de cote în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 847/96 al Consiliului (JO L 115, 9.5.1996, p. 3) sau realocarea și deducerea posibilităților de pescuit în conformitate cu articolele 37 și 105 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009.

(2) Conform articolului 105 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009. În toate cazurile în care depășirea cotei de pescuit este mai mică sau egală cu 100 de tone, se aplică deduceri egale cu depășirea cotei de pescuit, înmulțită cu 1,00.

(3) Conform articolului 105 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009.

(4) Litera „A” indică faptul că s-a aplicat un factor de multiplicare suplimentar de 1,5, ca urmare a depășirilor consecutive ale cotelor de pescuit în anii 2012, 2013 și 2014. Litera „C” indică faptul că s-a aplicat un factor de multiplicare suplimentar de 1,5, deoarece stocul face obiectul unui plan multianual.

(5) Cantități restante care nu au putut fi deduse în 2014 în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 871/2014 deoarece nu a existat o cotă disponibilă sau o cotă suficientă disponibilă.

(6) Cantitățile rămase referitoare la depășirea cotelor de pescuit în anii care preced intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 și care nu pot fi deduse dintr-un alt stoc.

(7) Cantitățile care ar putea fi deduse din același stoc datorită schimbului de posibilități de pescuit încheiat în conformitate cu articolul 16 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013.

(8) La cererea Direção de Serviços de Recursos Naturais portughez și luând în considerare cota limitată disponibilă, deducerea se va efectua din toată cota disponibilă în 2015 pentru RED/1N2AB., iar o cantitate rămasă de 145 616 kilograme se va deduce în anul (anii) următor(i) până la compensarea cantității integrale afectate de depășiri ale cotelor.

ANEXA II

„ANEXĂ

DEDUCERI DIN COTELE PENTRU STOCURILE AFECTATE DE DEPĂȘIRI ALE COTELOR

Stat membru	Codul speciei	Codul zonei	Denumirea speciei	Numele zonei	Cota inițială pentru 2014 (în kilograme)	Debarcări permise în 2014 (cantitate adaptată totală în kilograme) (1)	Total capturi 2014 (cantitate în kilograme)	Utilizarea cotelor în raport cu debarcările permise	Depășirea cotelor de pescuit în raport cu debarcările permise (cantitate în kilograme)	Factor de multiplicare (2)	Factor de multiplicare suplimentar (3) (4)	Deducere rămasă din 2014 (5) (cantitate în kilograme)	Cantitate rămasă (6) cantitate în kilograme)	Deduceri de aplicat în 2015 (cantitate în kilograme) (7)	Deduceri deja aplicate în 2015 (cantitate în kilograme) (8)	Deduceri ce urmează să fie efectuate în 2016 și în anul (anii) următor(i) (cantitate în kilograme)
BE	PLE	7HJK.	Cambulă de Baltica	VIIh, VIIj și VIIk	8 000	1 120	3 701	330,45 %	2 581	/	/	/	/	2 581	2 581	/
BE	SOL	8AB.	Limbă-de-mare comună	VIIIa și VIIIb	47 000	327 900	328 823	100,28 %	923	/	C	/	/	1 385	1 385	/
BE	SRX	07D.	Diferite specii de vulpi-de-mare	Apele Uniunii din zona VIId	72 000	60 000	69 586	115,98 %	9 586	/	/	/	/	9 586	8 489	1 097
BE	SRX	67AKXD	Diferite specii de vulpi-de-mare	Apele Uniunii din zonele VIa, VIb, VIIa-c și VIIe-k	725 000	765 000	770 738	100,75 %	5 738	/	/	/	/	5 738	5 738	/
DK	COD	03AN.	Cod	Skagerrak	3 177 000	3 299 380	3 408 570	103,31 %	109 190	/	C	/	/	163 785	163 785	/
DK	HER	03A.	Hering	IIIa	19 357 000	15 529 000	15 641 340	100,72 %	112 340	/	/	/	/	112 340	112 340	/
DK	HER	2A47DX	Hering	IV, VIId și apele Uniunii din zona IIa	12 526 000	12 959 000	13 430 160	103,64 %	471 160	/	/	/	/	471 160	471 160	/
DK	HER	4AB.	Hering	Apele Uniunii și apele norvegiene din zona IV la nord de 53° 30′ N	80 026 000	99 702 000	99 711 800	100,10 %	9 800	/	/	/	/	9 800	9 800	/

Stat membru	Codul speciei	Codul zonei	Denumirea speciei	Numele zonei	Cota inițială pentru 2014 (în kilograme)	Debarcări permise în 2014 (cantitate adaptată totală în kilograme) (1)	Total capturi 2014 (cantitate în kilograme)	Utilizarea cotelor în raport cu debarcările permise	Depășirea cotelor de pescuit în raport cu debarcările permise (cantitate în kilograme)	Factor de multiplicare (2)	Factor de multiplicare suplimentar (3) (4)	Deducere rămasă din 2014 (5) (cantitate în kilograme)	Cantitate rămasă (6) cantitate în kilograme)	Deduceri de aplicat în 2015 (cantitate în kilograme) (7)	Deduceri deja aplicate în 2015 (cantitate în kilograme) (8)	Deduceri ce urmează să fie efectuate în 2016 și în anul (anii) următor(i) (cantitate în kilograme)
DK	PRA	03A.	Crevete nordic	IIIa	2 308 000	2 308 000	2 317 330	100,40 %	9 330	/	/	/	/	9 330	9 330	/
DK	SAN	234_2	Uvă	Apele Uniunii din zona 2 de gestionare a uvei	4 717 000	4 868 000	8 381 430	172,17 %	3 513 430	2	/	/	/	7 026 860	7 026 860	/
DK	SPR	2AC4-C	Șprot și capturi accidentale asociate	Apele Uniunii din zonele IIa și IV	122 383 000	126 007 000	127 165 410	100,92 %	1 158 410	/	/	/	/	1 158 410	1 158 410	/
ES	ALF	3X14-	Beryx	Apele UE și apele internaționale din zonele III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII și XIV	67 000	67 000	79 683	118,93 %	12 683	/	A	3 000	/	22 025	5 866	16 159
ES	BSF	56712-	Sabie neagră	Apele UE și apele internaționale din zonele V, VI, VII și XII	226 000	312 500	327 697	104,86 %	15 197	/	A	/	/	22 796	22 796	/
ES	BSF	8910-	Sabie neagră	Apele UE și apele internaționale din zonele VIII, IX și X	12 000	6 130	15 769	257,24 %	9 639	/	A	27 130	/	41 589	11 950	29 639
ES	BUM	ATLANT	Marlin albastru	Oceanul Atlantic	27 200	27 200	124 452	457,54 %	97 252	/	A	27 000	/	172 878	0	172 878

Stat membru	Codul speciei	Codul zonei	Denumirea speciei	Numele zonei	Cota inițială pentru 2014 (în kilograme)	Debarcări permise în 2014 (cantitate adaptată totală în kilograme) (1)	Total capturi 2014 (cantitate în kilograme)	Utilizarea cotelor în raport cu debarcările permise	Depășirea cotelor de pescuit în raport cu debarcările permise (cantitate în kilograme)	Factor de multiplicare (2)	Factor de multiplicare suplimentar (3) (4)	Deducere rămasă din 2014 (5) (cantitate în kilograme)	Cantitate rămasă (6) cantitate în kilograme)	Deduceri de aplicat în 2015 (cantitate în kilograme) (7)	Deduceri deja aplicate în 2015 (cantitate în kilograme) (8)	Deduceri ce urmează să fie efectuate în 2016 și în anul (anii) următor(i) (cantitate în kilograme)
ES	DWS	56789-	Rechini de adâncime	Apele UE și apele internaționale din zonele V, VI, VII, VIII și IX	0	0	3 039	N/A	3 039	/	A	/	/	4 559	4 559	/
ES	GFB	567-	Specie de merlucius (Ling american)	Apele UE și apele internaționale din zonele V, VI și VII	588 000	828 030	842 467	101,74 %	14 437	/	/	/	/	14 437	14 437	/
ES	GFB	89-	Specie de merlucius (Ling american)	Apele UE și apele internaționale din zonele VIII și IX	242 000	216 750	237 282	109,47 %	20 532	/	A	17 750	/	48 548	48 548	/
ES	GHL	1N2AB.	Halibut negru	Apele norvegiene din zonele I și II	/	0	22 685	N/A	22 685	/	/	/	/	22 685	22 685	/
ES	HAD	5BC6A.	Eglefin	Apele Uniunii și apele internaționale din zonele Vb și VIa	/	2 840	18 933	666,65 %	16 093	/	A	12 540	/	36 680	36 680	/
ES	HAD	7X7A34	Eglefin	VIIb-k, VIII, IX și X; apele Uniunii din zona CECAF 34.1.1	/	0	3 075	N/A	3 075	/	A	/	/	4 613	4 613	/

Stat membru	Codul speciei	Codul zonei	Denumirea speciei	Numele zonei	Cota inițială pentru 2014 (în kilograme)	Debarcări permise în 2014 (cantitate adaptată totală în kilograme) (1)	Total capturi 2014 (cantitate în kilograme)	Utilizarea cotelor în raport cu debarcările permise	Depășirea cotelor de pescuit în raport cu debarcările permise (cantitate în kilograme)	Factor de multiplicare (2)	Factor de multiplicare suplimentar (3) (4)	Deducere rămasă din 2014 (5) (cantitate în kilograme)	Cantitate rămasă (6) cantitate în kilograme)	Deduceri de aplicat în 2015 (cantitate în kilograme) (7)	Deduceri deja aplicate în 2015 (cantitate în kilograme) (8)	Deduceri ce urmează să fie efectuate în 2016 și în anul (anii) următor(i) (cantitate în kilograme)
ES	NEP	9/3411	Langustină	IX și X; apele Uniunii din zona CECAF 34.1.1	55 000	33 690	24 403	72,43 %	– 5 918 (9)	/	/	19 000 (10)	/	13 082	13 082 (11)	/
ES	OTH	1N2AB.	Alte specii	Apele norvegiene din zonele I și II	/	0	26 744	N/A	26 744	/	/	/	/	26 744	26 744	/
ES	POK	56-14	Cod saithe	VI; apele Uniunii și apele internaționale din zonele Vb, XII și XIV	/	4 810	8 703	180,94 %	3 893	/	/	/	/	3 893	3 893	/
ES	RNG	5B67-	Grenadier de piatră	Apele UE și apele internaționale din zonele Vb, VI, VII	70 000	111 160	125 401	112,81 %	14 241	/	/	/	/	14 241	14 241	/
ES	SBR	678-	Pagel argintiu	Apele UE și internaționale din zonele VI, VII și VIII	143 000	133 060	136 418	102,52 %	3 358	/	/	/	/	3 358	3 358	/
ES	SOL	8AB.	Limbă-de-mare comună	VIIIa și VIIIb	9 000	8 100	9 894	122,15 %	1 794	/	A+C	2 100	/	4 791	2 032	2 759
ES	SRX	89-C.	Diferite specii de vulpi-de-mare	Apele Uniunii din zonele VIII și IX	1 057 000	857 000	1 089 241	127,10 %	232 241	1,4	/	/	/	325 137	206 515	118 622

Stat membru	Codul speciei	Codul zonei	Denumirea speciei	Numele zonei	Cota inițială pentru 2014 (în kilograme)	Debarcări permise în 2014 (cantitate adaptată totală în kilograme) (1)	Total capturi 2014 (cantitate în kilograme)	Utilizarea cotelor în raport cu debarcările permise	Depășirea cotelor de pescuit în raport cu debarcările permise (cantitate în kilograme)	Factor de multiplicare (2)	Factor de multiplicare suplimentar (3) (4)	Deducere rămasă din 2014 (5) (cantitate în kilograme)	Cantitate rămasă (6) cantitate în kilograme)	Deduceri de aplicat în 2015 (cantitate în kilograme) (7)	Deduceri deja aplicate în 2015 (cantitate în kilograme) (8)	Deduceri ce urmează să fie efectuate în 2016 și în anul (anii) următor(i) (cantitate în kilograme)
ES	USK	567EI.	Brosme	Apele Uniunii și apele internaționale din zonele V, VI și VII	26 000	15 770	15 762	99,95 %	– 8	/	/	58 770	/	58 762	0	58 762
ES	WHM	ATLANT	Marlin alb de Atlantic	Oceanul Atlantic	30 500	25 670	98 039	381,92 %	72 369	/	/	170	/	72 539	0	72 539
FR	SRX	07D.	Diferite specii de vulpi-de-mare	Apele Uniunii din zona VIId	602 000	627 000	698 414	111,39 %	71 414	/	/	/	/	71 414	71 414	/
FR	SRX	2AC4-C	Diferite specii de vulpi-de-mare	Apele Uniunii din zonele IIa și IV	33 000	36 000	48 212	133,92 %	12 212	/	/	/	/	12 212	12 212	/
IE	PLE	7HJK.	Cambulă de Baltica	VIIh, VIIj și VIIk	59 000	61 000	78 270	128,31 %	17 270	/	A	/	/	25 905	25 905	/
IE	SOL	07A.	Limbă-de-mare comună	VIIa	41 000	42 000	43 107	102,64 %	1 107	/	/	/	/	1 107	1 107	/
IE	SRX	67AKXD	Diferite specii de vulpi-de-mare	Apele Uniunii din zonele VIa, VIb, VIIa-c și VIIe-k	1 048 000	1 030 000	1 079 446	104,80 %	49 446	/	/	/	/	49 446	49 446	/
LT	GHL	N3LMNO	Halibut negru	Zona NAFO 3LMNO	22 000	0	0	N/A	0	/	/	46 000	/	46 000	46 000	/
LV	HER	03D.RG	Hering	subdiviziunea 28.1	16 534 000	19 334 630	20 084 200	103,88 %	749 570	/	/	/	/	749 570	749 570	/

Stat membru	Codul speciei	Codul zonei	Denumirea speciei	Numele zonei	Cota inițială pentru 2014 (în kilograme)	Debarcări permise în 2014 (cantitate adaptată totală în kilograme) (1)	Total capturi 2014 (cantitate în kilograme)	Utilizarea cotelor în raport cu debarcările permise	Depășirea cotelor de pescuit în raport cu debarcările permise (cantitate în kilograme)	Factor de multiplicare (2)	Factor de multiplicare suplimentar (3) (4)	Deducere rămasă din 2014 (5) (cantitate în kilograme)	Cantitate rămasă (6) cantitate în kilograme)	Deduceri de aplicat în 2015 (cantitate în kilograme) (7)	Deduceri deja aplicate în 2015 (cantitate în kilograme) (8)	Deduceri ce urmează să fie efectuate în 2016 și în anul (anii) următor(i) (cantitate în kilograme)
NL	HKE	3A/BCD	Merluciu	IIIa; apele Uniunii din subdiviziunile 22-32	/	0	1 655	N/A	1 655	/	C	/	/	2 482	2 482	/
NL	RED	1N2AB.	Sebastă	Apele norvegiene din zonele I și II	/	0	2 798	N/A	2 798	/	/	/	/	2 798	2 798	/
PT	ANF	8C3411	Pește-pescar	VIIIc, IX și X; apele Uniunii din zona CECAF 34.1.1	436 000	664 000	676 302	101,85 %	12 302	/	/	/	/	12 302	12 302	/
PT	BFT	AE45WM	Ton roșu	Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și Marea Mediterană	235 500	235 500	243 092	103,22 %	7 592	/	C	/	/	11 388	11 388	/
PT	HAD	1N2AB	Eglefin	Apele norvegiene din zonele I și II	/	0	26 816	N/A	26 816	/	/	/	344 950	371 766	371 766	/
PT	POK	1N2AB.	Cod saithe	Apele norvegiene din zonele I și II	/	18 000	11 850	65,83 %	– 6 150	/	/	/	185 000	178 850	33 234	145 616
PT	SRX	89-C.	Diferite specii de vulpi-de-mare	Apele Uniunii din zonele VIII și IX	1 051 000	1 051 000	1 059 237	100,78 %	8 237	/	/	/	/	8 237	8 237	/

Stat membru	Codul speciei	Codul zonei	Denumirea speciei	Numele zonei	Cota inițială pentru 2014 (în kilograme)	Debarcări permise în 2014 (cantitate adaptată totală în kilograme) (1)	Total capturi 2014 (cantitate în kilograme)	Utilizarea cotelor în raport cu debarcările permise	Depășirea cotelor de pescuit în raport cu debarcările permise (cantitate în kilograme)	Factor de multiplicare (2)	Factor de multiplicare suplimentar (3) (4)	Deducere rămasă din 2014 (5) (cantitate în kilograme)	Cantitate rămasă (6) cantitate în kilograme)	Deduceri de aplicat în 2015 (cantitate în kilograme) (7)	Deduceri deja aplicate în 2015 (cantitate în kilograme) (8)	Deduceri ce urmează să fie efectuate în 2016 și în anul (anii) următor(i) (cantitate în kilograme)
SE	COD	03AN.	Cod	Skagerrak	371 000	560 000	562 836	100,51 %	2 836	/	C	/	/	4 254	4 254	/
UK	DGS	15X14	Rechin de Marea Neagră/ câine-de-mare	Apele Uniunii și apele internaționale din zonele I, V, VI, VII, VIII, XII și XIV	0	0	1 027	N/A	1 027	/	A	/	/	1 541	1 541	/
UK	GHL	514GRN	Halibut negru	Apele groenlandeze din zonele V și XIV	189 000	0	0	N/A	0	/	/	1 000	/	1 000	1 000	/
UK	HAD	5BC6A.	Eglefin	Apele Uniunii și apele internaționale din zonele Vb și VIa	3 106 000	3 236 600	3 277 296	101,26 %	40 696	/	/	/	/	40 696	40 696	/
UK	MAC	2CX14-	Macrou	VI, VII, VIIIa, VIIIb, VIIId și VIIIe; apele Uniunii și apele internaționale din zona Vb; apele internaționale din zonele IIa, XII și XIV	179 471 000	275 119 000	279 250 206	101,50 %	4 131 206	/	/	/	/	4 131 206	4 131 206	/
UK	NOP	2A3A4.	Merluciu norvegian	IIIa; Apele Uniunii din zonele IIa și IV	/	0	14 000	N/A	14 000	/	/	/	/	14 000	14 000	/

Stat membru	Codul speciei	Codul zonei	Denumirea speciei	Numele zonei	Cota inițială pentru 2014 (în kilograme)	Debarcări permise în 2014 (cantitate adaptată totală în kilograme) (1)	Total capturi 2014 (cantitate în kilograme)	Utilizarea cotelor în raport cu debarcările permise	Depășirea cotelor de pescuit în raport cu debarcările permise (cantitate în kilograme)	Factor de multiplicare (2)	Factor de multiplicare suplimentar (3) (4)	Deducere rămasă din 2014 (5) (cantitate în kilograme)	Cantitate rămasă (6) cantitate în kilograme)	Deduceri de aplicat în 2015 (cantitate în kilograme) (7)	Deduceri deja aplicate în 2015 (cantitate în kilograme) (8)	Deduceri ce urmează să fie efectuate în 2016 și în anul (anii) următor(i) (cantitate în kilograme)
UK	PLE	7DE.	Cambulă de Baltica	VIId și VIIe	1 548 000	1 500 000	1 606 749	107,12 %	106 749	1,1	/	/	/	117 424	117 424	/
UK	SOL	7FG.	Limbă-de-mare comună	VIIf și VIIg	282 000	255 250	252 487	98,92 %	(– 2 763) (12)	/	/	1 950	/	1 950	1 950	/
UK	SRX	07D.	Diferite specii de vulpi-de-mare	Apele Uniunii din zona VIId	120 000	95 000	102 679	108,08 %	7 679	/	/	/	/	7 679	7 679	/
UK	WHB	24-N	Putasu	Apele norvegiene din zonele II și IV	0	0	22 204	N/A	22 204	/	/	/	/	22 204	22 204	/

(1) Cote aflate la dispoziția unui stat membru în temeiul regulamentelor relevante privind posibilitățile de pescuit, după ce au fost luate în considerare schimburile de posibilități de pescuit în conformitate cu articolul 16 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22), transferurile de cote în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 847/96 al Consiliului (JO L 115, 9.5.1996, p. 3) sau realocarea și deducerea posibilităților de pescuit în conformitate cu articolele 37 și 105 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009.

(2) Conform articolului 105 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009. În toate cazurile în care depășirea cotei de pescuit este mai mică sau egală cu 100 de tone, se aplică deduceri egale cu depășirea cotei de pescuit, înmulțită cu 1,00.

(3) Conform articolului 105 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009.

(4) Litera «A» indică faptul că s-a aplicat un factor de multiplicare suplimentar de 1,5, ca urmare a depășirilor consecutive ale cotelor de pescuit în anii 2012, 2013 și 2014. Litera «C» indică faptul că s-a aplicat un factor de multiplicare suplimentar de 1,5, deoarece stocul face obiectul unui plan multianual.

(5) Cantități rămase care nu au putut fi deduse în 2014 în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 871/2014 deoarece nu a existat o cotă disponibilă sau o cotă suficientă disponibilă.

(6) Cantitățile rămase legate de depășirea cotelor de pescuit în anii care preced intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 și care nu pot fi deduse dintr-un alt stoc.

(7) Deduceri de efectuat în 2015, astfel cum s-a stabilit prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1801.

(8) Deduceri de efectuat în 2015 care ar putea fi efectiv aplicate luând în considerare cota disponibilă la data intrării în vigoare a Regulamentului (UE) 2015/1801.

(9) O cantitate de 3 369 de kilograme nu mai este disponibilă în urma cererii de transfer a Spaniei efectuate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 847/96 și aplicabile în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1170 al Comisiei (JO L 189, 17.7.2015, p. 2).

(10) La cererea Spaniei, compensația datorată în 2013 a fost repartizată pe o perioadă de trei ani.

(11) Cantitatea rămasă de 3 369 de kilograme se deduce până la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(12) Această cantitate nu mai este disponibilă în urma cererii de transfer a Regatului Unit, efectuate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 847/96 și aplicabile în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1170 al Comisiei (JO L 189, 17.7.2015, p. 2).”

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2405 AL COMISIEI

din 18 decembrie 2015

privind deschiderea și modul de gestionare a unor contingente tarifare ale UE pentru produse agricole originare din Ucraina

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ([1]), în special articolul 187 litera (a),

întrucât:

(1) Decizia 2014/668/UE a Consiliului ([2]) a autorizat semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului de asociere între Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Ucraina, pe de altă parte ([3]) („acordul") în ceea ce privește anumite dispoziții ale respectivului acord. Articolul 29 alineatul (1) din acord prevede că taxele vamale asupra importurilor de mărfuri originare din Ucraina se reduc sau se elimină în conformitate cu anexa I-A la capitolul I titlul IV din respectivul acord. Apendicele la anexa respectivă enumeră contingentele tarifare de import pentru anumite mărfuri originare din Ucraina, inclusiv produsele agricole care se încadrează în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 1308/2013.

(2) Până la aplicarea cu titlu provizoriu a acordului, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 374/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]), o serie de contingente tarifare de import pentru anumite mărfuri originare din Ucraina au fost deschise pentru 2014 și 2015 și gestionate de către Comisie pe baza principiului „primul venit, primul servit", în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei ([5]).

(3) Acordul se aplică cu titlu provizoriu începând cu 1 ianuarie 2016. Prin urmare, este necesar să se deschidă contingente tarifare anuale pentru importul de produse agricole enumerate în anexa I-A la capitolul 1 titlul IV din acord, de la 1 ianuarie 2016.

(4) Astfel cum se prevede în acord, pentru a beneficia de concesiile tarifare prevăzute în prezentul regulament, produsele enumerate în anexă ar trebui să fie însoțite de o dovadă de origine.

(5) Nomenclatura combinată (NC) care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului ([6]), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1101/2014 al Comisiei ([7]), conține noi coduri NC care sunt diferite de cele la care se face trimitere în acord. Prin urmare, este necesar ca anexa la prezentul regulament să reflecte noile coduri NC.

(6) Acordul se va aplica parțial, cu titlu provizoriu, începând cu 1 ianuarie 2016. Pentru a asigura aplicarea și gestionarea eficace a contingentelor tarifare acordate în temeiul acordului, prezentul regulament ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2016.

([1]) JO L 347, 20.12.2013, p. 671.
([2]) Decizia 2014/668/UE a Consiliului din 23 iunie 2014 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului de asociere dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Ucraina, pe de altă parte, în ceea ce privește titlul III (cu excepția dispozițiilor referitoare la tratamentul aplicat resortisanților țărilor terțe care lucrează cu forme legale pe teritoriul celeilalte părți) și titlurile IV, V, VI și VII din acord, precum și a anexelor și protocoalelor aferente (JO L 278, 20.9.2014, p. 1).
([3]) Acord de asociere între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Ucraina, pe de altă parte (JO L 161, 29.5.2014, p. 3).
([4]) Regulamentul (UE) nr. 374/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind reducerea sau eliminarea taxelor vamale aplicabile mărfurilor originare din Ucraina (JO L 118, 22.4.2014, p. 1).
([5]) Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 253, 11.10.1993, p. 1).
([6]) Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, 7.9.1987, p. 1).
([7]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1101/2014 al Comisiei din 16 octombrie 2014 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 312, 31.10.2014, p. 1).

(7) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului Codului vamal,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se deschid contingente tarifare ale UE pentru produsele enumerate în anexă, originare din Ucraina.

Articolul 2

Taxele vamale aplicabile importurilor în Uniune de produse enumerate în anexă și originare din Ucraina se suspendă, în limitele contingentelor tarifare corespunzătoare prevăzute în anexă.

Articolul 3

Produsele enumerate în anexă trebuie să fie însoțite de o dovadă de origine, astfel cum se prevede în anexa III la Protocolul I al acordului de asociere dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Ucraina, pe de altă parte.

Articolul 4

Contingentele tarifare stabilite în anexă sunt gestionate de Comisie, în conformitate cu articolele 308a, 308b și 308c din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei.

Articolul 5

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2016.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 decembrie 2015.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

În pofida regulilor de interpretare a Nomenclaturii combinate, textul descrierii produselor trebuie considerat ca având o valoare pur indicativă, domeniul de aplicare al regimului preferențial fiind determinat, în contextul prezentei anexe, de codurile NC existente la momentul adoptării prezentului regulament.

Nr. de ordine	Codul NC	Descrierea mărfurilor	Perioada de contingentare	Volum contingentar anual (în tone greutate netă, cu excepția cazului în care se specifică altfel)
09.6700	0204 22 50 0204 22 90	Chiulotă sau semichiulotă de animale din specia ovine, alte părți nedezosate (excluzând carcase sau semicarcase, cască sau semicască și spinali și/sau șa sau semispinali și/sau semișa), proaspete sau refrigerate	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	1 500 (1)
	0204 23	Carne dezosată de animale din specia ovine, proaspătă sau refrigerată		
	0204 42 30 0204 42 50 0204 42 90	Carne de animale din specia ovine în bucăți nedezosate, congelate (cu excepția carcaselor și a semicarcaselor și a căștilor și semicăștilor)		
	0204 43 10	Carne de miel congelată, dezosată		
	0204 43 90	Carne de animale din specia ovine congelată, dezosată		
09.6701	0409	Miere naturală	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12.	5 000 (2)
09.6702	0703 20	Usturoi în stare proaspătă sau refrigerată	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	500
09.6703	1004	Ovăz	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	4 000
09.6704	1701 12	Zahăr brut din sfeclă de zahăr fără adaos de aromatizanți sau coloranți	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	20 070
	1701 91			
	1701 99	Zahăr, altul decât zahărul brut		
	1702 20 10	Zahăr de arțar în stare solidă, cu adaos de aromatizanți sau de coloranți		
	1702 90 30	Izoglucoză în stare solidă, cu un conținut de fructoză de 50 % din greutate, în stare uscată		

Nr. de ordine	Codul NC	Descrierea mărfurilor	Perioada de contingentare	Volum contingentar anual (în tone greutate netă, cu excepția cazului în care se specifică altfel)
	1702 90 50	Maltodextrine în stare solidă și sirop de maltodextrine, cu un conținut de fructoză de 50 % din greutate, în stare uscată		
	1702 90 71 1702 90 75 1702 90 79	Zaharuri și melase caramelizate		
	1702 90 80	Sirop de inulină		
	1702 90 95	Alte zaharuri, inclusiv zahăr invertit și alte zaharuri și amestecuri de sirop de zahăr cu un conținut de fructoză de 50 % din greutate, în stare uscată		
09.6705	1702 30 1702 40	Glucoză și sirop de glucoză, care nu conține fructoză sau cu un conținut de fructoză sub 50 % din greutate, în stare uscată, cu excepția zahărului invertit	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	10 000 ([3])
	1702 60	Alte fructoze și siropuri de fructoză cu un conținut de fructoză peste 50 % din greutate, în stare uscată, cu excepția zahărului invertit		
09.6706	2106 90 30	Siropuri de izoglucoză, aromatizate sau cu adaos de coloranți	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	2 000
	2106 90 55	Siropuri de glucoză sau de maltodextrine, aromatizate sau cu adaos de coloranți		
	2106 90 59	Siropuri de zahăr, aromatizate sau cu adaos de coloranți (cu excepția siropurilor de izoglucoză, de lactoză, de glucoză sau de maltodextrină)		
09.6707	ex 1103 19 20	Crupe și griș din orz	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	6 300 ([4])
	1103 19 90	Crupe și griș din cereale (altele decât grâu, secară, ovăz, porumb, orez și orz)		
	1103 20 90	Pelete din cereale (altele decât grâu, secară, ovăz, porumb, orez și orz)		
	1104 19 10 1104 19 50	Boabe de grâu presate sau sub formă de fulgi		
	1104 19 61	Boabe de porumb presate sau sub formă de fulgi		
	1104 19 69	Boabe de orz presate		
		Boabe de orz sub formă de fulgi		

Nr. de ordine	Codul NC	Descrierea mărfurilor	Perioada de contingentare	Volum contingentar anual (în tone greutate netă, cu excepția cazului în care se specifică altfel)
	ex 1104 29	Alte boabe prelucrate (de exemplu, decojite, lustruite, tăiate sau zdrobite), altele decât de ovăz, de secară sau de porumb		
	1104 30	Germeni de cereale, întregi, presați, sub formă de fulgi sau zdrobiți		
09.6708	1107	Malț, chiar prăjit	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	7 000
	1109	Gluten de grâu, chiar uscat		
09.6709	1108 11	Amidon de grâu	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	10 000
	1108 12	Amidon de porumb		
	1108 13	Fecule de cartofi		
09.6710	3505 10 10 3505 10 90	Dextrine și alte amidonuri și fecule modificate (excluzând amidonuri și fecule esterificate sau eterificate)	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	1 000 ([5])
	3505 20 30 3505 20 50 3505 20 90	Cleiuri, cu un conținut de amidon sau de fecule, de dextrină sau de alte amidonuri sau fecule modificate de minimum 25 % din greutate		
09.6711	2302 10 2302 30 2302 40 10 2302 40 90	Tărâțe, spărturi și alte reziduuri, chiar aglomerate sub formă de pelete, provenite din măcinarea, presarea, cernerea sau din alte procedee de prelucrare a cerealelor (cu excepția celor de orez)	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	17 000 ([6])
	2303 10 11	Reziduuri rezultate de la fabricarea amidonului din porumb (cu excepția substanțelor concentrate de înmuiere), cu un conținut de proteine, calculat în materia uscată, mai mare de 40 % din greutate		
09.6712	0711 51	Ciuperci din genul *Agaricus* conservate provizoriu (de exemplu, cu gaz sulfuros, în saramură, în apă sulfuroasă sau în alte soluții care asigură provizoriu conservarea lor), dar improprii consumului alimentar în această stare	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	500
	2003 10	Ciuperci din genul *Agaricus*, preparate sau conservate altfel decât în oțet sau acid acetic		

Nr. de ordine	Codul NC	Descrierea mărfurilor	Perioada de contingentare	Volum contingentar anual (în tone greutate netă, cu excepția cazului în care se specifică altfel)
09.6713	0711 51	Ciuperci din genul *Agaricus* conservate provizoriu (de exemplu, cu gaz sulfuros, în saramură, în apă sulfuroasă sau în alte soluții care asigură provizoriu conservarea lor), dar improprii consumului alimentar în această stare	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	500
09.6714	2002	Tomate preparate sau conservate altfel decât în oțet sau acid acetic	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	10 000
09.6715	2009 61 90	Suc de struguri (inclusiv must de struguri), cu o valoare Brix de maximum 30, cu o valoare de maximum 18 EUR/100 kg greutate netă	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	10 000 (7)
	2009 69 11	Suc de struguri (inclusiv must de struguri), cu o valoare Brix de peste 67, cu o valoare de maximum 22 EUR/100 kg greutate netă		
	2009 69 71 2009 69 79 2009 69 90	Suc de struguri (inclusiv must de struguri), cu o valoare Brix de peste 30, dar de maximum 67, cu o valoare de maximum 18 EUR/100 kg greutate netă		
	2009 71 2009 79	Suc de mere		
09.6716	0403 10 51 0403 10 53 0403 10 59 0403 10 91 0403 10 93 0403 10 99 0403 90 71 0403 90 73 0403 90 79 0403 90 91 0403 90 93 0403 90 99	Lapte acru, lapte și smântână covăsite, iaurt, chefir și alte sortimente de lapte și smântână fermentate sau acrite, chiar concentrate, aromatizate sau cu adaos de fructe sau de cacao	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	2 000
09.6717	0405 20 10 0405 20 30	Pastă din lapte pentru tartine, cu un conținut de grăsimi egal cu sau mai mare de 39 %, dar de maximum 75 % din greutate	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	250

Nr. de ordine	Codul NC	Descrierea mărfurilor	Perioada de contingentare	Volum contingentar anual (în tone greutate netă, cu excepția cazului în care se specifică altfel)
09.6718	0710 40 0711 90 30 2001 90 30 2004 90 10 2005 80	Porumb dulce	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	1 500
09.6719	1702 50	Fructoză chimic pură	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	2 000 (8)
	1702 90 10	Maltoză chimic pură		
	ex 1704 90 99	Alte produse zaharoase fără cacao, cu un conținut de zaharoză de minimum 70 % din greutate		
	1806 10 30 1806 10 90	Pudră de cacao, cu un conținut de minimum 65 % din greutate zaharoză sau izoglucoză exprimată ca zaharoză		
	ex 1806 20 95	Alte preparate prezentate fie sub formă de blocuri, calupuri sau bare în greutate de peste 2 kg, fie sub formă de lichid, pastă, pudră, granule sau alte forme similare, în recipiente sau în ambalaje directe, cu un conținut de peste 2 kg, care conțin mai puțin de 18 % din greutate unt de cacao și minimum 70 % din greutate zaharoză		
	ex 1901 90 99	Alte preparate alimentare din făină, crupe, griș, amidon, fecule sau extracte de malț, care nu conțin cacao sau care conțin cacao într-o proporție de sub 40 % din greutate, calculată pe o bază complet degresată, cu un conținut de zaharoză de minimum 70 % din greutate		
	2101 12 98 2101 20 98	Preparate pe bază de cafea, de ceai sau de maté		
	3302 10 29	Amestecuri de substanțe odorifere și amestecuri care au la bază una sau mai multe dintre aceste substanțe, de tipul celor utilizate în industria băuturilor, conținând toți agenții aromatizanți care caracterizează o băutură, cu o tărie alcoolică dobândită de maximum 0,5 % vol.		
09.6720	1903	Tapioca și înlocuitorii săi preparați din fecule, sub formă de fulgi, granule, boabe mici, criblură sau alte forme similare	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	2 000

Nr. de ordine	Codul NC	Descrierea mărfurilor	Perioada de contingentare	Volum contingentar anual (în tone greutate netă, cu excepția cazului în care se specifică altfel)
	1904 30	Grâu numit bulgur		
09.6721	1806 20 70 2106 10 80 2202 90 99	Preparate numite *chocolate milk crumb* Alte concentrate de proteine și substanțe proteice texturate Băuturi nealcoolice altele decât apa, cu un conținut de grăsimi de minimum 2 % din greutate provenite din produse de la pozițiile 0401-0404	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	300 [9]
09.6722	2106 90 98	Alte preparate alimentare nedenumite și necuprinse în altă parte	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	2 000
09.6723	2207 10 2208 90 91 2208 90 99 2207 20	Alcool etilic nedenaturat Alcool etilic denaturat și alte distilate denaturate, cu orice titru	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	27 000 [10]
09.6724	2402 10 2402 20 90	Țigări de foi (inclusiv cele cu capete tăiate) și trabucuri, care conțin tutun Țigarete care conțin tutun, care nu conțin cuișoare	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	2 500
09.6725	2905 43 2905 44 3824 60	Manitol D-glucitol (sorbitol) Sorbitol, altul decât cel de la subpoziția 2905 44	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	100
09.6726	3809 10 10 3809 10 30 3809 10 50 3809 10 90	Agenți de apretare sau finisare, accelератori de vopsire sau de fixare a substanțelor colorante și alte produse și preparate (de exemplu, produse pentru scrobit și preparate pentru mordansare), de felul celor folosite în industria textilă, industria hârtiei, industria pielăriei sau în alte industrii similare, nedenumite și necuprinse în altă parte, pe bază de substanțe amilacee	de la 1.1 la 31.12.2016 și, pentru fiecare perioadă următoare, de la 1.1 la 31.12	2 000

([1]) Cu o creștere anuală de 150 de tone de la 1 ianuarie 2017 la 1 ianuarie 2021.
([2]) Cu o creștere anuală de 200 de tone de la 1 ianuarie 2017 la 1 ianuarie 2021.
([3]) Cu o creștere anuală de 2 000 de tone de la 1 ianuarie 2017 la 1 ianuarie 2021.
([4]) Cu o creștere anuală de 300 de tone de la 1 ianuarie 2017 la 1 ianuarie 2021.
([5]) Cu o creștere anuală de 200 de tone de la 1 ianuarie 2017 la 1 ianuarie 2021.
([6]) Cu o creștere anuală de 1 000 de tone de la 1 ianuarie 2017 la 1 ianuarie 2021.
([7]) Cu o creștere anuală de 2 000 de tone de la 1 ianuarie 2017 la 1 ianuarie 2021.
([8]) Cu o creștere anuală de 200 de tone de la 1 ianuarie 2017 la 1 ianuarie 2021.
([9]) Cu o creștere anuală de 40 de tone de la 1 ianuarie 2017 la 1 ianuarie 2021.
([10]) Cu o creștere anuală de 14 600 de tone de la 1 ianuarie 2017 la 1 ianuarie 2021.

REGULAMENTUL (UE) 2015/2406 AL COMISIEI

din 18 decembrie 2015

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1126/2008 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului, în ceea ce privește Standardul Internațional de Contabilitate 1

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate ([1]), în special articolul 3 alineatul (1),

întrucât:

(1) Prin Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 al Comisiei ([2]) au fost adoptate anumite standarde internaționale și interpretări în vigoare la data de 15 octombrie 2008.

(2) La 18 decembrie 2014, Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate (IASB) a publicat amendamente la Standardul Internațional de Contabilitate (IAS) 1 *Prezentarea situațiilor financiare*, denumit în continuare „*Inițiativa privind prezentarea de informații*". Scopul acestor amendamente este acela de a asigura o prezentare mai eficace a informațiilor și de a încuraja societățile să recurgă la o judecată profesională atunci când stabilesc ce informații să prezinte în situațiile lor financiare, în contextul aplicării IAS 1.

(3) Amendamentele aduse IAS 1 vor antrena amendamente la IAS 34 și la Standardul Internațional de Raportare Financiară (IFRS) 7, astfel încât să se garanteze coerența între standardele internaționale de contabilitate respective.

(4) În urma consultării Grupului consultativ european pentru raportarea financiară, concluzia a fost că amendamentele la IAS 1 îndeplinesc criteriile pentru adoptare prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002.

(5) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 ar trebui modificat în mod corespunzător.

(6) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de reglementare contabilă,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa la Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 se modifică după cum urmează:

(a) Standardul Internațional de Contabilitate (IAS) 1 *Prezentarea situațiilor financiare* se modifică conform anexei la prezentul regulament;

(b) IAS 34 *Raportarea financiară interimară* și Standardul Internațional de Raportare Financiară (IFRS) 7 *Instrumente financiare*: *informații de furnizat* se modifică în conformitate cu amendamentele la IAS 1, care se regăsesc în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Fiecare societate aplică amendamentele menționate la articolul 1 cel mai târziu de la data inițială a primului său exercițiu financiar care începe la 1 ianuarie 2016 sau ulterior acestei date.

([1]) JO L 243, 11.9.2002, p. 1.
([2]) Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 al Comisiei din 3 noiembrie 2008 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 320, 29.11.2008, p. 1).

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 decembrie 2015.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Inițiativa privind prezentarea de informații

(Amendamente la IAS 1)

Amendamente la

IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare*

Se modifică punctele 10, 31, 54-55, 82A, 85, 113-114, 117, 119 și 122, se adaugă punctele 30A, 55A, 85A-85B și 139P și se elimină punctele 115 și 120. Punctele 29-30, 112, 116, 118 și 121 nu au fost modificate, dar sunt incluse din motive de claritate.

Set complet de situații financiare

10. Un set complet de situații financiare conține:

(a) o situație a poziției financiare la finalul perioadei;

(b) o situație a profitului sau pierderii și a altor elemente ale rezultatului global pentru perioada respectivă;

(c) o situație a modificărilor capitalurilor proprii aferentă perioadei;

(d) o situație a fluxurilor de trezorerie aferentă perioadei;

(e) note cuprinzând politici contabile semnificative și alte informații explicative;

(ea) informații comparative cu privire la perioada precedentă, așa cum se precizează la punctele 38 și 38A; și

(f) o situație a poziției financiare la începutul perioadei precedente, atunci când o entitate aplică retroactiv o politică contabilă sau realizează o retratare retrospectivă a elementelor din situațiile sale financiare sau atunci când reclasifică elemente în situațiile sale financiare în conformitate cu punctele 40A–40D.

O entitate poate utiliza pentru situații alte titluri decât cele utilizate în prezentul standard. De exemplu, o entitate poate utiliza titlul „situația rezultatului global” în loc de „situația profitului sau pierderii și a altor elemente ale rezultatului global”.

…

Pragul de semnificație și agregarea

29. O entitate trebuie să prezinte distinct fiecare clasă semnificativă de elemente similare. O entitate trebuie să prezinte distinct elementele care au natură sau funcție diferită, cu excepția cazului în care acestea sunt nesemnificative.

30. Situațiile financiare rezultă din prelucrarea unui volum mare de tranzacții sau alte evenimente care sunt agregate pe clase în funcție de natura sau funcția lor. Etapa finală a procesului de agregare și clasificare este prezentarea de date condensate și clasificate care formează elemente-rânduri în situațiile financiare. Dacă un element-rând nu este în mod individual semnificativ, atunci el este agregat cu alte elemente fie în acele situații, fie în note. Un element care nu este suficient de semnificativ pentru a fi prezentat distinct în acele situații financiare poate fi, totuși, prezentat distinct în note.

30A În aplicarea prezentului standard și a altor IFRS-uri, o entitate decide, luând în considerare toate faptele și circumstanțele relevante, modul în care agregă informațiile în situațiile financiare, care includ notele. O entitate nu diminuează inteligibilitatea situațiilor sale financiare prin obturarea informațiilor semnificative cu informații nesemnificative sau prin agregarea de elemente semnificative care au naturi sau funcții diferite.

31. Unele IFRS-uri specifică informațiile care trebuie incluse în situațiile financiare, care includ notele. O entitate nu trebuie să realizeze o prezentare distinctă de informații prevăzută de un IFRS dacă informațiile care reies din acea prezentare sunt nesemnificative. Acest lucru este valabil chiar și în cazul în care IFRS conține o listă de cerințe specifice sau le descrie ca cerințe minime. O entitate trebuie să ia, de asemenea, în considerare posibilitatea de a oferi prezentări suplimentare atunci când respectarea unor anumite dispoziții din IFRS este insuficientă, pentru a le permite utilizatorilor situațiilor financiare să înțeleagă impactul anumitor tranzacții, al altor evenimente și condiții asupra poziției financiare și a performanței financiare a entității.

…

Informații care trebuie prezentate în situația poziției financiare

54. Situația poziției financiare trebuie să cuprindă elementele-rânduri care prezintă următoarele valori:

(a) …

55. O entitate trebuie să prezinte elemente-rânduri (inclusiv prin dezagregarea elementelor-rânduri enumerate la punctul 54), titluri și subtotaluri suplimentare în situația poziției financiare atunci când o astfel de prezentare este relevantă pentru înțelegerea poziției financiare a entității.

55A Când o entitate prezintă subtotaluri în conformitate cu punctul 55, aceste subtotaluri trebuie:

(a) să cuprindă elemente-rânduri alcătuite din sumele recunoscute și evaluate în conformitate cu IFRS;

(b) să fie prezentate și etichetate în așa fel încât elementele-rânduri care constituie subtotalul să fie clare și inteligibile;

(c) să fie consecvente de la o perioadă la alta, în conformitate cu punctul 45; și

(d) să nu fie prezentate cu mai multă importanță decât subtotalurile și totalurile cerute de IFRS pentru situația poziției financiare.

…

Informații care trebuie prezentate în secțiunea alte elemente ale rezultatului global

82A Secțiunea alte elemente ale rezultatului global trebuie să prezinte elemente-rânduri pentru valorile aferente perioadei:

(a) ale componentelor altor elemente ale rezultatului global [cu excepția valorilor de la litera (b)], clasificate după natura lor și grupate, în conformitate cu alte IFRS-uri, în:

(i) elemente care nu sunt reclasificate ulterior în profit sau pierdere; și

(ii) elemente care sunt reclasificate ulterior în profit sau pierdere atunci când sunt îndeplinite anumite condiții specifice;

(b) ale cotei-părți din alte elemente ale rezultatului global aferente entităților asociate și asocierilor în participație, contabilizate prin metoda punerii în echivalență, defalcate în funcție de ponderea elementelor care, în conformitate cu alte IFRS-uri:

(i) nu sunt reclasificate ulterior în profit sau pierdere; și

(ii) elemente care sunt reclasificate ulterior în profit sau pierdere atunci când sunt îndeplinite anumite condiții specifice.

…

85. O entitate trebuie să prezinte elemente-rânduri (inclusiv prin dezagregarea elementelor-rânduri enumerate la punctul 82), titluri și subtotaluri suplimentare în situația (situațiile) care prezintă profitul sau pierderea și alte elemente ale rezultatului global atunci când o astfel de prezentare este relevantă pentru înțelegerea performanțelor financiare ale entității.

85A Când o entitate prezintă subtotaluri în conformitate cu punctul 85, aceste subtotaluri trebuie:

(a) să cuprindă elemente-rânduri alcătuite din sumele recunoscute și evaluate în conformitate cu IFRS;

(b) să fie prezentate și etichetate în așa fel încât elementele-rânduri care constituie subtotalul să fie clare și ușor de înțeles;

(c) să fie consecvente de la o perioadă la alta, în conformitate cu punctul 45; și

(d) să nu fie prezentate cu mai multă importanță decât subtotalurile și totalurile cerute de IFRS pentru situația (situațiile) care prezintă profitul sau pierderea și alte elemente ale rezultatului global.

85B O entitate trebuie să prezinte elemente-rânduri în situația (situațiile) care prezintă profit sau pierdere și alte elemente ale rezultatului global care să reconcilieze orice subtotaluri prezentate în conformitate cu punctul 85 cu subtotalurile sau totalurile cerute de IFRS pentru astfel de situație (situații).

…

Structură

112. Notele:

(a) trebuie să prezinte informații despre bazele de întocmire a situațiilor financiare și despre politicile contabile specifice utilizate în conformitate cu punctele 117-124;

(b) trebuie să prezinte informațiile cerute de IFRS-uri care nu sunt prezentate în altă parte în situațiile financiare; și

(c) trebuie să ofere informații care nu sunt prezentate în altă parte în situațiile financiare, dar care sunt relevante pentru înțelegerea oricărora dintre ele.

113. O entitate trebuie să prezinte notele, pe cât posibil, într-un mod sistematic. Pentru a stabili un mod sistematic, entitatea trebuie să ia în considerare efectul asupra inteligibilității și comparabilității situațiilor sale financiare. În fiecare element din situațiile poziției financiare și din situația (situațiile) care prezintă profit sau pierdere și alte elemente ale rezultatului global, precum și din situația modificărilor capitalurilor proprii și din situația fluxurilor de trezorerie, o entitate trebuie să facă trimiteri la orice informație corespunzătoare din note.

114. Printre exemplele de ordonare sau grupare sistematică a notelor se numără:

(a) punerea în prim plan a domeniilor de activitate pe care entitatea le consideră a fi cele mai relevante pentru înțelegerea performanței sale financiare și a poziției sale financiare, precum gruparea informațiilor cu privire la anumite activități de exploatare;

(b) gruparea informațiilor cu privire la elementele evaluate în mod similar, precum activele evaluate la valoarea justă; sau

(c) respectarea ordinii elementelor-rând din situația (situațiile) care prezintă profit sau pierdere și alte elemente ale rezultatului global, precum și din situația poziției financiare, cum ar fi:

(i) o situație a conformității cu IFRS-urile (a se vedea punctul 16);

(ii) politici contabile semnificative aplicate (a se vedea punctul 117);

(iii) informații justificative pentru elementele prezentate în situațiile poziției financiare și în situația (situațiile) care prezintă profit sau pierdere și alte elemente ale rezultatului global, precum și în situația modificărilor capitalurilor proprii și în situația fluxurilor de trezorerie, în ordinea în care este prezentată fiecare situație financiară și fiecare element-rând; și

(iv) alte prezentări de informații, inclusiv:

(1) datorii contingente (a se vedea IAS 37) și angajamente contractuale nerecunoscute; și

(2) prezentări de informații nefinanciare, de exemplu, obiectivele și politicile gestionării riscului financiar ale entității (a se vedea IFRS 7).

115. [Eliminat]

116. O entitate poate prezenta notele care oferă informații despre baza întocmirii situațiilor financiare și politicilor contabile specifice ca o secțiune separată a situațiilor financiare.

Prezentarea politicilor contabile

117. O entitate trebuie să își prezinte politicile contabile semnificative care să cuprindă:

(a) baza (sau bazele) de evaluare utilizată (utilizate) la întocmirea situațiilor financiare; precum și

(b) celelalte politici contabile utilizate care sunt relevante pentru înțelegerea situațiilor financiare.

118. Este important pentru o entitate să informeze utilizatorii asupra bazei (bazelor) de evaluare utilizată (utilizate) în situațiile financiare (de exemplu, cost istoric, cost curent, valoare realizabilă netă, valoare justă sau valoare recuperabilă), deoarece baza pe care sunt întocmite situațiile financiare afectează în mod semnificativ analiza utilizatorilor. Atunci când o entitate utilizează mai mult de o bază de evaluare în situațiile financiare, de exemplu, atunci când sunt reevaluate anumite clase de active, este suficientă indicarea categoriilor de active și datorii la care se aplică fiecare bază de evaluare.

119. Atunci când se decide necesitatea prezentării unei anumite politici contabile, conducerea ia în considerare măsura în care prezentarea ar ajuta utilizatorii să înțeleagă modul în care tranzacțiile, alte evenimente și condiții se regăsesc în performanța financiară și în poziția financiară raportate. Fiecare entitate are în vedere natura activității sale și politicile pe care utilizatorii situațiilor sale financiare se așteaptă să fie prezentate pentru acel tip de entitate. Prezentarea anumitor politici contabile este utilă în mod deosebit utilizatorilor atunci când acele politici sunt selectate din alternativele permise în IFRS-uri. Un exemplu este prezentarea de informații privind cazurile în care o entitate aplică valoarea justă sau modelul bazat pe cost la investiția imobiliară (a se vedea IAS 40 *Investiții imobiliare*). Unele IFRS-uri prevăd în mod specific prezentarea anumitor politici contabile, inclusiv a alegerilor făcute de conducere între diferitele politici permise. De exemplu, IAS 16 prevede prezentarea bazelor de evaluare utilizate pentru clasele de imobilizări corporale.

120. [Eliminat]

121. O politică contabilă poate fi semnificativă prin natura operațiunilor entității chiar dacă valorile prezentate pentru perioada curentă sau pentru perioadele anterioare nu sunt semnificative. Este, de asemenea, adecvată prezentarea fiecărei politici contabile semnificative care nu este în mod special cerută de IFRS-uri, dar pe care entitatea o selectează și o aplică în conformitate cu IAS 8.

122. O entitate trebuie să prezinte, împreună cu politicile contabile semnificative sau cu alte note, raționamentele profesionale, altele decât cele care implică estimări (a se vedea punctul 125), pe care conducerea le-a realizat în procesul de aplicare a politicilor contabile ale entității și care au cel mai important efect asupra valorilor recunoscute în situațiile financiare.

…

TRANZIȚIE ȘI DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE

…

139P Documentul *Inițiativa privind prezentarea de informații* (Amendamente la IAS 1), publicat în decembrie 2014, a modificat punctele 10, 31, 54-55, 82A, 85, 113-114, 117, 119 și 122, a adăugat punctele 30A, 55A și 85A-85B și a eliminat punctele 115 și 120. O entitate trebuie să aplice amendamentele respective pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2016 sau ulterior acestei date. Se permite aplicarea anterior acestei date. Entitățile nu sunt obligate să prezinte informațiile prevăzute la punctele 28-30 din IAS 8 cu privire la aceste amendamente.

Amendamente corelate la alte standarde

IFRS 7 *Instrumente financiare: informații de furnizat*

Se modifică punctul 21 și se adaugă punctul 44BB.

Politici contabile

21. În conformitate cu punctul 117 din IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* (revizuit în 2007), o entitate își prezintă politicile contabile semnificative care includ baza (sau bazele) de evaluare utilizată (utilizate) la întocmirea situațiilor financiare, precum și celelalte politici de contabilitate utilizate care sunt relevante pentru înțelegerea situațiilor financiare.

…

DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE ȘI TRANZIȚIE

…

44BB Documentul *Inițiativa privind prezentarea de informații* (Amendamente la IAS 1), publicat în decembrie 2014, a modificat punctele 21 și B5. O entitate trebuie să aplice amendamentele respective pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2016. Se permite aplicarea amendamentelor respective anterior acestei date.

În anexa B, se modifică punctul B5.

Alte prezentări de informații – politici contabile (punctul 21)

B5 Punctul 21 prevede prezentarea bazei (sau bazelor) de evaluare utilizată (utilizate) la întocmirea situațiilor financiare și a celorlalte politici contabile utilizate care sunt relevante pentru înțelegerea situațiilor financiare. Pentru instrumentele financiare, astfel de prezentări de informații pot include:

(a) …

Punctul 122 din IAS 1 (revizuit în 2007) prevede, de asemenea, ca entitățile să prezinte, împreună cu politicile lor contabile semnificative sau cu alte note, raționamentele profesionale, altele decât cele care implică estimări, pe care conducerea le-a realizat în procesul de aplicare a politicilor contabile ale entității și care au cel mai important efect asupra valorilor recunoscute în situațiile financiare.

IAS 34 *Raportarea financiară interimară*

Se modifică punctul 5 și se adaugă punctul 57.

CONȚINUTUL UNUI RAPORT FINANCIAR INTERIMAR

5. În conformitate cu IAS 1, un set complet de situații financiare include următoarele componente:

…

(e) note cuprinzând politici contabile semnificative și alte informații explicative;

…

DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE

…

57. Documentul *Inițiativa privind prezentarea de informații* (Amendamente la IAS 1), publicat în decembrie 2014, a modificat punctul 5 O entitate trebuie să aplice amendamentul respectiv pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2016 sau ulterior acestei date. Se permite aplicarea amendamentului respectiv anterior acestei date.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2407 AL COMISIEI

din 18 decembrie 2015

de reînnoire a unei derogări de la Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 al Consiliului cu privire la distanța minimă față de coastă și adâncimea minimă a mării pentru năvoadele de navă utilizate pentru pescuitul guvidului alb (*Aphia minuta*) în anumite ape teritoriale ale Italiei

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 al Consiliului din 21 decembrie 2006 privind măsurile de gestionare pentru exploatarea durabilă a resurselor halieutice în Marea Mediterană, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2847/93 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1626/94 ([1]), în special articolul 13 alineatul (5),

întrucât:

(1) Articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 interzice utilizarea uneltelor remorcate în raza a 3 mile marine de coastă sau în cadrul izobatei de 50 m, în cazul în care această adâncime este atinsă la o distanță mai mică de coastă.

(2) La cererea unui stat membru, Comisia poate să acorde o derogare de la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006, sub rezerva îndeplinirii unui număr de condiții prevăzute la articolul 13 alineatele (5) și (9).

(3) La 16 martie 2010, Comisia a primit din partea Italiei o cerere de derogare de la articolul 13 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006, în ceea ce privește utilizarea unor năvoade de navă pentru pescuitul guvidului alb (*Aphia minuta*) în apele teritoriale din subzona geografică 9, astfel cum este definită în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1343/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]).

(4) Cererea se referea la navele înregistrate la direcțiile maritime din Genova și Livorno care practicau pescuitul de mai mult de cinci ani și își desfășurau activitatea conform unui plan de gestionare care reglementează activitatea năvoadelor de navă utilizate pentru pescuitul guvidului alb (*Aphia minuta*) în subzona geografică 9.

(5) Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP) a evaluat în 2010 derogarea solicitată de Italia și proiectul de plan de gestionare aferent. Italia a adoptat planul de gestionare printr-un decret ([3]), în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006.

(6) Derogarea solicitată de Italia a îndeplinit condițiile prevăzute la articolul 13 alineatele (5) și (9) din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 și a fost acordată până la 31 martie 2014 prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 988/2011 al Comisiei ([4]).

(7) La 16 iulie 2015, autoritățile italiene au solicitat Comisiei să reînnoiască derogarea care a expirat la 31 martie 2014. Italia a furnizat informații actualizate care să justifice reînnoirea derogării, inclusiv detalii cu privire la o reducere a numărului de nave autorizate și la anumite modificări suplimentare în planul de gestionare.

(8) La 16 iulie 2015, Italia a informat Comisia despre intenția sa de a publica în scurt timp versiunea actualizată a planului de gestionare.

([1]) JO L 409, 30.12.2006, versiune corectată în JO L 36, 8.2.2007, p. 6.
([2]) Regulamentul (UE) nr. 1343/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2011 privind unele dispoziții referitoare la pescuitul în zona Acordului CGPM (Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană) și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1967/2006 al Consiliului privind măsurile de gestionare pentru exploatarea durabilă a resurselor halieutice în Marea Mediterană (JO L 347, 30.12.2011, p. 44).
([3]) *Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana* 192, 19.8.2011, suplimentul nr. 192.
([4]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 988/2011 al Comisiei din 4 octombrie 2011 de instituire a unei derogări de la Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 al Consiliului cu privire la distanța minimă față de coastă și adâncimea minimă a mării pentru năvoadele de navă utilizate pentru pescuitul guvidului alb (*Alphia minuta*) în anumite ape teritoriale ale Italiei (JO L 260, 5.10.2011, p. 15).

(9) Derogarea solicitată de Italia îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 13 alineatele (5) și (9) din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006.

(10) Există anumite constrângeri geografice specifice, având în vedere atât dimensiunea redusă a platformei continentale, cât și distribuția spațială a speciilor vizate, care se limitează exclusiv la anumite zone de pe coastă unde adâncimile sunt mai mici de 50 m. Prin urmare, locurile de pescuit sunt limitate.

(11) Derogarea solicitată de Italia afectează 117 nave.

(12) Planul de gestionare prezentat de Italia garantează faptul că efortul de pescuit nu va crește în viitor, întrucât se vor elibera autorizații de pescuit pentru 117 de nave specifice, care implică un efort total de 5 754,5 Kw, deja autorizate de Italia să pescuiască.

(13) Cererea acoperă navele care practică pescuitul de mai mult de cinci ani și care își desfășoară activitatea conform unui plan de gestionare adoptat de Italia, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006.

(14) Navele respective sunt incluse pe o listă comunicată Comisiei în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 13 alineatul (9) din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006.

(15) Pescuitul cu năvoade de navă se desfășoară aproape de țărm în adâncime mică. Natura acestui tip de pescuit se prezintă astfel încât el nu poate fi efectuat cu alte unelte de pescuit.

(16) Pescuitul cu năvoade de navă nu are un impact semnificativ asupra habitatelor protejate și este foarte selectiv, întrucât năvoadele sunt remorcate în coloana de apă și nu intră în contact cu fundul mării, deoarece colectarea de material de pe fundul mării ar putea duce la o deteriorare a speciilor țintă și ar putea face aproape imposibilă selectarea speciilor pescuite din cauza dimensiunilor lor foarte mici.

(17) Activitățile de pescuit în cauză sunt în conformitate cu cerințele stipulate la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006, deoarece planul de gestionare al Italiei interzice în mod explicit pescuitul deasupra habitatelor protejate.

(18) Cerința prevăzută la articolul 8 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 nu se aplică, deoarece se referă la traulere.

(19) În ceea ce privește cerința de a se conforma articolului 9 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006, care stabilește dimensiunea minimă a ochiului de plasă, Comisia observă că, având în vedere că activitățile de pescuit în cauză sunt foarte selective, au un impact neglijabil asupra mediului marin și nu se efectuează deasupra habitatelor protejate, Italia a autorizat o derogare de la aceste dispoziții în planul său de gestionare, în conformitate cu articolul 9 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006.

(20) Activitățile de pescuit în cauză îndeplinesc cerințele de înregistrare prevăzute la articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului [1].

(21) Activitățile de pescuit în cauză se desfășoară la o distanță foarte mică de coastă și, prin urmare, nu interferează cu activitățile navelor care utilizează alte unelte decât traulele, năvoadele sau plasele remorcate asemănătoare.

(22) Activitatea năvoadelor de navă este reglementată în planul de gestionare italian pentru a se asigura că acele capturi din speciile menționate în anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 sunt minime. În plus, în conformitate cu punctul 5.1.2 litera (a) din planul de gestionare al Italiei, pescuitul de *Aphia minuta* se limitează la sezonul de pescuit cuprins între 1 noiembrie și 31 martie în fiecare an.

(23) Năvoadele de navă nu vizează cefalopodele.

(24) Planul de gestionare adoptat de Italia include măsuri pentru monitorizarea activităților de pescuit, astfel cum se prevede la articolul 13 alineatul (9) al treilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006.

---

[1] Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 847/96, (CE) nr. 2371/2002, (CE) nr. 811/2004, (CE) nr. 768/2005, (CE) nr. 2115/2005, (CE) nr. 2166/2005, (CE) nr. 388/2006, (CE) nr. 509/2007, (CE) nr. 676/2007, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1300/2008, (CE) nr. 1342/2008 și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1627/94 și (CE) nr. 1966/2006 (JO L 343, 22.12.2009, p. 1).

(25) Italia trebuie să raporteze Comisiei la timp și în conformitate cu planul de monitorizare prevăzut în planul de gestionare.

(26) O limitare a perioadei derogării va permite adoptarea rapidă a unor măsuri de gestionare corective, în cazul în care raportul prezentat Comisiei va indica o stare de conservare nesatisfăcătoare a stocului exploatat, contribuind totodată la îmbogățirea cunoștințelor științifice în vederea stabilirii unui plan de gestionare mai bun.

(27) În consecință, derogarea ar trebui să se aplice până la 31 martie 2018.

(28) Prin urmare, prelungirea solicitată a derogării ar trebui să fie acordată.

(29) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comisiei pentru pescuit și acvacultură,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Derogare

Articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 nu se aplică, în apele teritoriale ale Italiei adiacente coastelor din Liguria și Toscana, pescuitului de guvid alb (*Aphia minuta*) cu năvoade de navă folosite de nave care:

(a) sunt înregistrate la direcțiile maritime (Direzioni Marittime) din Genova și Livorno;

(b) practică pescuitul de mai mult de cinci ani și nu implică nicio creștere viitoare a efortului de pescuit depus; precum și

(c) dețin o autorizație de pescuit și operează în cadrul planului de gestionare adoptat de Italia în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006.

Articolul 2

Plan de monitorizare și raport

Italia transmite Comisiei, în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, un raport întocmit în conformitate cu planul de monitorizare stabilit în planul de gestionare menționat la articolul 1 litera (c).

Articolul 3

Intrare în vigoare și perioada de aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică până la 31 martie 2018.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 decembrie 2015.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2408 AL COMISIEI

din 18 decembrie 2015

de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ([1]),

având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate ([2]), în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

(1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.

(2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 decembrie 2015.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA
Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

([1]) JO L 347, 20.12.2013, p. 671.
([2]) JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Codul NC	Codul țării terțe ([1])	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	IL	236,2
	MA	94,6
	TR	118,0
	ZZ	149,6
0707 00 05	EG	174,9
	MA	82,9
	TR	149,4
	ZZ	135,7
0709 93 10	MA	46,5
	TR	153,0
	ZZ	99,8
0805 10 20	EG	57,7
	MA	64,7
	TR	52,2
	ZA	48,6
	ZZ	55,8
0805 20 10	MA	75,3
	ZZ	75,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	110,0
	TR	88,5
	ZZ	99,3
0805 50 10	TR	94,4
	ZZ	94,4
0808 10 80	CA	151,7
	CL	82,8
	US	163,9
	ZA	141,1
	ZZ	134,9
0808 30 90	CN	63,2
	TR	127,3
	ZZ	95,3

([1]) Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ" desemnează „alte origini".

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2409 AL COMISIEI

din 18 decembrie 2015

de stabilire a cantităților care urmează să fie adăugate la cantitatea fixată pentru subperioada 1 aprilie-30 iunie 2016 în cadrul contingentului tarifar deschis prin Regulamentul (CE) nr. 536/2007 pentru carnea de pasăre originară din Statele Unite ale Americii

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ([1]), în special articolul 188 alineatele (2) și (3),

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 536/2007 al Comisiei ([2]) a deschis un contingent tarifar anual pentru importul de produse din sectorul cărnii de pasăre originare din Statele Unite ale Americii.

(2) Cantitățile care fac obiectul cererilor de licențe de import depuse în perioada 1-7 decembrie 2015 pentru subperioada 1 ianuarie-31 martie 2016 sunt mai mici decât cantitățile disponibile. Prin urmare, este oportun să se stabilească acele cantități pentru care nu au fost prezentate cereri și ca aceste cantități să fie adăugate la cantitatea fixată pentru subperioada contingentară următoare.

(3) Pentru a se garanta eficacitatea măsurii, este necesar ca prezentul regulament să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Cantitățile pentru care nu au fost prezentate cereri de licențe de import în temeiul Regulamentului (CE) nr. 536/2007, care urmează să fie adăugate la subperioada 1 aprilie-30 iunie 2016, figurează în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 decembrie 2015.

Pentru Comisie,

pentru președinte

Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

([1]) JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

([2]) Regulamentul (CE) nr. 536/2007 al Comisiei din 15 mai 2007 privind deschiderea și modul de gestionare a unui contingent tarifar pentru carnea de pasăre, alocat Statelor Unite ale Americii (JO L 128, 16.5.2007, p. 6).

ANEXĂ

Număr de ordine	Cantități nesolicitate care urmează să fie adăugate la cantitățile disponibile pentru subperioada 1 aprilie-30 iunie 2016 (în kg)
09.4169	16 008 750

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2410 AL COMISIEI

din 18 decembrie 2015

de stabilire a cantităților care urmează să fie adăugate la cantitatea fixată pentru subperioada 1 aprilie-30 iunie 2016 în cadrul contingentelor tarifare deschise prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2077 pentru ouăle, produsele din ouă și albuminele originare din Ucraina

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ([1]), în special articolul 188 alineatele (2) și (3),

întrucât:

(1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2077 al Comisiei ([2]) a deschis contingente tarifare anuale pentru importul de produse din sectorul ouălor și al albuminelor originare din Ucraina.

(2) Cantitățile care fac obiectul cererilor de licențe de import depuse în perioada 1-7 decembrie 2015 pentru subperioada 1 ianuarie-31 martie 2016 sunt mai mici decât cantitățile disponibile. Prin urmare, este oportun să se stabilească acele cantități pentru care nu au fost prezentate cereri și ca aceste cantități să fie adăugate la cantitatea fixată pentru subperioada contingentară următoare.

(3) Pentru a se garanta eficacitatea măsurii, este necesar ca prezentul regulament să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Cantitățile pentru care nu au fost prezentate cereri de licențe de import în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2077, care urmează să fie adăugate la subperioada 1 aprilie-30 iunie 2016, figurează în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 decembrie 2015.

Pentru Comisie,

pentru președinte

Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

([1]) JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

([2]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2077 al Comisiei din 18 noiembrie 2015 privind deschiderea și modul de gestionare a contingentelor tarifare de import ale Uniunii pentru ouăle, produsele din ouă și albuminele originare din Ucraina (JO L 302, 19.11.2015, p. 57).

ANEXĂ

Nr. de ordine	Cantități nesolicitate care urmează să fie adăugate la cantitățile disponibile pentru subperioada 1 aprilie-30 iunie 2016 (în kg echivalent ouă în coajă)
09.4275	375 000
09.4276	750 000

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2411 AL COMISIEI

din 18 decembrie 2015

de stabilire a cantităților care urmează să fie adăugate la cantitatea fixată pentru subperioada 1 aprilie-30 iunie 2016 în cadrul contingentelor tarifare deschise prin Regulamentul (CE) nr. 1384/2007 în sectorul cărnii de pasăre originare din Israel

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ([1]), în special articolul 188 alineatele (2) și (3),

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 1384/2007 al Comisiei ([2]) a deschis contingente tarifare anuale pentru importul de produse din sectorul cărnii de pasăre originare din Israel.

(2) Cantitățile care fac obiectul cererilor de licențe de import depuse în perioada 1-7 decembrie 2015 pentru subperioada 1 ianuarie-31 martie 2016 sunt mai mici decât cantitățile disponibile. Prin urmare, este oportun să se stabilească acele cantități pentru care nu au fost prezentate cereri și ca aceste cantități să fie adăugate la cantitatea fixată pentru subperioada contingentară următoare.

(3) Pentru a se garanta eficacitatea măsurii, este necesar ca prezentul regulament să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Cantitățile pentru care nu au fost prezentate cereri de licențe de import în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1384/2007, care urmează să fie adăugate la subperioada 1 aprilie-30 iunie 2016, figurează în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 decembrie 2015.

Pentru Comisie,

pentru președinte

Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

([1]) JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

([2]) Regulamentul (CE) nr. 1384/2007 al Comisiei din 26 noiembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2398/96 al Consiliului în ceea ce privește deschiderea și modul de gestionare a anumitor contingente pentru importul în cadrul Comunității a produselor din sectorul cărnii de pasăre originare din Israel (JO L 309, 27.11.2007, p. 40).

ANEXĂ

Număr de ordine	Cantități nesolicitate care urmează să fie adăugate la cantitățile disponibile pentru subperioada 1 aprilie-30 iunie 2016 (în kg)
09.4091	140 000
09.4092	800 000

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2412 AL COMISIEI

din 18 decembrie 2015

de stabilire a cantităților care urmează să fie adăugate la cantitatea fixată pentru subperioada 1 aprilie-30 iunie 2016 în cadrul contingentelor tarifare deschise prin Regulamentul (CE) nr. 442/2009 în sectorul cărnii de porc

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ([1]), în special articolul 188 alineatele (2) și (3),

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 442/2009 al Comisiei ([2]) a deschis contingente tarifare anuale pentru importul de produse din sectorul cărnii de porc. Contingentele indicate în anexa I partea B din regulamentul respectiv sunt gestionate conform metodei de examinare simultană.

(2) Cantitățile care fac obiectul cererilor de licențe de import depuse în perioada 1-7 decembrie 2015 pentru subperioada 1 ianuarie-31 martie 2016 sunt mai mici decât cantitățile disponibile. Prin urmare, este oportun să se stabilească acele cantități pentru care nu au fost prezentate cereri și ca aceste cantități să fie adăugate la cantitatea fixată pentru subperioada contingentară următoare.

(3) Pentru a se garanta eficacitatea măsurii, este necesar ca prezentul regulament să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Cantitățile pentru care nu au fost prezentate cereri de licențe de import în temeiul Regulamentului (CE) nr. 442/2009, care urmează să fie adăugate la subperioada 1 aprilie-30 iunie 2016, figurează în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 decembrie 2015.

Pentru Comisie,

pentru președinte

Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

([1]) JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

([2]) Regulamentul (CE) nr. 442/2009 al Comisiei din 27 mai 2009 privind deschiderea și gestionarea unor contingente tarifare comunitare în sectorul cărnii de porc (JO L 129, 28.5.2009, p. 13).

ANEXĂ

Număr de ordine	Cantități nesolicitate care urmează să fie adăugate la cantitățile disponibile pentru subperioada 1 aprilie-30 iunie 2016 (în kg)
09.4038	25 743 750
09.4170	3 691 500
09.4204	3 468 000

DECIZII

DECIZIA (PESC) 2015/2413 A COMITETULUI POLITIC ȘI DE SECURITATE

din 9 decembrie 2015

de prelungire a mandatului șefului Misiunii de poliție a Uniunii Europene în Afganistan (EUPOL Afganistan) (EUPOL Afganistan/2/2015)

COMITETUL POLITIC ȘI DE SECURITATE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 38 al treilea paragraf,

având în vedere Decizia 2010/279/PESC a Consiliului din 18 mai 2010 privind Misiunea de poliție a Uniunii Europene în Afganistan (EUPOL Afganistan) ([1]), în special articolul 10 alineatul (1),

întrucât:

(1) În temeiul articolului 10 alineatul (1) din Decizia 2010/279/PESC, Comitetul politic și de securitate (COPS) este autorizat, în conformitate cu articolul 38 din tratat, să adopte deciziile relevante în scopul exercitării controlului politic și a conducerii strategice a misiunii EUPOL Afganistan, care includ în special decizia de numire a unui șef al misiunii.

(2) La 17 decembrie 2014, Consiliul a adoptat Decizia 2014/922/PESC ([2]) de prelungire a duratei EUPOL Afganistan până la 31 decembrie 2016.

(3) La 10 februarie 2015, COPS a adoptat Decizia (PESC) 2015/247 ([3]) privind numirea doamnei Pia STJERNVALL în calitate de șef al misiunii EUPOL Afganistan cu începere de la 16 februarie 2015 și până la 31 decembrie 2015.

(4) Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate a propus prelungirea duratei mandatului doamnei Pia STJERNVALL în calitate de șef al misiunii EUPOL Afganistan de la 1 ianuarie 2016 până la 31 decembrie 2016,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Mandatul doamnei Pia STJERNVALL în calitate de șef al misiunii EUPOL Afganistan se prelungește până la 31 decembrie 2016.

([1]) Decizia 2010/279/PESC a Consiliului din 18 mai 2010 privind Misiunea de Poliție a Uniunii Europene în Afganistan (EUPOL Afganistan) (JO L 123, 19.5.2010, p. 4).
([2]) Decizia 2014/922/PESC a Consiliului din 17 decembrie 2014 de modificare și de prelungire a Deciziei 2010/279/PESC privind Misiunea de Poliție a Uniunii Europene în Afganistan (EUPOL Afganistan) (JO L 363, 18.12.2014, p. 152).
([3]) Decizia (PESC) 2015/247 a Comitetului politic și de securitate din 10 februarie 2015 privind numirea șefului Misiunii de poliție a Uniunii Europene în Afganistan (EUPOL Afganistan) (EUPOL Afganistan/1/2015) (JO L 41, 17.2.2015, p. 24).

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Se aplică de la 1 ianuarie 2016.

Adoptată la Bruxelles, 9 decembrie 2015.

Pentru Comitetul politic și de securitate
Președintele
W. STEVENS

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2414 A COMISIEI

din 17 decembrie 2015

privind publicarea cu o restricție în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a referinței standardului armonizat EN 521:2006 „Specificații pentru aparatele care funcționează exclusiv cu gaze petroliere lichefiate. Aparate portabile alimentate la presiunea de vapori a gazelor petroliere lichefiate” în temeiul Directivei 2009/142/CE a Parlamentului European și a Consiliului

[notificată cu numărul C(2015) 9145]

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2009/142/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind aparatele consumatoare de combustibili gazoși ([1]), în special articolul 6 alineatul (1),

având în vedere avizul comitetului instituit în temeiul articolului 22 din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([2]),

întrucât:

(1) Directiva 2009/142/CE prevede că aparatele consumatoare de combustibili gazoși (denumite în continuare „aparatele”) pot fi introduse pe piață și date în folosință doar în cazul în care, în condiții normale de utilizare, nu pun în pericol siguranța persoanelor, a animalelor domestice și a bunurilor.

(2) Aparatele trebuie să îndeplinească cerințele esențiale stabilite în anexa I la Directiva 2009/142/CE. Acestea sunt considerate a îndeplini cerințele respective în cazul în care sunt conforme cu standardele naționale relevante de punere în aplicare a standardelor armonizate ale căror numere de referință au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(3) La 28 decembrie 2005, Comitetul European de Standardizare (CEN) a adoptat standardul armonizat EN 521:2006 „Specificații pentru aparatele care funcționează exclusiv cu gaze petroliere lichefiate. Aparate portabile alimentate la presiunea de vapori a gazelor petroliere lichefiate”. Numărul de referință al standardului a fost publicat ulterior în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ([3]).

(4) La 30 iunie 2014, Țările de Jos au înaintat o obiecție oficială în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2009/142/CE în ceea ce privește standardul armonizat EN 521:2006. Obiecția formală s-a bazat pe aprecierea că standardul nu îndeplinea în totalitate cerințele esențiale ale Directivei 2009/142/CE.

(5) Conform celor afirmate de Țările de Jos, ca urmare a unei serii de accidente care au implicat aragazurile portabile plate (modelul orizontal) și a supravegherii ulterioare a pieței produselor în cauză, s-a constatat că respectivele produse, în condițiile unei utilizări normale, prezintă un risc pentru utilizatori. Mai exact, atunci când aragazurile plate au fost utilizate cu un grătar sau cu un recipient având diametrul mai mare de 180 mm, temperatura cartușului de gaz a atins o valoare mult mai mare decât limita de 50 °C prevăzută de standardul EN 521:2006, prezentând astfel un risc de incendiu sau de explozie a cartușului. Țările de Jos remarcă faptul că încercările prevăzute în standardul EN 521:2006 nu acoperă în mod corespunzător riscurile pe care le prezintă astfel de aragazuri portabile sau aparatele consumatoare de combustibili gazoși similare, întrucât aceste aparate nu sunt sigure atunci când sunt utilizate cu recipiente cu diametre mari și că, prin urmare, standardul EN 521:2006 nu respectă cerințele esențiale prevăzute la punctele 1.1 și 3.1.1 din anexa I la Directiva 2009/142/CE.

([1]) JO L 330, 16.12.2009, p. 10.
([2]) JO L 316, 14.11.2012, p. 12.
([3]) Comunicarea Comisiei în cadrul punerii în aplicare a Directivei 2009/142/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind aparatele consumatoare de combustibili gazoși (versiune codificată) (JO C 349, 22.12.2010, p. 6).

(6) Aragazurile portabile plate sunt aparate de gătit cu gaz portabile și sunt reglementate prin Directiva 2009/142/CE. Acestea reprezintă, împreună cu aragazurile verticale, cele două tipuri de modele de bază de aragazuri portabile conectate direct la cartușele de gaz. În comparație cu aragazurile verticale, care sunt compuse dintr-un ansamblu de arzătoare montate în partea superioară a unui cartuș sau a unui compartiment destinat unui astfel de cartuș, aragazurile plate sunt formate dintr-un ansamblu de arzătoare fixate pe un element în care este integrat, lângă arzător, un compartiment pentru un cartuș de gaz. Aragazurile portabile par să reprezinte o proporție din ce în ce mai mare pe piața de aragazuri portabile, care sunt produse de consum și sunt utilizate de obicei pentru activitățile de agrement ale familiilor.

(7) În conformitate cu Directiva 2009/142/CE, aparatele trebuie să fie proiectate și fabricate astfel încât să funcționeze în siguranță și să nu prezinte niciun pericol în condiții normale de utilizare. În plus, nu trebuie să apară niciun risc de instabilitate, deformare, rupere sau uzură care ar putea afecta siguranța acestora. În fine, părțile aparatelor destinate amplasării în apropierea podelei sau a altor suprafețe nu trebuie să atingă temperaturi care să prezinte un pericol pentru zona înconjurătoare.

(8) Standardul EN 521:2006 acoperă o gamă largă de aparate portabile care funcționează cu gaze petroliere lichefiate la presiunea de vapori și sunt proiectate pentru a fi utilizate cu cartușe de unică folosință ca aparate de gătit, iluminat și încălzit. Exemple de aparate de gătit reglementate de standard sunt plitele, grătarele și anumite tipuri de grătare mari, cu excepția grătarelor care pot fi utilizate în încăperi. Standardul EN 521:2006 oferă clauze detaliate și desene referitoare la construcția și caracteristicile de performanță legate de siguranța și utilizarea rațională a energiei aparatelor portabile care fac obiectul domeniului său de aplicare, inclusiv la metodele de încercare și la cerințele în materie de informare.

(9) Standardul EN 521:2006 prevede în diferite clauze că încercările de verificare a stabilității, temperaturii etc. ar trebui să se efectueze folosind un vas cu diametrul de 180 mm, deși în anexa A la tabelul A.1 (Caracteristicile recipientelor necesare pentru încercări) se menționează dimensiuni ale recipientelor cuprinse între 120 mm și 340 mm. În plus, instrucțiunile și etichetele de avertisment care trebuie furnizate împreună cu aparatul nu conțin niciun indiciu care să atragă atenția utilizatorului asupra faptului că numai recipientele cu un diametru maxim de 180 mm pot fi utilizate.

(10) Standardul EN 521: 2006 este utilizat de obicei ca standard de referință pentru a verifica conformitatea aragazurilor plate portabile cu cerințele esențiale ale Directivei 2009/142/CE. Cu toate acestea, standardul EN 521:2006 nu conține nicio clauză referitoare la riscurile legate de utilizarea recipientelor cu un diametru mai mare de 180 mm pe aragazurile plate. Acesta nu furnizează nicio avertizare utilizatorilor împotriva utilizării unor recipiente cu diametrul mai mare. În plus, acesta nu conține nicio cerință de proiectare (specificație tehnică) care ar fi fezabilă, ținând seama de stadiul actual al tehnicii, pentru a împiedica utilizarea unor recipiente cu un diametru mai mare decât cel care garantează siguranța în timpul utilizării. În consecință, aragazurile portabile plate de pe piață nu integrează nicio soluție de proiectare care să prevină riscurile prezentate de utilizarea recipientelor cu diametrul mai mare de 180 mm și nu conțin nicio astfel de avertizare sau informație. Cu toate acestea, cartușele de gaz ale aragazurilor plate sunt, din punctul de vedere al temperaturii, mai sensibile la utilizarea unor recipiente de diametre mari decât cartușele de gaz ale aragazurilor verticale, în cazul acestora din urmă nefiind semnalat până în prezent niciun accident sau vreun alt tip de incident.

(11) În absența oricăror avertismente sau specificații de proiectare care ar limita posibilitatea de a utiliza recipiente cu diametrul mai mare de 180 mm pe aragazurile plate portabile, este rezonabil să se considere că, la prepararea mâncării pentru familiile lor, consumatorii vor utiliza recipiente cu diametre mai mari. Comportamentul utilizatorilor trebuie să fie considerat previzibil în mod rezonabil și, prin urmare, drept „utilizare normală” în sensul Directivei 2009/142/CE. Unii producători iau deja în considerare această practică, din proprie inițiativă, și furnizează aparatul împreună cu un avertisment împotriva folosirii de către utilizatori a unor recipiente cu diametrul mai mare de 180 mm.

(12) Din conținutul standardului EN 521:2006 reiese că acesta nu ia în considerare particularitățile aragazurilor plate portabile. Standardul menționat conține doar desene și încercări referitoare la aragazurile verticale. Acest fapt reflectă situația existentă la momentul în care a fost elaborat standardul respectiv, întrucât acest tip de aragazuri portabile nu fusese încă introdus pe piață. Rezultă, prin urmare, că scopul standardului EN 521:2006 este să reglementeze doar aragazurile verticale, nu și modelele plate care sunt vizate de obiecția formală depusă de Țările de Jos. Cu toate acestea, detaliul menționat mai sus nu este precizat nici în domeniul de aplicare al standardului, nici în vreuna dintre clauzele sale. Acest fapt creează riscul unei confuzii în rândul producătorilor, al organismelor notificate, precum și al altor părți interesate în ceea ce privește extinderea domeniului de aplicare al standardului EN 521:2006.

(13) Pe baza standardului EN 521:2006, precum și a informațiilor furnizate de Țările de Jos și de celelalte state membre, de CEN și de industrie, precum și pe baza consultării cu Grupul de lucru privind aparatele consumatoare de combustibili gazoși, s-a ajuns la un consens larg conform căruia, în absența oricăror dispoziții ale standardului EN 521:2006 care să abordeze specificitățile aragazurilor plate portabile și riscurile legate de acestea, standardul nu îndeplinește cerințele esențiale ale Directivei 2009/142/CE în ceea ce privește acest tip de

aparate. Producătorii de aragazuri plate portabile ar trebui, prin urmare, să se asigure prin alte mijloace că aparatele lor respectă cerințele esențiale din Directiva 2009/142/CE, sub rezerva verificării acestora în cadrul evaluării conformității. Certificatele de examinare CE de tip pentru astfel de aparate, care au fost deja emise pe baza unei prezumții de conformitate cu Directiva 2009/142/CE, ar trebui reexaminate, astfel încât să se verifice dacă aparatele în cauză respectă cerințele esențiale ale directivei respective.

(14) Numărul de referință al standardului EN 521:2006 ar trebui să fie publicat în continuare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, deoarece până în prezent nu a fost semnalat niciun incident referitor la conformitatea acestuia cu cerințele esențiale ale Directivei 2009/142/CE cu privire la aparatele care intră sub incidența domeniului său de aplicare. Cu toate acestea, pentru a asigura securitatea juridică în ceea ce privește extinderea domeniului de aplicare a standardului EN 521:2006 și, prin urmare, extinderea prezumției de conformitate, publicarea ar trebui să fie însoțită de un avertisment care să atragă atenția asupra faptului că standardul EN 521:2006 nu reglementează aragazurile plate portabile,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) Referința standardului armonizat EN 521:2006 „Specificații pentru aparatele care funcționează exclusiv cu gaze petroliere lichefiate. Aparate portabile alimentate la presiunea de vapori a gazelor petroliere lichefiate" nu este retrasă din *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Publicarea numărului de referință al standardului EN 521:2006 în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* este însoțită de un avertisment, astfel cum este prevăzut în anexă.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 17 decembrie 2015.

Pentru Comisie
Elżbieta BIEŃKOWSKA
Membru al Comisiei

ANEXĂ

Publicarea titlurilor și a referințelor standardelor armonizate în temeiul legislației Uniunii în materie de armonizare

ESO ([1])	Referința și titlul standardului armonizat (și documentul de referință)	Referința standardului înlocuit	Data încetării prezumției de conformitate a standardului înlocuit Nota 1
CEN	EN 521:2006 Specificații pentru aparatele care funcționează exclusiv cu gaz petrolier lichefiat – Aparate portabile alimentate la presiunea vaporilor de gaz petrolier lichefiat	EN 521:1998 Nota 2.1	Dată depășită (30.11.2009)

Avertizare ([2]): Prezenta publicație nu se referă la aragazurile plate portabile ([3]).

([1]) ESO: Organismul european de standardizare:
— CEN: Avenue Marnix 17, B-1000, Bruxelles, tel. +32 25500811; fax + 32 25500819 (http://www.cen.eu)

([2]) În conformitate cu Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2414 din 17 decembrie 2015 a Comisiei privind publicarea cu o restricție, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, a referinței la standardul armonizat EN 2006: 521 „Specificații pentru aparatele care funcționează exclusiv cu gaz petrolier lichefiat – Aparate portabile alimentate la presiunea vaporilor de gaz petrolier lichefiat", în conformitate cu Directiva 2009/142/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 333, 19.12.2015, p. 120).

([3]) Aragazurile plate sunt compuse dintr-un ansamblu de arzătoare fixate pe un element în care este integrat, lângă arzător, un compartiment pentru un cartuș de gaz.

Nota 1: În general, data încetării prezumției de conformitate va fi data retragerii („dow"), stabilită de Organismul european de standardizare, însă se atrage atenția utilizatorilor acestor standarde asupra faptului că, în anumite cazuri excepționale, aceasta poate fi diferită.

Nota 2.1: Standardul nou (sau standardul modificat) are același domeniu de aplicare ca standardul înlocuit. La data precizată, standardul înlocuit încetează să confere prezumția de conformitate cu cerințele esențiale ale directivei.

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2415 A COMISIEI

din 17 decembrie 2015

privind aprobarea în temeiul articolului 19 din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului a normelor modificate de repartizare a traficului în aeroporturile Milano Malpensa, Milano Linate și Bergamo (Orio al Serio)

[notificată cu numărul C(2015) 9177]

(Numai textul în limba italiană este autentic)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate ([1]), în special articolul 19 alineatul (3),

întrucât:

1. PROCEDURA

(1) Prin scrisoarea din 21 aprilie 2015, primită de Comisie la 21 aprilie 2015, autoritățile italiene au informat Comisia, în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008, cu privire la Decretul ministerial nr. 395 din 1 octombrie 2014 de modificare a Decretului nr. 15 din 3 martie 2000 privind repartizarea traficului aerian în cadrul sistemului aeroportuar din Milano, astfel cum a fost modificat ([2]) (denumit în continuare „Decretul Lupi"). Prin scrisorile din 5 noiembrie 2014 și 18 martie 2015, autoritățile italiene au furnizat informații suplimentare cu privire la Decretul Lupi. Comisia a solicitat informații suplimentare prin scrisoarea din data de 5 septembrie 2015, iar autoritățile italiene au răspuns prin scrisoarea din data de 25 septembrie 2015.

(2) Sistemul aeroportuar din Milano cuprinde aeroporturile din Malpensa, Linate și Orio al Serio (Bergamo).

2. CONTEXT ȘI DESCRIEREA MĂSURILOR

2.1. Decretele Bersani și Bersani 2

(3) Prin Decizia Comisiei din 21 decembrie 2000 ([3]), Comisia a declarat că normele de repartizare a traficului pentru sistemul aeroportuar din Milano figurează în decretul ministrului infrastructurii și transporturilor din 3 martie 2000 ([4]) (denumit în continuare „Decretul Bersani") sunt compatibile cu Regulamentul (CEE) nr. 2408/92 al Consiliului ([5]). Între timp, regulamentul respectiv a fost abrogat și înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 1008/2008. Decizia Comisiei a fost condiționată de modificarea acestor norme, astfel cum au indicat autoritățile italiene în scrisoarea din 4 decembrie 2000. Modificarea s-a produs prin decretul ministrului infrastructurii și transporturilor din 5 ianuarie 2001 ([6]) (denumit în continuare „Decretul Bersani 2").

(4) Obiectivul Decretului Bersani și al Decretului Bersani 2 a fost acela de a asigura realizarea integrală a potențialului de dezvoltare al aeroportului Milano Malpensa ca nod internațional și, în același timp, de a descrie aeroportul Milano Linate ca infrastructură pentru servicii de la un punct la altul. Decretul Bersani și Decretul Bersani 2 conțineau mai multe dispoziții în acest sens, care impuneau, în special la aeroportul Milano Linate, limitarea numărului de servicii zilnice dus-întors înspre și dinspre aeroporturi din UE identificate pe baza volumului traficului de pasageri, după cum urmează:

— un serviciu dus-întors zilnic per operator, pe rutele cu trafic între 350 000 și 700 000 de pasageri;

— două servicii dus-întors zilnice per operator, pe rutele cu trafic între 700 000 și 1 400 000 de pasageri;

([1]) JO L 293, 31.10.2008, p. 3.
([2]) Monitorul Oficial al Republicii Italiene nr. 237 din 11 octombrie 2014.
([3]) JO L 58, 28.2.2001, p. 29.
([4]) Monitorul Oficial al Republicii Italiene nr. 60 din 13 martie 2000.
([5]) Regulamentul (CEE) nr. 2408/92 al Consiliului din 23 iulie 1992 privind accesul operatorilor de transport aerian comunitari la rutele aeriene intracomunitare (JO L 240, 24.8.1992, p. 8). În ceea ce privește această abrogare, a se vedea articolul 27 din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008.
([6]) Monitorul Oficial al Republicii Italiene nr. 14 din 18 ianuarie 2001.

— trei servicii dus-întors zilnice per operator, pe rutele cu trafic între 1 400 000 și 2 800 000 de pasageri;

— nicio limită pentru rutele cu trafic mai mare de 2 800 000 de pasageri.

(5) Din Linate, transportatorii comunitari pot, în condițiile prevăzute mai sus, să opereze un serviciu zilnic dus-întors folosind două sloturi orare către sisteme aeroportuare sau aeroporturi individuale situate în regiunile „Obiectivul 1” care, în cursul anului calendaristic 1999, au înregistrat un trafic de pasageri mai mic de 350 000 de unități în sistemul aeroportuar din Milano.

(6) Decretul Bersani 2 precizează că toate capitalele europene vor avea cel puțin un zbor dus-întors pe zi înspre/dinspre Linate și că aeroporturile comunitare cu trafic anual mai mare de 40 de milioane de pasageri în 1999 vor fi conectate cu Linate prin cel puțin două călătorii dus-întors pe zi.

(7) Decretul Bersani și Decretul Bersani 2 au limitat, de asemenea, aeroportul Milano Linate la zboruri cu aeronave monoculoar pentru legături regulate de la un punct la altul numai în cadrul UE.

2.2. **Decretul Lupi**

(8) Decretul Lupi modifică Decretul Bersani și Decretul Bersani 2 prin eliminarea limitărilor aplicabile numărului de servicii zilnice dus-întors înspre/dinspre aeroporturile UE identificate pe baza volumului traficului de călători impus la aeroportul Milano Linate. Celelalte restricții impuse la aeroportul Milano Linate (aeronave monoculoar, legături regulate de la un punct la altul în UE) rămân în vigoare.

(9) Autoritățile italiene au explicat că motivul pentru această modificare ar fi necesitatea de a elimina restricțiile bazate pe criterii care sunt în prezent caduce și inadecvate și de a permite operatorilor care dețin sloturi orare pe aeroportul Milano Linate să le utilizeze cât mai eficient posibil. Acest lucru ar trebui să contribuie la transformarea sistemelor aeroportuare italiene și europene în sisteme mai eficiente atât pentru întreprinderi, cât și pentru călători.

(10) Decretul Lupi (Decretul ministerial nr. 395) a fost semnat la 1 octombrie și publicat la 11 octombrie 2014, chiar înainte de începerea perioadei de planificare orară de iarnă IATA 2014-2015, care a început la 26 octombrie 2014. Decretul Lupi este aplicabil de la începutul sezonului de trafic de iarnă 2014/2015.

(11) Italia nu a consultat părțile interesate înainte de adoptarea Decretului Lupi.

3. **OBSERVAȚIILE TRANSMISE COMISIEI DE CĂTRE PĂRȚILE INTERESATE**

(12) Comisia a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* o sinteză a normelor modificate privind repartizarea traficului comunicate de autoritățile italiene ([1]), iar părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile.

(13) Comisia a primit observații de la două părți interesate, care au dorit să-și păstreze anonimatul. Comisia a trimis un rezumat al observațiilor autorităților italiene pentru a permite autorităților italiene să-și prezinte propriile observații.

3.1. **Prima parte interesată**

(14) Prima parte interesată a afirmat că autoritățile italiene nu au consultat toate companiile aeriene sau aeroporturile în cauză cu privire la normele de repartizare a traficului modificate înainte de adoptarea acestora. În consecință, în opinia aceleiași părți interesate, doar anumite companii aeriene care au fost atenționate cu privire la viitoarele modificări au fost în măsură să utilizeze flexibilitatea introdusă de noul decret și să-și realizeze planificarea în mod corespunzător și în timp util pentru începerea sezonului de planificare de iarnă 2014/2015.

(15) Prima parte interesată a subliniat, de asemenea, că autoritățile italiene nu au respectat obligația în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1008/2008 de a nu opera modificări asupra normelor privind repartizarea traficului înainte de aprobarea Comisiei.

([1]) JO C 183, 4.6.2015, p. 4.

(16) În plus, prima parte interesată a abordat, de asemenea, chestiunea atribuirii sloturilor orare la aeroportul Milano Linate.

3.2. **A doua parte interesată**

(17) Cea de-a doua parte interesată a indicat faptul că momentul adoptării Decretului Lupi a permis unor companii aeriene să introducă noi rute din Linate, cu efect imediat, fără să aibă loc o consultare adecvată a celorlalte companii aeriene care operează pe aeroportul Linate și fără să li se furnizeze informații în prealabil.

(18) Cea de-a doua parte interesată a evidențiat, de asemenea, că notificarea către Comisie a Decretului Lupi a fost primită la mai mult de șapte de luni de la data publicării sale.

(19) În plus, a doua parte interesată a considerat că Decretul Lupi privește un avantaj specific al Etihad, Alitalia și companiei European Equity Partners aparținând Alitalia, deoarece Alitalia deține marea majoritate a sloturilor și că Decretul Lupi are potențialul de a denatura grav concurența în favoarea Alitalia. Cea de-a doua parte interesată a solicitat Comisiei să abroge imediat Decretul Lupi.

4. **CONDIȚIILE PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 19 DIN REGULAMENTUL NR. 1008/2008**

(20) Articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 prevede că un stat membru, după consultarea părților interesate, poate reglementa, fără discriminare între destinațiile situate în interiorul Comunității sau pe criterii de naționalitate sau identitate a transportatorului aerian, repartizarea traficului aerian între aeroporturi care deservesc același oraș din aceeași conurbație. La același alineat sunt prevăzute și condiții specifice pentru repartizarea traficului.

(21) Articolul 19 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 prevede că un stat membru interesat informează Comisia cu privire la intenția sa de a reglementa repartizarea traficului aerian sau de a schimba o regulă de repartizare a traficului în vigoare. Acesta prevede, de asemenea, că Comisia trebuie să examineze aplicarea articolului 19 alineatul (2) și, în termen de șase luni de la primirea informațiilor de la statul membru și după ce a solicitat Comitetului instituit în temeiul articolului 25 din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 un aviz, să decidă dacă statul membru poate aplica măsurile în cauză. Potrivit aceluiași alineat, decizia Comisiei se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, iar măsurile nu se aplică înainte de publicarea aprobării Comisiei.

5. **EVALUARE**

(22) Decretul Lupi modifică normele privind repartizarea traficului în sistemul aeroportuar din Milano, prin eliminarea limitărilor de la aeroportul Linate în ceea ce privește numărul de servicii zilnice dus-întors înspre/dinspre aeroporturile UE identificate pe baza volumului traficului de pasageri. Prin urmare, aceasta constituie o modificare a unei norme de repartizare a traficului în vigoare în înțelesul articolului 19 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008.

(23) Autoritățile italiene consideră că Decretul Lupi nu constituie o modificare a normelor de repartizare a traficului în vigoare, deoarece el nu a fost considerat o măsură având drept scop modificarea sistemului de trafic aerian în sistemul aeroportuar al orașului Milano. Decretul Lupi doar elimină o restricție aplicată prestării de servicii.

(24) Comisia nu este de acord cu această afirmație. Limitările numărului de servicii zilnice dus-întors înspre/dinspre aeroporturile UE identificate pe baza volumului de trafic de pasageri fac parte dintr-o normă de repartizare a traficului, care urmărește să aloce servicii aeriene în afara limitelor înspre un alt aeroport din sistemul aeroportuar al orașului Milano. Comisia a aprobat această normă de repartizare a traficului în 2000. Eliminarea unui element din această normă de repartizare constituie, prin urmare, o modificare a normei.

(25) Autoritățile italiene nu au consultat părțile interesate înainte de adoptarea Decretului Lupi. Prin urmare, ele nu au respectat obligația de a face acest lucru, stabilită la articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008.

(26) Autoritățile italiene consideră că nu este nevoie să se consulte părțile terțe interesate, întrucât articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 ar solicita consultarea părților interesate doar în cazul în care statul membru are intenția de a „reglementa” traficul, și anume înainte de a crea o normă de repartizare a traficului, dar nu și în cazul modificării acesteia. Comisia nu este de acord cu această afirmație. Modificarea unei

norme de repartizare a traficului în înseamnă că norma după modificare este diferită de cea aplicabilă anterior. Având în vedere logica articolului 19, o astfel de schimbare (intenționată) a situației juridice nu este fundamental diferită de schimbarea adusă prin introducerea unei norme noi. Această modificare a situației juridice constituie însăși justificarea obligației autorităților naționale de a consulta părțile interesate, în același mod în care stă la baza obligației autorităților de a informa Comisia cu privire la caz. Prin urmare, termenul „reglementare" de la articolul 19 alineatul (2) trebuie înțeles ca incluzând, de asemenea, modificarea normelor de repartizare a traficului.

(27) Autoritățile italiene susțin că nu era necesară o consultare pe fond, deoarece toți operatorii de transport aerian care dețin sloturi orare pe aeroportul Linate au beneficiat de Decretul Lupi în egală măsură. Comisia constată că acest argument anticipează concluziile posibile care ar urma să fie trase luând în considerare observațiile pe care părțile interesate au dreptul să le facă. Prin definiție, aceasta nu poate anula obligația Italiei de a consulta părțile interesate în primul rând, înainte de a trage o concluzie.

(28) Autoritățile italiene au indicat că sunt pregătite să desfășoare o consultare în prezent. Din motive de claritate, totuși, trebuie subliniat că o astfel de consultare ar trebui să fie urmată de un nou act, care trebuie elaborat ca urmare a observațiilor prezentate. Acest nou act ar fi indispensabil chiar dacă, în urma consultării, autoritățile italiene ar decide să continue să considere că norma, astfel cum a fost modificată prin Decretul Lupi, este adecvată.

6. **CONCLUZII**

(29) Contrar articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008, autoritățile italiene nu au reușit să consulte părțile interesate înainte de a modifica normele de repartizare a traficului în sistemul aeroportuar din Milano.

(30) Prin urmare, măsurile prevăzute în Decretul ministerial nr. 395 din 1 octombrie 2014 de modificare a Decretului nr. 15 din 3 martie 2000 privind repartizarea traficului aerian în cadrul sistemului aeroportuar din Milano, cu modificările ulterioare, care a fost notificat Comisiei la 21 aprilie 2015, nu pot fi aprobate.

(31) Prezenta decizie este în conformitate cu avizul comitetului menționat la articolul 25 din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se refuză aprobarea măsurilor prevăzute în Decretul ministerial nr. 395 din 1 octombrie 2014 de modificare a Decretului nr. 15 din 3 martie 2000 privind repartizarea traficului aerian în cadrul sistemului aeroportuar din Milano, cu modificările ulterioare, care a fost notificat Comisiei la 21 aprilie 2015.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Italia.

Adoptată la Bruxelles, 17 decembrie 2015.

Pentru Comisie

Violeta BULC

Membru al Comisiei

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2416 A COMISIEI

din 17 decembrie 2015

de recunoaștere a anumitor zone din Statele Unite ale Americii ca fiind indemne de *Agrilus planipennis* Fairmaire

[notificată cu numărul C(2015) 9185]

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2000/29/CE a Consiliului din 8 mai 2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii în Comunitate a unor organisme dăunătoare plantelor sau produselor vegetale și împotriva răspândirii lor în Comunitate ([1]), în special punctele 2.3, 2.4 și 2.5 din partea A secțiunea I a anexei IV,

întrucât:

(1) Punctele 2.3, 2.4 și 2.5 din partea A secțiunea I a anexei IV la Directiva 2000/29/CE prevăd cerințe speciale privind introducerea în Uniune a anumitor produse vegetale și a altor obiecte originare din anumite țări. Una dintre aceste cerințe speciale este cerința privind o declarație oficială că aceste produse vegetale și alte obiecte sunt originare dintr-o zonă identificată ca fiind indemnă de *Agrilus planipennis* Fairmaire.

(2) Statele Unite ale Americii au solicitat recunoașterea anumitor zone de pe teritoriul lor ca fiind indemne de *Agrilus planipennis* Fairmaire în conformitate cu punctele 2.3, 2.4 și 2.5 din partea A secțiunea I a anexei IV la Directiva 2000/29/CE.

(3) Din informațiile oficiale furnizate de Statele Unite ale Americii reiese că anumite zone de pe teritoriul său sunt indemne de *Agrilus planipennis* Fairmaire. Zonele respective din Statele Unite ale Americii ar trebui, prin urmare, să fie recunoscute ca fiind indemne de acest organism dăunător.

(4) Având în vedere răspândirea continuă a *Agrilus planipennis* Fairmaire în Statele Unite ale Americii, este oportun ca recunoașterea zonelor în cauză ca fiind indemne de *Agrilus planipennis* Fairmaire să se limiteze la o anumită perioadă.

(5) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt în conformitate cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Recunoaștere

În sensul punctelor 2.3, 2.4 și 2.5 din partea A secțiunea I a anexei IV la Directiva 2000/29/CE, zonele din Statele Unite ale Americii enumerate în anexa la prezenta decizie sunt recunoscute ca fiind indemne de *Agrilus planipennis* Fairmaire.

Articolul 2

Dată de expirare

Prezenta decizie expiră la 31 decembrie 2017.

([1]) JO L 169, 10.7.2000, p. 1.

Articolul 3

Destinatari

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 17 decembrie 2015.

Pentru Comisie
Vytenis ANDRIUKAITIS
Membru al Comisiei

ANEXĂ

LISTA ZONELOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 1

1. *State indemne de Agrilus planipennis Fairmaire*

Alaska
Arizona
California
Florida
Hawaii
Idaho
Mississippi
Montana
Nevada
New Mexico
North Dakota
Oklahoma
Oregon
South Dakota
Utah
Washington
Wyoming

2. *Comitate indemne de Agrilus planipennis Fairmaire*

(a) **Comitate în Alabama:**

Autauga
Baldwin
Barbour
Bibb
Blount
Bullock
Butler
Calhoun
Chambers
Chilton
Choctaw
Clarke
Clay
Coffee
Colbert
Conecuh
Coosa
Covington
Crenshaw
Cullman
Dale
Dallas
DeKalb
Elmore
Escambia
Etowah
Fayette
Franklin
Geneva
Greene
Hale
Henry
Houston
Jefferson
Lamar
Lawrence
Lee
Lowndes
Macon
Marengo
Marion
Marshall
Mobile
Monroe

Montgomery
Morgan
Perry
Pickens
Pike
Russell
Shelby
St. Clair
Sumter
Talladega
Tallapoosa
Tuscaloosa
Walker
Washington
Wilcox
Winston

(b) **Comitate în Arkansas:**

Baxter
Benton
Boone
Carroll
Clay
Cleburne
Conway
Craighead
Crawford
Crittenden
Cross
Faulkner
Franklin
Fulton
Greene
Independence
Izard
Jackson
Johnson
Lawrence
Lee
Logan
Madison
Marion
Mississippi
Monroe
Newton
Phillips
Poinsett
Polk
Pope
Prairie
Randolph
St. Francis
Scott
Searcy
Sebastian
Sharp
Stone
Van Buren
Washington
White
Woodruff

(c) **Comitate în Colorado:**

Alamosa
Arapahoe
Archuleta
Baca
Bent
Broomfield
Chaffee
Cheyenne
Clear Creek
Conejos

Costilla
Crowley
Custer
Delta
Denver
Dolores
Douglas
Eagle
El Paso
Elbert
Fremont
Garfield
Gunnison
Hinsdale
Huerfano
Jackson
Kiowa
Kit Carson
La Plata
Lake
Las Animas
Lincoln
Logan
Mesa
Mineral
Moffat
Montezuma
Montrose
Morgan
Otero
Ouray
Park
Phillips
Pitkin
Prowers
Pueblo
Rio Blanco
Rio Grande
Routt
Saguache
San Juan
San Miguel
Sedgwick
Summit
Teller
Washington
Yuma

(d) **Comitate în Georgia:**

Appling
Atkinson
Bacon
Baker
Baldwin
Ben Hill
Berrien
Bibb
Bleckley
Brantley
Brooks
Bryan
Bulloch
Burke
Calhoun
Camden
Candler
Charlton
Chatham
Chattahoochee
Clay
Clinch
Coffee
Colquitt

Columbia
Cook
Crawford
Crisp
Decatur
Dodge
Dooly
Dougherty
Early
Echols
Effingham
Emanuel
Evans
Glascock
Glynn
Grady
Hancock
Harris
Houston
Irwin
Jeff Davis
Jefferson
Jenkins
Johnson
Jones
Lanier
Laurens
Lee
Liberty
Lincoln
Long
Lowndes
Macon
Marion
McDuffie
McIntosh
Miller
Mitchell
Montgomery
Morgan
Muscogee
Peach
Pierce
Pulaski
Quitman
Randolph
Richmond
Schley
Seminole
Stewart
Sumter
Talbot
Taliaferro
Tattnall
Taylor
Telfair
Terrell
Thomas
Tift
Toombs
Treutlen
Turner
Twiggs
Upson
Ware
Warren
Washington
Wayne
Webster
Wheeler
Wilcox
Wilkinson
Worth

(e) **Comitate în Kansas:**

Allen
Anderson
Barber
Barton
Bourbon
Butler
Chase
Chautauqua
Cherokee
Cheyenne
Clark
Clay
Cloud
Coffey
Comanche
Cowley
Crawford
Decatur
Dickinson
Edwards
Elk
Ellis
Ellsworth
Finney
Ford
Geary
Gove
Graham
Grant
Gray
Greeley
Greenwood
Hamilton
Harper
Harvey
Haskell
Hodgeman
Jewell
Kearny
Kingman
Kiowa
Labette
Lane
Lincoln
Linn
Logan
Lyon
McPherson
Marion
Marshall
Meade
Mitchell
Montgomery
Morris
Morton
Nemaha
Neosho
Ness
Norton
Osborne
Ottawa
Pawnee
Phillips
Pottawatomie
Pratt
Rawlins
Reno
Republic
Rice
Riley
Rooks
Rush
Russell
Saline

Scott
Sedgwick
Seward
Sheridan
Sherman
Smith
Stafford
Stanton
Stevens
Sumner
Thomas
Trego
Wabaunsee
Wallace
Washington
Wichita
Wilson
Woodson

(f) **Comitate (parohii) în Louisiana:**

Acadia
Allen
Ascension
Assumption
Avoyelles
Beauregard
Calcasieu
Caldwell
Cameron
Catahoula
Concordia
De Soto
East Baton Rouge
East Feliciana
Evangeline
Franklin
Grant
Iberia
Iberville
Jefferson Davis
Jefferson
Lafayette
Lafourche
La Salle
Livingston
Natchitoches
Orleans
Plaquemines
Pointe Coupee
Rapides
Red River
Sabine
St. Bernard
St. Charles
St. Helena
St. James
St. John the Baptist
St. Landry
St. Martin
St. Mary
St. Tammany
Tangipahoa
Tensas
Terrebonne
Vermilion
Vernon
Washington
West Baton Rouge
West Feliciana
Winn

(g) **Comitate în Maine:**

Aroostook	Penobscot
Franklin	Piscataquis
Hancock	Somerset
Kennebec	Waldo
Knox	Washington
Lincoln	

(h) **Comitate în Minnesota:**

Becker	Meeker
Beltrami	Morrison
Big Stone	Murray
Blue Earth	Nicollet
Brown	Nobles
Cass	Norman
Chippewa	Otter Tail
Clay	Pennington
Clearwater	Pipestone
Cook	Polk
Cottonwood	Pope
Crow Wing	Red Lake
Douglas	Redwood
Faribault	Renville
Grant	Rock
Hubbard	Roseau
Jackson	Stearns
Kandiyohi	Stevens
Kittson	Swift
Koochiching	Todd
Lac qui Parle	Traverse
Lake of the Woods	Wabasha
Lincoln	Wadena
Lyon	Watonwan
Mahnomen	Wilkin
Martin	Yellow Medicine

(i) **Comitate în Nebraska:**

Adams	Arthur
Antelope	Banner

Blaine
Boone
Box Butte
Boyd
Brown
Buffalo
Burt
Butler
Cedar
Chase
Cherry
Cheyenne
Clay
Colfax
Cuming
Custer
Dakota
Dawes
Dawson
Deuel
Dixon
Dodge
Dundy
Fillmore
Franklin
Frontier
Furnas
Gage
Garden
Garfield
Gosper
Grant
Greeley
Hall
Hamilton
Harlan
Hayes
Hitchcock
Holt
Hooker
Howard
Jefferson
Kearney
Keith
Keya Paha
Kimball
Knox
Lancaster
Lincoln
Logan
Loup
Madison
McPherson
Merrick
Morrill
Nance
Nuckolls
Perkins
Phelps
Pierce
Platte
Polk
Red Willow
Rock
Saline
Saunders
Seward
Scotts Bluff
Sheridan
Sherman
Sioux
Stanton
Thayer
Thomas
Thurston
Valley

Wayne	Wheeler
Webster	York

(j) **Comitate în New Hampshire:**

Coos

(k) **Comitate în South Carolina:**

Aiken	Greenwood
Allendale	Hampton
Bamberg	Horry
Barnwell	Jasper
Beaufort	Kershaw
Berkeley	Lancaster
Calhoun	Laurens
Charleston	Lee
Chesterfield	Lexington
Clarendon	Marion
Colleton	Marlboro
Darlington	McCormick
Dillon	Newberry
Dorchester	Orangeburg
Edgefield	Richland
Fairfield	Saluda
Florence	Sumter
Georgetown	Williamsburg

(l) **Comitate în Tennessee:**

Crockett	Lake
Decatur	Lauderdale
Dyer	Madison
Fayette	McNairy
Gibson	Obion
Hardeman	Shelby
Hardin	Tipton
Haywood	Weakley
Henderson	

(m) **Comitate în Texas:**

Anderson	Aransas
Andrews	Archer
Angelina	Armstrong

Atascosa
Austin
Bailey
Bandera
Bastrop
Baylor
Bee
Bell
Bexar
Blanco
Borden
Bosque
Brazoria
Brazos
Brewster
Briscoe
Brooks
Brown
Burleson
Burnet
Caldwell
Calhoun
Callahan
Cameron
Camp
Carson
Castro
Chambers
Cherokee
Childress
Clay
Cochran
Coke
Coleman
Collin
Collingsworth
Colorado
Comal
Comanche
Concho
Cooke
Coryell
Cottle
Crane
Crockett
Crosby
Culberson
Dallam
Dallas
Dawson
De Witt
Deaf Smith
Delta
Denton
Dickens
Dimmit
Donley
Duval
Eastland
Ector
Edwards
El Paso
Ellis
Erath
Falls
Fannin
Fayette
Fisher
Floyd
Foard
Fort Bend
Franklin
Freestone
Frio
Gaines
Galveston

Garza
Gillespie
Glasscock
Goliad
Gonzales
Gray
Grayson
Gregg
Grimes
Guadalupe
Hale
Hall
Hamilton
Hansford
Hardeman
Hardin
Harris
Hartley
Haskell
Hays
Hemphill
Henderson
Hidalgo
Hill
Hockley
Hood
Hopkins
Houston
Howard
Hudspeth
Hunt
Hutchinson
Irion
Jack
Jackson
Jasper
Jeff Davis
Jefferson
Jim Hogg
Jim Wells
Johnson
Jones
Karnes
Kaufman
Kendall
Kenedy
Kent
Kerr
Kimble
King
Kinney
Kleberg
Knox
La Salle
Lamar
Lamb
Lampasas
Lavaca
Lee
Leon
Liberty
Limestone
Lipscomb
Live Oak
Llano
Loving
Lubbock
Lynn
Madison
Martin
Mason
Matagorda
Maverick
McCulloch
McLennan
McMullen

Medina
Menard
Midland
Milam
Mills
Mitchell
Montague
Montgomery
Moore
Morris
Motley
Nacogdoches
Navarro
Newton
Nolan
Nueces
Ochiltree
Oldham
Orange
Palo Pinto
Parker
Parmer
Pecos
Polk
Potter
Presidio
Rains
Randall
Reagan
Real
Red River
Reeves
Refugio
Roberts
Robertson
Rockwall
Runnels
Rusk
Sabine
San Augustine
San Jacinto
San Patricio
San Saba
Schleicher
Scurry
Shackelford
Shelby
Sherman
Smith
Somervell
Starr
Stephens
Sterling
Stonewall
Sutton
Swisher
Tarrant
Taylor
Terrell
Terry
Throckmorton
Titus
Tom Green
Travis
Trinity
Tyler
Upshur
Upton
Uvalde
Val Verde
Van Zandt
Victoria
Walker
Waller
Ward
Washington

Webb
Wharton
Wheeler
Wichita
Wilbarger
Willacy
Williamson
Wilson
Winkler
Wise
Wood
Yoakum
Young
Zapata
Zavala

(n) **Comitate în Wisconsin:**

Rusk

(o) **Comitate în Vermont:**

Addison
Caledonia
Chittenden
Essex
Franklin
Grand Isle
Lamoille
Orleans
Washington

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2417 A COMISIEI

din 17 decembrie 2015

de modificare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/789 privind măsuri de prevenire a introducerii în Uniune și a răspândirii în interiorul acesteia a *Xylella fastidiosa* (Wells et al.)

[notificată cu numărul C(2015) 9191]

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2000/29/CE a Consiliului din 8 mai 2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii în Comunitate a unor organisme dăunătoare plantelor sau produselor vegetale și împotriva răspândirii lor în Comunitate ([1]), în special articolul 16 alineatul (3) teza a patra,

întrucât:

(1) Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/789 a Comisiei ([2]) se aplică începând din luna mai 2015. Având în vedere că, între timp, autoritățile franceze au semnalat apariția, pe teritoriile lor, a unor noi focare de *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (denumit în continuare „organismul specificat"), măsurile prevăzute în decizia respectivă ar trebui să fie adaptate la situația actuală.

(2) Analizele științifice au demonstrat că diferite subspecii ale organismului specificat sunt prezente pe teritoriul Uniunii. În plus, mai multe plante-gazdă s-au dovedit a fi susceptibile la numai una dintre aceste subspecii. Prin urmare, definiția plantelor-gazdă ar trebui modificată pentru a lua în considerare aceste evoluții. Din același motiv, ar fi de asemenea oportun să se ofere statelor membre posibilitatea de a delimita zone doar în funcție de subspeciile respective.

(3) Pentru a asigura o abordare mai rapidă în ceea ce privește enumerarea plantelor-gazdă, care sunt incluse în prezent în anexa II la Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/789, definiția plantelor-gazdă ar trebui modificată, anexa II ar trebui eliminată, iar lista plantelor-gazdă ar trebui publicată într-o bază de date a Comisiei conținând „plantele-gazdă susceptibile la *Xylella fastidiosa* pe teritoriul Uniunii".

(4) În perspectiva modificării definiției plantelor-gazdă, ar fi oportun să se modifice definiția plantelor specificate, pentru a se garanta că acestea acoperă toate plantele-gazdă imediat după includerea lor în baza de date menționată în considerentul 3.

(5) Dat fiind riscul de răspândire a organismului specificat în orice parte a teritoriului Uniunii, precum și importanța luării de măsuri timpurii, elaborarea unor planuri de urgență la nivelul statelor membre este deosebit de importantă pentru a asigura o mai bună pregătire în cazul unor eventuale focare.

(6) Pentru a facilita cercetarea științifică menită să identifice efectele concrete ale organismului specificat asupra plantelor-gazdă, statul membru în cauză ar trebui să aibă posibilitatea să autorizeze plantarea de plante-gazdă în una sau mai multe părți ale zonei de izolare, în scopuri științifice, în conformitate cu condițiile stabilite în Directiva 2008/61/CE a Comisiei ([3]), și în condiții care să garanteze protecția teritoriului Uniunii încă neafectat de organismul specificat. Cu toate acestea, o astfel de posibilitate nu ar trebui să existe pentru zona menționată la articolul 7 alineatul (2) litera (c) din Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/789 din cauza proximității acesteia față de restul teritoriului Uniunii.

([1]) JO L 169, 10.7.2000, p. 1.

([2]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/789 a Comisiei din 18 mai 2015 privind măsuri de prevenire a introducerii în Uniune și a răspândirii în interiorul acesteia a *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (JO L 125, 21.5.2015, p. 36).

([3]) Directiva 2008/61/CE a Comisiei din 17 iunie 2008 de stabilire a condițiilor în care anumite organisme dăunătoare, plante, produse din plante și alte elemente enumerate în anexele I-V la Directiva 2000/29/CE a Consiliului pot fi introduse și puse în circulație în Comunitate sau în anumite zone protejate ale acesteia, pentru testări sau în scopuri științifice și pentru lucrări pe selecții de soiuri de plante (JO L 158, 18.6.2008, p. 41).

(7) La 2 septembrie 2015, Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) a publicat un aviz științific ([1]) privind tratamentul cu apă fierbinte al materialului săditor viticol aflat în repaus vegetativ împotriva organismului specificat. Avizul respectiv demonstrează că acele condiții prevăzute și recomandate în vederea eliminării fitoplasmei responsabile pentru *Grapevine flavescence dorée* care afectează materialul săditor viticol sunt eficiente și împotriva organismului specificat. Prin urmare, este necesar să se permită, în anumite condiții, deplasarea plantelor de *Vitis* aflate în repaus vegetativ în interiorul și în afara zonelor demarcate, în cazul în care plantele respective au fost supuse unui tratament cu apă fierbinte.

(8) Ținând seama de susceptibilitatea plantelor-gazdă de a fi infectate cu organismul specificat, precum și de necesitatea de a spori gradul de sensibilizare a operatorilor și trasabilitatea în cazul unor rezultate pozitive, este oportun să se prevadă că și plantele-gazdă care nu au fost cultivate niciodată în zonele demarcate pot fi transportate pe teritoriul Uniunii numai dacă sunt însoțite de un pașaport fitosanitar. Cu toate acestea, pentru a nu introduce sarcini administrative disproporționate pentru vânzătorii de plante de acest tip, această cerință nu ar trebui să se aplice deplasării plantelor respective către persoane care acționează în scopuri aflate în afara activităților lor comerciale sau profesionale.

(9) Având în vedere efectele grave cauzate de organismul specificat și importanța prevenirii sau a acționării cât mai rapid posibil în vederea controlării eventualelor focare de pe teritoriul Uniunii, toate statele membre ar trebui să pună la dispoziție publicului larg, călătorilor, profesioniștilor și operatorilor de transport internațional informații cu privire la amenințarea reprezentată de organismul specificat pentru teritoriul Uniunii.

(10) La 27 iulie 2015, autoritățile franceze au notificat Comisiei prima apariție a organismului specificat în regiunea insulei Corsica. Întrucât, în Corsica, organismul specificat a fost întâlnit la plante din specii care nu sunt încă enumerate ca plante specificate, este oportun să se actualizeze lista plantelor specificate, în vederea includerii speciilor respective. Prin urmare, anexa I la Decizia de punere în aplicare 2015/789/UE ar trebui modificată în consecință.

(11) Prin urmare, Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/789 ar trebui modificată în consecință.

(12) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt în conformitate cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE

Articolul 1

Modificări la Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/789

Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/789 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, literele (a), (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) «organism specificat» înseamnă orice subspecie de *Xylella fastidiosa* (Wells et al.);

(b) «plante-gazdă» înseamnă plantele destinate plantării, altele decât semințele, din genurile și speciile enumerate în baza de date a Comisiei de plante-gazdă susceptibile la *Xylella fastidiosa* pe teritoriul Uniunii, care s-au dovedit a fi susceptibile la organismul specificat pe teritoriul Uniunii sau care, în cazul în care un stat membru a delimitat o zonă doar în funcție de una sau de mai multe subspecii ale organismului specificat în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf, s-au dovedit a fi susceptibile la una sau mai multe dintre subspeciile respective;

(c) «plante specificate» înseamnă toate plantele-gazdă și toate plantele destinate plantării, altele decât semințele, aparținând genurilor sau speciilor enumerate în anexa I;".

2. Se introduce următorul articol 3a:

„Articolul 3a

Planuri de urgență

(1) Până la 31 decembrie 2016, toate statele membre trebuie să întocmească un plan prin care să se stabilească acțiunile care trebuie întreprinse pe teritoriul național, în conformitate cu articolele 4-6a și cu articolele 9-13a, în cazul confirmării sau al suspectării prezenței organismului specificat (denumit în continuare «plan de urgență»).

([1]) Comitetul PLH EFSA (Comitetul EFSA pentru sănătatea plantelor), 2015. Aviz științific privind tratamentul cu apă fierbinte aplicat *Vitis* sp. pentru *Xylella fastidiosa*. *EFSA Journal* 2015;13(9):4225, 10 pp. doi:10.2903/j.efsa.2015.4225.

(2) Planul de urgență stabilește, de asemenea, următoarele aspecte:

(a) rolurile și responsabilitățile organismelor implicate în aceste acțiuni și ale autorității unice;

(b) unul sau mai multe laboratoare acreditate în mod specific pentru testarea organismului specificat;

(c) normele privind comunicarea acțiunilor respective între organismele implicate, autoritatea unică, operatorii profesioniști în cauză și publicul larg;

(d) protocoalele care descriu metodele de examinare vizuală, prelevare de probe și testare în laborator;

(e) normele privind formarea personalului organismelor implicate în aceste acțiuni;

(f) resursele minime care urmează a fi puse la dispoziție și procedurile de punere la dispoziție a unor resurse suplimentare în cazul confirmării sau al suspectării prezenței organismului specificat.

(3) Statele membre își evaluează și își revizuiesc planurile de urgență, după caz.

(4) Statele membre informează Comisia, la cererea acesteia, cu privire la planurile lor de urgență naționale."

3. Articolul 4 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care prezența organismului specificat este confirmată, statul membru în cauză delimitează de îndată o zonă în conformitate cu alineatul (2), denumită în continuare «zonă delimitată».

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care prezența uneia sau a mai multor subspecii deosebite ale organismului specificat a fost confirmată, statul membru în cauză poate să delimiteze o zonă doar în funcție de această (aceste) subspecie (subspecii)."

4. Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

Interdicție de plantare a plantelor-gazdă în zonele în care se înregistrează infecții

(1) Plantarea de plante-gazdă în zonele în care se înregistrează infecții este interzisă, cu excepția locurilor care sunt protejate fizic împotriva introducerii organismului specificat de vectorii săi.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), statul membru în cauză poate autoriza, în conformitate cu condițiile stabilite în Directiva 2008/61/CE a Comisiei (*), plantarea plantelor-gazdă în scopuri științifice în zona de izolare menționată la articolul 7, în afara zonei menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (c).

(*) Directiva 2008/61/CE a Comisiei din 17 iunie 2008 de stabilire a condițiilor în care anumite organisme dăunătoare, plante, produse din plante și alte elemente enumerate în anexele I-V la Directiva 2000/29/CE a Consiliului pot fi introduse și puse în circulație în Comunitate sau în anumite zone pritejate ale acesteia, pentru testări sau în scopuri științifice și pentru lucrări pe selecții de soiuri de plante (JO L 158, 18.6.2008, p. 41)."

5. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) Se introduce următorul alineat (4a):

„(4a) Prin derogare de la alineatele (1) și (4), deplasarea în Uniune, în interiorul sau în afara zonelor delimitate, a plantelor de *Vitis* aflate în repaus vegetativ și destinate plantării, altele decât semințele, poate avea loc în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) plantele au fost cultivate pe un teren înregistrat în conformitate cu Directiva 92/90/CEE;

(b) la un moment cât mai aproape posibil de momentul deplasării, plantele au fost supuse unui tratament adecvat prin termoterapie într-o instalație de tratare autorizată și supravegheată de organismul oficial responsabil în acest sens, în cursul căruia plantele aflate în repaus vegetativ sunt imersate timp de 45 de minute în apă încălzită la 50 °C, în conformitate cu dispozițiile relevante ale standardului OEPP (*).

(*) OEPP (Organizația Europeană și Mediteraneană pentru Protecția Plantelor), 2012. Tratament cu apă fierbinte pentru a controla fitoplasama *Grapevine flavescence dorée*. Buletin OEPP/EPPO Bulletin, 42(3), 490-492."

(b) Se adaugă următorul alineat (8):

„(8) Plantele-gazdă care nu au fost crescute niciodată în zonele delimitate sunt transportate pe teritoriul Uniunii numai dacă sunt însoțite de un pașaport fitosanitar întocmit și eliberat în conformitate cu dispozițiile Directivei 92/105/CEE.

Fără a aduce atingere părții A din anexa V la Directiva 2000/29/CE, nu este necesar un pașaport fitosanitar pentru deplasarea plantelor-gazdă către persoane care acționează în scopuri aflate în afara activităților lor comerciale sau profesionale și care achiziționează plantele respective pentru uzul propriu."

6. Se introduce următorul articol 13a:

„Articolul 13a

Campanii de sensibilizare

Statele membre pun la dispoziția publicului larg, a călătorilor, a profesioniștilor și a operatorilor de transport internațional informații cu privire la amenințarea reprezentată de organismul specificat pentru teritoriul Uniunii. Ele pun aceste informații la dispoziția publicului sub forma unor campanii de sensibilizare țintite publicate pe site-urile de internet ale organismelor oficiale responsabile sau pe alte site-uri de internet desemnate de organismele respective."

7. Anexele se modifică conform celor indicate în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Destinatari

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 17 decembrie 2015.

Pentru Comisie
Vytenis ANDRIUKAITIS
Membru al Comisiei

ANEXĂ

Anexele se modifică după cum urmează:

1. În anexa I, se introduc următoarele plante, în ordine alfabetică:

   Asparagus acutifolius L.

   Cistus creticus L.

   Cistus monspeliensis L.

   Cistus salviifolius L.

   Cytisus racemosus Broom

   Dodonaea viscosa Jacq.

   Euphorbia terracina L.

   Genista ephedroides DC.

   Grevillea juniperina L.

   Hebe

   Laurus nobilis L.

   Lavandula angustifolia Mill.

   Myoporum insulare R. Br.

   Pelargonium graveolens L'Hér

   Westringia glabra L.

2. Anexa II se elimină.

DECIZIA (UE) 2015/2418 A COMISIEI

din 18 decembrie 2015

de modificare a Deciziei 1999/352/CE, CECO, Euratom de instituire a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 249,

având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului ([1]), în special articolele 65 și 197,

întrucât:

(1) În temeiul articolului 65 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, Comisia trebuie să indice personalul căruia îi deleagă sarcinile sale, sfera de aplicare a competențelor delegate și limitele stabilite pentru delegarea atribuțiilor către ordonatorii de credite. În acest context, Comisia trebuie să țină seama în mod corespunzător de responsabilitatea sa politică generală pentru gestiunea bugetului Uniunii.

(2) În conformitate cu articolul 15 alineatul (8) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]), secretariatul Comitetului de supraveghere trebuie să fie asigurat în continuare de OLAF, în strânsă consultare cu Comitetul de supraveghere, iar directorul general al OLAF trebuie să rămână în continuare ordonatorul de credite delegat pentru toate creditele aferente oficiului. Directorul general al OLAF poate subdelega aceste competențe membrilor personalului cărora li se aplică Statutul funcționarilor Uniunii Europene sau Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii.

(3) Din necesitatea de a asigura un sistem eficace de control intern, în conformitate cu articolul 32 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, și pentru a evita apariția unei posibile ingerințe a Oficiului European de Luptă Antifraudă în atribuțiile membrilor Comitetului de supraveghere, trebuie definit un cadru adecvat pentru execuția creditelor aferente membrilor Comitetului de supraveghere. În special, delegarea către membri a competențelor de ordonator de credite trebuie să fie organizată astfel încât să se prevină apariția unor posibile ingerințe.

(4) Prezenta decizie trebuie să se aplice, la fel ca noua anexă I la normele interne, de la 1 ianuarie 2016. Prin urmare, prezenta decizie trebuie să intre în vigoare cât mai curând posibil.

(5) Decizia 1999/352/CE, CECO, Euratom a Comisiei ([3]) trebuie, prin urmare, să fie modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

La articolul 6 din Decizia 1999/352/CE, CECO, Euratom, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Exceptând execuția creditelor aferente membrilor Comitetului de supraveghere, Directorul general acționează ca ordonator de credite delegat pentru execuția creditelor înscrise în anexa privind Oficiul la secțiunea «Comisia» a

([1]) JO L 298, 26.10.2012, p. 1.
([2]) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).
([3]) Decizia 1999/352/CE, CECO, Euratom a Comisiei din 28 aprilie 1999 de instituire a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) (JO L 136, 31.5.1999, p. 20).

bugetului general al Uniunii Europene și pentru execuția creditelor înscrise la rubricile bugetare «Antifraudă», pentru care i-au fost delegate competențe prin normele interne privind execuția bugetului general. Directorul general își poate subdelega competențele membrilor personalului cărora li se aplică Statutul funcționarilor Uniunii Europene sau Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii, în conformitate cu normele interne respective."

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2016.

Adoptată la Bruxelles, 18 decembrie 2015.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

RECOMANDĂRI

RECOMANDAREA (UE) 2015/2419

din 16 martie 2015

privind punerea în aplicare a Programului de asociere UE-Ucraina

CONSILIUL DE ASOCIERE UE-UCRAINA,

având în vedere Acordul de asociere dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Ucraina, pe de altă parte, în special articolul 463,

întrucât:

(1) În temeiul articolului 463 din Acordul de asociere dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Ucraina, pe de altă parte ([1]) (denumit în continuare „acordul"), Consiliul de asociere este împuternicit să formuleze recomandările pe care le consideră potrivite pentru îndeplinirea obiectivelor acordului.

(2) În temeiul articolului 476 din acord, părțile iau toate măsurile generale sau specifice necesare pentru a-și îndeplini obligațiile care le revin în temeiul acordului.

(3) Până la intrarea sa în vigoare, acordul se aplică cu titlu provizoriu, în conformitate cu Decizia 2014/295/UE a Consiliului ([2]), cu Decizia 2014/668/UE a Consiliului ([3]) și cu Decizia 2014/691/UE a Consiliului ([4]).

(4) Părțile au convenit asupra textului Programului de asociere, care urmărește să pregătească și să faciliteze punerea în aplicare a acordului prin crearea unui cadru practic de îndeplinire a obiectivelor generale de asociere politică și integrare economică.

(5) Programul de asociere are dublul obiectiv de a prezenta măsuri concrete în vederea îndeplinirii obligațiilor părților prevăzute de acord și de a oferi un cadru mai larg pentru consolidarea în continuare a relațiilor dintre UE și Ucraina, pentru a atinge un grad înalt de integrare economică și o aprofundare a cooperării politice, în conformitate cu obiectivul general al acordului,

([1]) JO L 161, 29.5.2014, p. 3.

([2]) Decizia 2014/295/UE a Consiliului din 17 martie 2014 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului de asociere dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Ucraina, pe de altă parte, în ceea ce privește preambulul, articolul 1 și titlurile I, II și VII (JO L 161, 29.5.2014, p. 1).

([3]) Decizia 2014/668/UE a Consiliului din 23 iunie 2014 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului de asociere între Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Ucraina, pe de altă parte, în ceea ce privește titlul III (cu excepția dispozițiilor referitoare la tratamentul aplicat resortisanților țărilor terțe care lucrează cu forme legale pe teritoriul celeilalte părți) și titlurile IV, V, VI și VII din acord, precum și a anexelor și protocoalelor aferente (JO L 278, 20.9.2014, p. 1).

([4]) Decizia 2014/691/UE a Consiliului din 29 septembrie 2014 de modificare a Deciziei 2014/668/UE privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului de asociere dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Ucraina, pe de altă parte, în ceea ce privește titlul III (cu excepția dispozițiilor referitoare la tratamentul aplicat resortisanților țărilor terțe care lucrează cu forme legale pe teritoriul celeilalte părți) și titlurile IV, V, VI și VII din acord, precum și a anexelor și protocoalelor aferente (JO L 289, 3.10.2014, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

Articol unic

Consiliul de asociere recomandă părților să pună în aplicare Programul de asociere UE-Ucraina ([1]), în măsura în care respectiva punere în aplicare vizează îndeplinirea obiectivelor Acordului de asociere dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Ucraina, pe de altă parte.

Adoptată la Bruxelles, 16 martie 2015.

Pentru Consiliul de asociere

Președintele

A. YATSENYUK

([1]) A se vedea documentul st 6978/15 pe http://register.consilium.europa.eu

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO